

*Partimiz Maoist Komünist Partisi II. Kongresi'ni Vartnik' ten
Mercan' a... Geleceği Kazanma Azmiyle Gerçekleştirerek,
I. Kongremizin Mimarları Arasında Olan ve II. Kongremizin de
Planlayıcıları Olan Ölümsüz 17'lere Atfeder!*

MAOİST KOMÜNİST PARTİSİ
II. KONGRESİNİ
MAOİZMLE İLERLEYİP
HALK SAVAŞIYLA KAZANACAĞIZ
ŞİARILYLA
GERÇEKLEŞTİRDİ!

***Dünya Proletaryası, Ezilen Ulus ve Halklarına,
Türkiye-Kuzey Kürdistan'ın Her Milliyetten İşçi, Emekçi
ve Ezilenlerine!***

Enternasyonal proletaryanın Türkiye- Kuzey Kürdistan parçasının komünist mevzisi olan partimiz Maoist Komünist Partisi, Yeni Demokratik Devrim, Sosyalizm ve Komünizm yürüyüşündeki netliğini, gerçekleştirdiği II. Kongreyle bir kez daha yineleyerek üstlenmiş olduğu bu tarihsel görevi yakalanan birlik seviyesi ve büyük bir sorumlulukla yerine getirme kararlılığını ilan eder.

Sınıflar mücadelesinin yengi ve yenilgiler sonucu ezilen ve sömürülenlerin lehine sonuçlanacağını bilincinde olan partimiz, gerçekleştirmiş olduğu II. Kongresiyle mütevazı ancak politik iktidarın zapt edilmesi meselesindeki bilinç berraklığıyla tarihimizde partimiz ve devrim açısından Maoizm' in kumandasında, Kaypakkaya güzergahında I. Kongremizin kat etmiş olduğu nitel aşamanın devamı ve bu tarihsel miras üzerinden yükselen ileri bir seviyeyi ifade etmektedir.

Emperyalizm ve uşağı faşist diktatörlüğün saldırısının mahiyeti, kuruluşundan beri partimizin rehber aldığı ideoloji, temsil edip uygulamaya çalıştığı genel siyasal çizgi ve bunun hayata geçirilmesini ifade eden komünizmi kazanmak için Halk Savaşı'nda cüret ve ısrarla ilişkilidir. Bu kazanma azmiyle Halk Savaşı'nda Marksizm- Leninizm- Maoizm (MLM) rehberliğinde cüret ve ısrar, partimizin aksayan II. Kongresinin 2007 tarihinde toplanmış olması ile bir kez daha teyit edilmiştir. Kongremiz, partinin tüm faaliyet alanlarında kongre gündemleri çerçevesinde sürdürülen yoğun bir iki çizgi mücadelesi temelinde parti iradesinin tümünün harekete geçirilmesiyle gerçekleştirildi. Kongrenin seçtiği Merkez Komitemizin II. Toplantısında kararlaştırılan gündem maddeleri olarak Faaliyet Raporu, Halk Savaşının Örgütlenmesi, Önderlik Sorunu, Uluslararası Komünist Hareket, Birlik Sorunu, Kadın Örgütlenmesi, Eleştiri- Özeleştiri ve Seçim kapsamında onlarca konu ele alınarak tartışılıp karar altına alındı.

Parti tarihimizde I. Kongremiz, partimiz ve devrim açısından önemli sorunlarımızın tartışılıp karar altına alındığı nitel bir seviyeyi ifade etmektedir. Parti I. Kongremizin mimarları ve toplanması 17 Haziran 2005'te engellenen II. Kongremizin de planlayıcıları olan başta parti önderlerimiz yoldaş Cangöz ve Hanbayat olmak üzere diğer ölümsüz şehitlerimizi manevi delegeleri olarak gören II. Kongremiz, bu tarihsel rolleri nedeniyle ölümsüz Mercan Şehitlerine atfedildi. 17' ler, II. Kongremizin manevi ölümsüz delegeleriydiler.

Kongremiz güncel tarihsel önemi itibariyle 17'lerin "**görevi tamamlayın**" talimatının yerine getirilmesi çağrılarına cevap olarak partimizin içerisinde bulunduğu sorunlardan devrimin, doğanın ve insanlığın sorunlarına kadar önemli tartışmalar yaparak gerekli olanın sadece söylem değil, devredilen görevlerin üstesinden gelmek olduğu bilincini iradeleştirerek ileri sentezlere ulaştı.

Partimiz içerisinde farklı fikirler arasında, parti disiplini temelinde ve Kongre zemininde sürdürülen Maoist iki çizgi mücadelesi sonucu ulaşılan sentezlerle, eşitsizlikler dünyasının Türkiye-Kuzey Kürdistan parçasında siyasi iktidarı ele geçirmenin yegâne yolu olan Halk Savaşı stratejisi daha berrak bir şekilde bilince çıkartılmıştır. II. Kongremiz, bu yolda sebatla ilerleyerek yakın devrim hedefimiz olan Yeni Demokratik Devrim ve durmaksızın Sosyalizm ve Komünizm'e kadar mücadele azminde olduğunu açıkça beyan eder.

Parti olarak 35 yılı aşkın mücadele tarihimizde büyük bedeller ödeyerek bugünlere geldik. Gerek faşist Türk devletinin bütün imha ve kuşatma hareketlerine karşı, gerekse her türden tasfiyeci ve oportünist çizgilere karşı, partimiz Marksizm- Leninizm- Maoizm (MLM)' in rehberliğinde bağımsızlık, yeni demokrasi, sosyalizm ve komünizme yürüyüşünde her hangi bir tereddütte düşmeden kritik dönemlerden MLM' in bayrağını yükselterek, sınıf mücadelesi içerisindeki yürüyüşünü kesintisiz bir şekilde sürdürmüştür. 17'ler gibi büyük bir kaybın ardından düşmanın bütün imha ve kuşatma saldırılarına, yürüttüğü psikolojik savaşa, estirilen tasfiyeciliğe karşı başarılı bir şekilde gerçekleştirdiğimiz II. Kongremiz, komünizmi kazanmak için savaşıma kararlılığı ve çağrısıdır.

Dolayısıyla düşmanın “ **bitiler** ” dediği, dost ve kardeş güçlerimizin büyük bir tereddüt içerisinde olduğu böylesi bir süreçte partimizin kongresini yapmış olması dahi politik iktidarın ele geçirilmesi konusunda ki kararlılığının açık bir göstergesi olarak değerlendirilmelidir.

Partimiz, düşmanın tamamen tasfiye planlarını boşa çıkarmak; kısır döngüyü aşmak; ülke ve dünya devrim tarihi ile somut durumu tekrar, tekrar inceleyerek devrimci teorimizi sürekli geliştirip yenilemek suretiyle bilimsel olarak geliştirmek; bu şekilde onu kitlelerin elinde güçlü bir silah haline getirmek; devrimci teorinin ışığında devrim mücadelesini ve özel olarak da Halk Savaşını yeni baştan ve bütün görevleriyle birlikte örgütlemek; partiyi bu mücadele içinde ön plana çıkan kadro, üye ve militanlardan daha da güçlendirerek toparlamak; savaş gücümüzü korumak, yenilemek, taze kuvvetlerle güçlendirerek eğitmek ve yeniden seferber etmek; bütün yoldaşları ve partiden kopmuş bütün komünist örgüt ve bireyleri birleştirerek daha büyük bir birlik kurmak; onun da yardımıyla sosyalizmin güçleriyle ortak çalışmalar örgütleyerek gerçek bir halk hareketi yaratmak ve halk savaşına hizmet eden haline getirmek; uluslararası alanda daha sıkı bir birliğe sahip, daha ileri ve etkin bir komünist enternasyonalin örgütlenmesi ve her ülkedeki devrim mücadelelerinin daha etkin bir şekilde desteklenmesi için sistemli ve etkin bir şekilde çalışmak; bütün bu görevleri bütünlüklü olarak başarmak üzere büyük bir seferberlik başlatmak ve bunları kararlı bir şekilde yürütecek sürekliliği sağlanmış kolektif bir önderlik kurumunu oluşturmak amacıyla II. Kongresini gerçekleştirmiştir.

Bilindiği gibi 17 Haziran 2005'te II. Kongremizin toplanması hazırlıkları içerisindeyken partimiz, düşmanın stratejik bir imha ve kuşatma operasyonunda, içlerinde II. Kongre delegelerinin bir bölümü olmak üzere önder kadro, üye ve savaşçılarımızın da bulunduğu 17 yoldaşımızın katledilmesiyle ağır bir örgütsel darbeye karşı karşıya kalmıştı. Bu ağır kayıp vesilesiyle II. Kongremiz o dönem toplanamadı.

Gerici hakim sınıflar, Mercan katliamıyla partimizi tamamen çökertmek istedi. Bunu başaramayınca, hem askeri saldırılara hem de karalama kampanyasıyla psikolojik savaşa ağırlık verdi. Bu çifte

kuşatma; başta Türkiye-Kuzey Kürdistan'dan emekçi halkımız olmak üzere parti kadro, üye ve militanlarımızın, parti dışında kalmış eski kadroların, tabanımızın, aydınlarımızın, diğer devrimci örgütlerin ve uluslararası alanda DEH üyesi Maoist Komünist Partilerinin sergiledikleri dayanışma ve birlik ruhuyla aşılabildi. Bu yüksek sahiplenme ve dayanışmadan ötürü II. Kongre irademiz bir kez daha bu dost kişi ve kurumlara teşekkürlerini ifade eder.

17' ler II. Kongremizin Manevi Delegeleriyle, Komünizmi Kazanma Yönelimleriyle Parti II. Kongre Görevi Başarılmıştır!

Zaferimizin teminatı olan şehitlerimizden ve parlayan savaş siperlerimiz ölümsüz 17'lerden aldığımız güçle gerçekleştirdiğimiz II. Kongremiz, enternasyonal proletaryanın kıvılcık bayrağını, düşmanın kale burçlarına dikme kararlılığıdır.

II. Kongremiz; devletin, Milli Güvenlik Kurulu ve Genelkurmay önderliğinde MİT ve JİTEM'in özel savaş seferberliği içinde Mercan katliamıyla gerçekleştirmeye çalıştığı partimizi tamamıyla çökertme planına verilmiş stratejik devrimci bir yanıtıdır. Düşmanın, askeri saldırılar, karalama ve spekülasyonlar eşliğinde sürdürdüğü psikolojik savaş, kuşatma ve çökertme saldırısı; parti kadro, üye, savaşçı ve aktivistlerinin, çeşitli sebeplerle örgütsel olarak parti dışında kalmış olsalar da partimizin eski kadro ve militanlarının yeni demokratik devrim, sosyalizm mücadelemizin güçleri arasında gördüğümüz dost devrimci örgütlerin, uluslararası komünist hareketin bugün itibariyle embriyonik merkezi Devrimci Enternasyonalist Hareket (DEH)' in ve Maoist saflardaki diğer partilerin, anti-emperyalist müttefik güçlerin, halka hizmet eden aydın ve sanatçılarımızın, en başta da tarihin yaratıcısı ezilen ve sömürülen emekçi kitlelerin kenetlenme ruhuyla yenilgiye uğratıldı.

Düşmanın partiyi bölme, birbirine düşürme oyunu boşa çıkarıldı. Parti iradesi harekete geçirilerek Kongre Örgütlenme Komitesi (KÖK) ile Parti hızla merkezileştirildi. Yoldaşlarımızın devrettiği kongreyi tamamlama görevi üstlenilerek yerine getirildi.

Taşıdığı tarihsel önem itibariyle II. Kongremiz, komünizm için proleter dünya devriminin ve onun bir parçası olan Türkiye-

Kuzey Kürdistan devriminin, enternasyonal proletarya, dünya halkları ve ezilen uluslarının büyük bir başarısıdır.

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ürünü olan partimiz, daha kuruluşunda, burjuva-feodal iktidar tarafından "ihtilalci komünizmin ülkedeki en tehlikeli savunucusu" olarak tanımlanmış, temsil ettiği ideoloji ve siyasi çizgi nedeniyle devletin stratejik imha saldırılarına maruz kalmıştır. Düşman, partimizin ürünü olduğu ideolojinin ve bunun ülkemiz özgülünde aldığı biçim olan ve Kaypakkaya Güzergâhı olarak tanımlanan genel siyasal çizgimizin kendileri açısından ne kadar büyük bir tehlike olduğunun bilincindedir. Kurucu önderimiz, başkomutan İbrahim Kaypakkaya yoldaşı katlederek bu tehlikeyi savuşturacağını düşünen düşman, her seferinde 'bu çeliğin aldığı suyu unutmadığını' görmüştür, görecektir. Sınıf savaşımının zorunlu bir sonucu olarak geçmişten bugüne büyük bedeller ödedik, bundan sonra da ödeyeceğiz. 'Kanla yazılan tarih silinmez' gerçekliğinin bilincinde olan II. Kongremiz, şehitlerimizden devraldığımız kavga bayrağının daha da yükseltilmesinin yolunun, ideolojik-siyasi çizgimizin doğru taktik politikalar ile halk kitlelerine taşınmasından geçtiğini, gerçek kahramanın kitleler olduğunu bir kez daha beyan eder.

Ülkemiz ve dünya ölçeğinde önemli gelişmelerin yaşandığı tarihsel bir süreçten geçmekteyiz. Devrimin sorunlarına yanıt olabilmeyin, ulusal ve uluslararası alandaki tüm bu gelişmeleri bilimsel bir şekilde analiz etmekle mümkün olduğu gerçekliğinden hareket eden partimiz, II. Kongresi'nde bu meseleleri MLM ideoloji rehberliğinde analiz ederek, sınıf mücadelesinin önümüzdeki dönem izlemesi gereken rotasını çizmiştir.

ABD emperyalizmi başta olmak üzere emperyalist güçlerin, ezilen uluslara ve halklara dönük saldırıları tırmanmaktadır. Emperyalist bloklar, kendi çıkarları doğrultusunda dünyayı yeniden paylaşmak için, dünyayı doğanın ve onun parçası olan insanlığın mahvına yol açacak daha büyük felaketlere sürüklemektedir. Şimdilik bölgesel düzeyde süren bu savaşın bundan sonraki hedefi İran ve diğer alanlardır. Ortadoğu ve dünyanın değişik alanlarının devrimini birlikte körükleyerek gerici savaşları devrimci savaşlara çevirebiliriz.

Kapitalist tahrip ve geçmişteki emperyalist savaşlar ve hala devam eden işgaller nedeniyle bütün evreni tehdit eden büyük doğal felaketler kader değildir. Bu gidişata bir son vermek için insanlığı ve doğayı koruma mücadelesini örgütleyerek geliştirmek ve devrim mücadelesini körüklemek ertelenemez bir görevdir.

Geleceği kazanma hedefiyle hareket eden komünist partileri, sorunları ertelemeden cesaretle ele alıp çözmek zorundadır.

Devrimi gerçekleştirmek için eski tarihi tecrübelerimizin toplamıyla yetinmeyiz, yeni süreç ve sorunlara cevap verecek daha ileri bir sentez şarttır. Her dönemin olumlu ve olumsuz pratiklerinden, ülkemizdeki diğer devrimci ve komünist örgütlerin ve dünya devrimci ve komünist hareketinin pratiğinden öğrenerek daha ileri bir sentez ortaya çıkarmak zorunlu bir görevdir.

Geçmiş sosyalist devletler ve komünist partileri, esasen bağrında taşıdığı ideolojik hastalıklar nedeniyle çöktü. Gericici hakim sınıflar bunu kullanarak kitlelerin kafasını karıştırdı. Bu geçici yenilginin dersleri ışığında gelecek toplum projemizin çok daha ileri ve berrak bir şekilde ortaya konması gerekir ki halk kitleleri ikna edilebilsin, güvenle ve cesaretle seferber olabilsin.

II. Kongremiz, partimizin öncü bir güç olmaktan önder bir güç olmaya taşınması görevini kararlılıkla sürdürmeye işaret etmektedir. Bu noktada işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınlarıyla mevcut durumdaki zayıf bağlarımızı güçlendirmenin, kitleleri doğru bir siyasetle harekete geçirerek partimiz önderliğinde örgütlemenin; genel siyasi çizgimiz ve stratejimiz doğrultusunda güncel gelişmelere ilişkin somut politikalar üretmek, sürekliliği sağlanmış örgütsel kurumlar inşa etmek, Maoizm ile donanmış ideolojik-politik önderliği küçükten büyüğe her bir alanda kurumsallaştırmakla mümkün olduğuna işaret ederek tüm parti güçlerini bu doğrultuda seferber olmaya çağırılmaktadır. Ciğerlerimizi zorlayarak bu çağrıya yanıt olmak, asgari programımız Yeni Demokratik Devrim ve ona ulaşmanın yolu olan Halk Savaşı'nı geliştirmek için konumlanmak ertelenemez bir görevdir.

Emperyalistler ve emir eri Türk hakim sınıfları, yaklaşan devrimci dalgaya karşı ciddi bir hazırlık içindedir. Amatör çalışmalarla başarılı olmak bir yana, ayakta kalmak bile mümkün değildir. Eski çalışma tarzı kesinlikle aşılmalıdır. Tüm bu gelişmeler

incelendiğinde Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketi ile dünya devrimci ve komünist hareketi büyük tehlikelerle ve aynı zamanda büyük fırsatlarla da karşı karşıyadır.

Fakat devrimci ve komünist hareket önemli oranda parçalı durumdadır. Kitlelere güven verip onları birleştirip önderlik edememektedir. Ayrılmışlık, grupçuluk, klikçilik, boş didişme, rekabet, kariyerizm vb. rahatsızlıklar partileri yıllarca güçten düşürdü ve hala büyük bir tehlike olarak kendisini hissettirmektedir. Bu tehlike güçlü bir ideolojik mücadeleyle hızla bertaraf edilmelidir. Gücünü doğru çizgisinden ve bu doğru çizgi temelinde inşa olmuş sarsılmaz birlikten alan büyük bir parti, devrimci kitlelerin ve her komünistin en büyük hayallerinden biridir. Böyle bir birlik kesinlikle mümkündür. Statükoculuğa düşmeden kendi köklerimize doğru yönelerek, eski bütün yoldaşlarla birleşmeye özel önem vererek partide büyük bir birlik kurmalı, bunu bilim insanlarıyla, aydın ve sanatçılarla ve bizi kitlelerle birleştirecek yeni örgütsel mekanizmalarla güçlendirerek kitlelere gitmeli, partiye kitlesel bir karakter kazandırmalı, önünde durulamaz büyük bir güç haline getirmeliyiz. Büyük tehlikeleri savuşturmak ve büyük fırsatları değerlendirmek bizim ellerimizdedir.

Parti II. Kongremiz ideolojik-politik-örgütsel-askeri ve kültürel olarak halkımızın, devrimin ve partimizin, insanlığın ve doğanın sorunlarını tartışmak ve çözümler bularak gerçeğe ulaşmak açısından mütevazı bir adım olarak değerlendirmek gerekiyor.

Devrimin ağır sorunları karşısında her şeyi çözemedik, ama tarihsel ilerleyişimiz ve I. Kongrenin izinde önemli bir adım daha atmış bulunmaktayız. Kongremiz geleceği kazanmanın önemli dinamiklerini taşımaktadır. Bu süreçte II. Kongrenin önüne koyduğu görevleri yerine getirebilirsek, bir sonraki kongrede daha ileri adımlar atmanın zeminini yaratmış olacağız. Sorunlarımızın farkındayız ve sabırlı bir çalışmayla, aceleci kazanma hastalığını bir kenara bırakarak her alanda adım, adım somut gücümüze uygun hareket ederek kazanacağımıza inanıyoruz.

Parti II. Kongremizin gerçekleştirilmesinde emeği geçen başta halkımız olmak üzere partili ve partisiz tüm faaliyetçi yoldaşlarımıza teşekkürlerimizi bir kere daha belirtmek isteriz.

Partimiz, bu basın bildirisiyle, II. Kongrede ideolojik, siyasal olarak alınan kararların kısa sonuçlarını kitlelere açarak ön bir bilgilendirmeyi hedeflemektedir. Kısa sürede II. Kongre belgeleri gerekli boyutlarıyla kamuoyuyla paylaşılacaktır.

Bu açıklamayla birlikte toplum ve parti içerisinde irademiz dışında var olan iki çizgi mücadelesine bağlı olarak, başta tüm yoldaşlar olmak üzere duyarlı devrimci kamuoyu ve halkımızın doğru-yanlış mücadelesi temelinde II. Kongre açıklama ve kararlarına yönelik düşünce, eleştiri ve önerilerini sürdürerek partimizi geliştirme ve daha ileri bir düzeyde sahiplenmelerini beklemekteyiz.

II. Kongre irademizin ayrıntılı bir şekilde ele alıp kararlaştırdığı gündemler kısa özetler halinde aşağıda belirtilmiştir:

Dünya' da, Türkiye-Kuzey Kürdistan' da Güncel Politik Durum;

Dünya' da Durum;

Kapitalizmin, serbest rekabetçi döneminin karakteristik özelliği olan ulusal pazarlar biçimindeki örgütlülüğü, aşırı yoğunlaşan ve ulusal sınırlara sığmayan sermayesinin, kendi doğası gereği taşıdığı sürekli genişleme ve yoğunlaşma dinamiğinin sonucu olarak en yüksek aşaması olan emperyalizme ulaşması ile birlikte dünya çapında bir örgütlülüğe dönüşmüştür.

Kapitalizmi lokal sınırlar içerisine hapsolmuş, değişmeyen, statik bir kategori olarak ele almak eşyanın tabiatına aykırıdır. Dolayısıyla yeni bir aşama olarak gösterilmeye çalışılan “küreselleşme”, kapitalizmin ve emperyalizmin özünde vardır. Bugün çok daha büyük bir merkezileşme ve yoğunlaşma evresiyle karşı karşıyayız. Her şey gibi kapitalist-emperyalist sistem de kendini her yönüyle tekrar eden bir olgu değil dinamik bir süreçtir. Bu açıdan uluslararası sermayenin günümüz dünyasındaki aşırı merkezileşme ve yoğunlaşma seviyesinin ortaya çıkardığı gelişmelerin tahlil edilmesi, doğru sentezlere ulaşılması ihtiyacına I.

Kongremiz yoğun tartışmalar temelinde işaret etmişti. Kapitalizmin temel çelişmesi özde değişmedi. Emperyalizmin başlıca çelişmeleri bazılarının iddia ettiği gibi tarih olmadı. “Küreselleşmeyi” bu tür safatalara vitrin yapan neo-liberal teorisyenler ve bu teorilere kaynaklık eden burjuva ideolojiler ve ideologlar elbette göğüslenmelidirler. Ancak emperyalizmin dünya çapındaki örgütlülüğünün bugün itibarıyla ulaştığı seviye muazzam bir “küreselleşme” gerçeğini de ifade etmektedir. Emperyalizmin yoğunlaşmasında ve merkezleşmesinde ulaşılan seviye, kapitalizmin krizine çözüm için geliştirilen neo-liberal stratejiler eskinin kaba bir tekrarı şeklinde yorumlanamaz. Değişen, kapitalist üretim tarzı- ilişkileri ve artı değer değildir. Bunların özü ve niteliğinde bir değişiklik olmamakla birlikte yeni biçimler aldıkları da nesnel bir gerçektir. Bunu anlamak için diyalektik yaklaşım ve tarihsel materyalizm bize gerekli rehberliği yapmaktadır. Tarihsel koşullardan bağımsız, ondan kopuk, hareketsiz, değişimsiz, kalıcı, daim bir gerçeklik yoktur.

Her şeyin özü olan çelişkiyi anlamak, meseleyi kavramak açısından önemlidir. Uluslararası emperyalist kurumlar bugünün dünyasında esas belirleyici durumdadırlar. Her direnç ve engel, neo-liberal saldırganlıkla yıkılmak üzere hedefdir. Barbarlık gerektiğinde kendi hukuklarını da bir kenara atan saldırganlıkla devrededir. Bu, emperyalist sermayenin ihtiyaçlarına ve bunun uygulanmasının stratejisine göre dünyayı yeniden “küresel” şekillendirme saldırısıdır. Emperyalist işgaller, saldırganlıklar, toplumsal ilişkilerin bu ihtiyaca göre yeniden şekillendirilmesi tamamıyla bununla ilgilidir. İşte sosyal devlet hikayeleri de bunlarla bağlantılı olarak artık rafa kaldırılmaktadır. Sermayenin şimdiki birikim süreci modellerine göre her yer biçimlendirilmek üzere emperyalist ameliyat masasına yatırılmıştır. Sanayi, tarım, eğitim, sağlık, sosyal politikalar, kültür, bilgi gibi her şey bu birikim süreci modeline göre şekillendirilmektedir.

Özelleştirme politikaları da aynı ihtiyacın sonucudurlar. Şimdinin dünyası, artık 1970- '80- '90'lar dünyasının birebir aynısı değildir, olamaz. Değişen kapitalizmin özü değil, emperyalist kapitalizmin yaşadığı yeni bir yapılanma sürecidir. Çok uluslu şirketler sadece ekonomik değil, toplumsal ilişkileri de

yönlendiriyor, yarattığı uluslararası kurumlarla her bir yeri biçimlendiriyor. Sermayeler elbette rekabetsiz düşünülemezler. Muazzam bir yutma, yedeğe alma şeklinde önemli yapılandırma yönelimleri de ortadadır. Leninist emperyalizm tahlili temeli üzerinde yükselerek yeni sorunları daha derinden kavramak, doğru müdahale ve değiştirme için ihtiyaçtır. ABD, emperyalizm dışında bir dünya imparatorluğu olarak telakki edilemez. Burjuvazinin imparatorluk tezleri, rakipsiz tek imparatorluk ve tekel tanımlamaları gerçeği ifade etmekten uzaktır. Emperyalist dünya nizamının tepesinde bugün itibariyle ABD'nin duruşu da bir gerçektir.

Uluslararası sermayenin egemenliği ve bunda ABD emperyalistlerinin yönlendiriciliği bir gerçektir. Evrim; bütün işletmeler ve devletleri de içine alarak dünya çapında tek bir tröste doğru gitme eğilimi içermektedir. Ama emperyalizm gerçekliği antagonizmasız, çatışmasız, barışçıl ve adil paylaşım şeklinde bir trend göstermez, gösteremez. Bu onun doğasına terstir. Dolayısıyla Kautsky'ci ultra-emperyalizm teorileri bir çarpıtmadır. Eşit olmayan gelişme ve rekabet kapitalizmin yasıdır. Sermaye rakipsiz olamaz, rekabetsiz düşünülemez. “Küresel” emperyalizm dünya çapındaki koşullara bağlı olarak boyunduruk altındaki ülkeleri de yeni emperyalist birikim süreci modellerine göre dizayn etmektedir. Bu adaptasyona direnenlerin başına emperyalist balyoz geçirilmektedir. Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de ve diğer yerlerde yaşanan budur. Yerli uşaklara geçmişte nispeten tanınmış kırıntısal ayrıcalıklara artık eskisi kadar şans tanınmamaktadır. Uşak devletler, emperyalist efendilerin sıradan bir memuru gibidirler. Dayatılan “ya uyacaksınız ya da gideceksinizdir”. Boyunduruk altındaki ezilen ülkelerde bir dönemlerin "kalkınmacı", "ithal ikameci" modelleri şimdi adına "dışa dönük yapılandırma" denilen IMF ve Dünya Bankası yönlendiriciliğindeki yapılandırmalara bıraktı. KİT'lerin özelleştirilme operasyonu ile tasfiyesi, tarım ve köylülüğün uluslararası sermayenin ihtiyaçlarına göre yeniden şekillendirilmesi bu çerçevede gerçekleşmektedir. Tarım ve köylü sorunları aşılma mıdır? Hayır. Bu sorunları köklü çözmeye ancak devrim alternatif olabilir. Ancak değişiklikler de görülmek durumundadır. Emperyalizm, dinamizmi olmayan statik bir kategori değildir. Elbette koşullara bağlı olarak biçimlenmektedir ve her şey gibi

emperyalizm de dinamik bir iç işleyişe sahiptir. Onu yeni biçimsel değişikliklere götüren de aşırı derecede yoğunlaşan sermaye birikimidir. Her şey bölündüğü gibi emperyalizm de çelişkiden muaf, hareketsiz durağan bir durum arz etmez, edemez. Sermayeyi yeni alanlara yayan, yeni özgül durumlara yol açan gelişmeler sermayenin bizzat kendi dinamizmiyle de ilişkilidir. Doğanın, düşüncenin ve toplumun gelişme sürecinde her bir özel süreç genel içerisinde izafidir. Oluşma, gelişme ve yok olma çelişme temelinde sonsuz bir süreçtir. Eksilme ve artma temelinde bir tekrar değil, gelişim karşıtların birliği olarak diyalektik kavrandığında mücadele yoluyla şeylerin kendi kendilerini tekrar etmedikleri ve nitel anlamda dönüşümü de içerdikleri anlaşılacaktır. Bu açıdan hareketin her biçiminin özel niteliği kavranmazsa yeni sorunlara cevap olunamaz, teori ilerletilemez. Lenin'in emperyalizm tahliline Marksizm adına karşı çıkan II. Enternasyonalcilerin Marksizm'in özüne değil lafzına sarılarak Leninist proleter dünya devrim teorisine karşı direnen gerici statükoculuğuna düşmemek için yeni sorunlara cevap olmak, bilimimizi bu sorunların üstesinden gelecek seviyeye çıkartmada nitel bir sıçrama sağlamak ihtiyacı kendisini dayatmaktadır. Parti II. Kongremiz bu bilinçtedir. Ulusal ve uluslararası gelişmelere ilişkin teorik düzlemde yürütülecek iki çizgi mücadelesiyle ve kitlelerin seferberliğiyle kolektif ilerleme azmindedir.

Emperyalizmin neo-liberal ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri, kültürel ve ekonomik saldırısına karşı dünya halkları ve proletaryasının direnişi yeni bir devrimci mayalanmaya da işaret ediyor. Teröre karşı mücadele adına dünya proletaryası, ezilen ulus ve halklarına karşı pervasızca sürdürülen emperyalist terör saldırganlığının bir parçası da Afganistan, Irak ve diğer yerlerde devreye sokulan işgallerdir. Enternasyonal proletarya herkesten önce ve en önde bu işgallere karşı anti-emperyalist politik duruşla meydan okumayı kazanma azmiyle birleştirmelidir. Bu işgaller yeni bir emperyalist paylaşım savaşı provalarıdır. Esas olarak da dünya proletaryası, ezilen ulus ve halklarının mücadelesini boğma gayretleridir. Şimdi sırada ABD öncülüğünde diğer müttefiklerle İran'a bir askeri saldırı hazırlığı sürdürülmektedir. Emekçiler ve ezilenler 'emperyalist haydutlar mı? Yoksa gerici- uşak- dinci fundamentalistler mi?' ikilemi arasında tercihe zorunlu değildir.

Devrimci proletaryanın ezilen ulus ve halklarla birliğini içeren proleter enternasyonalist bayrağı her soruna çözüm olabilecek programıyla her bir yerde devreye girmelidir. Böyle bir öncüden yoksunluk, ezilenleri ve sömürülenleri gerici odakların kuyruğu olmaya götürmektedir. Burada ezilenleri ve sömürülenleri, emperyalist saldırganlığın kurbanlarını suçlamadan, onların haklı-meşru talep ve direnişlerini sahiplenen proleter devrimci bir çözüm alternatifleriyle işlevli olmamız şarttır. Biliyoruz ki, ezilenler ve sömürülenler kendi kendilerine ve kendiliğinden direnişlerinin seyri içerisinde doğru bilinçle buluşamazlar, gerçek çözüm yoluna giremezler. Girmeleri için gerekli olan Maoist komünist öncülüktür. Bu görevin gereklerine cevap olmak yerine sağı solu suçlayarak ve damgalayarak idare etmek Maoist bir tutum olamaz.

Bugün sürmekte olan; emperyalist ve gerici dincilerin iddia ettiği gibi aslında aynı ideolojide birleştikleri bir "medeniyetler savaşı", bir "dinler boğazlaşması" değildir. Parti I. Kongremiz, "sınıf mücadelelerinin sonu" ve "medeniyetler çatışması" gibi gerici tezleri bilimsel olarak deşifre etti. Parti II. Kongremizin yürüdüğü yol da budur. Politik ekonominin sonunun geldiğini, meta üretiminin tarih olduğunu söyleyen post modern safsatayı, kapitalizmin vahşeti aratmayan barbarlığı zaten cevaplanmaktadır. "Küresel" kapitalist-emperyalist toplumsal koşulları yok sayan post modern figürlerin gerçeklikle ve bilimsellikle alakası yoktur. Pratik her defasında Marksizm-Leninizm-Maoizm'in bilimselliğini ispatlamaktadır. Kongremiz neo-liberal ideolojik saldırıya ve post-modern yaklaşımlara karşı mücadele görevinin önemine işaret etti. Şimdi dünyadaki emperyalist saldırganlığın cebelleşmek zorunda kaldığı Taliban, İran mollaları gibi mevziler onların eseridirler. Emperyalist yayılma siyasetinde Yeşil Kuşak projesi çerçevesinde beslenen bu uşaklarla didişme gerici mahiyetlidir. Bu mahiyeti gölgelemek için saldırganlığı, demokrasi diye pazarlama yalanı ve bunun İlimli İslam Projesi ile hayata geçirilmesi ve böylece kitleleri dinci bayrak altında emperyalist politikaların yanında saf tutmaya sürükleyen gericiliği reddederken, ezilen ulus ve halkların emperyalist saldırganlık ve işgale karşı direniş mücadelesiyle dayanışma gerekliliğine de Parti II. Kongremiz vurgu yapmaktadır. Bu direniş hareketlerinde

önderliklerin gerici sınıf çıkarları deşifre edilirken, halkların meşru müdafaa görevi de anlaşılmalı ve desteklenmelidir.

Emperyalistler Arasındaki Çelişki ve İlişkiler;

Emperyalist yayılcılığın 20 yılı bulan fütursuzca gelişmesinin kendi iç çatışmaları neticesinde daha kontrollü bir gelişim seyrettiği bir döneme tanıklık ediyoruz. ABD emperyalizmi karşısında yeniden güç toplamaya başlayan AB emperyalistleri, Çin ve Rusya emperyalizmi farklı boyutlarda olsa da direnç göstermektedirler. Bu bağlamda Rusya-Çin ittifakından ve AB bloğundan kısaca bahsetmek yerinde olacaktır.

ABD ve AB İlişkileri;

AB ortaya çıktığı zamandan bu yana ABD'nin kontrolü dışına çıkamamıştır. Aralarındaki çıkar çatışmalarını büyük oranda karşılıklı çıkar anlaşmaları ile sonuçlandırmışlardır. Tarihsel ve kültürel olarak benzer bir niteliğe sahip olan her iki blok söz konusu ezilen halklar ve bu halklara rehberlik eden ideoloji olduğu zaman ortak ideolojik manipülasyonlara medeniyetler çatışması ya da ittifakı gibi; ekonomik yaptırım ve politikalara IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü ile çeşitli ambargolar ve neo-liberalizm; askeri yöntemlerle Irak işgali, Fildişi sahilleri saldırısı gibi yöntemlere başvurmuşlardır. Bu iki bloğun birlikte hareket etmesini sağlayan en önemli etmen Sosyal Emperyalizm döneminde de var olan AB bloğunun ekonomik ve siyasi konjonktürden kaynaklı doğal olarak ABD'yi kendine daha yakın görmüş olmasıdır. Bunun yanında AB bloğu emperyalistleri ve kapitalistleri kendi içinde de yekpare bir bütünlük sergileyememektedir. Çok sayıda üye ülke, ABD lehine tavır sergileme potansiyeline sahiptir. Bunu son Yugoslavya, Afganistan ve Irak işgallerinde çok rahat görmek mümkündür. Özellikle ABD emperyalizmi önderliğinde Ortadoğu'da gerçekleştirilen işgallere kendi çıkarları gereği ilk başta karşı çıkan AB'nin iki büyük gücü Almanya ve Fransa emperyalistleri bugün gelinen aşamada ABD ile belli bir ortaklık yakalamış görünmektedirler. Kısacası kendi içyapısı, ABD'nin nüfuzu gibi farklı birçok etmeden dolayı AB'nin ABD ile ezilen dünya

halklarının lehine olabilecek ciddi bir karşıtlığın içine girmesi en azından kısa vadede beklenmemelidir. Bunun yanında, çıkarlarını korumak adına ABD yayılcılığını frenleme-yavaşlatma işlevi görmektedir ve görecektir.

ABD ve Çin-Rusya İlişkileri;

Rus Sosyal Emperyalizmi döneminden sonra ABD, esas olarak eski "Sovyet" bloğunun nüfuz alanlarında var olma çabasına girişmiştir. Sosyalizm maskeli Rus Sosyal Emperyalizminin yıkılmasıyla birlikte ABD emperyalizminin, dağılan bu ülkeler üzerindeki hâkimiyet arayışına en sert tepkiyi veren ülke de beklendiği gibi ve doğallığında Rusya olmalıydı ve bugün olan da budur. Dış pazarlarını kaybetmek istemeyen Rusya emperyalizmi, ABD'ye karşı bir blok halinde hareket etmenin yollarını zorlarken ABD'nin faaliyet alanlarında da bireysel girişimleri ihmal etmemektedir. Bir yandan İran, Irak gibi ülkelerle sıkı ilişkiler kurmaya çalışırken diğer taraftan da Çin ve Hindistan ile blok faaliyetleri yürütmektedir.

Şanghay Beşlisi esas itibariyle ABD'nin Ortadoğu ve Asya'daki yayılcılığına cevap niteliği taşıyan askeri, siyasi ve ekonomik bir blok niteliğindedir. Bu blok içerisinde, Çin ve Rusya'nın belirleyiciliğinde kontrollü bir gelişim söz konusudur. Söz konusu oluşum, dünya emperyalist ekonomisinin esas kontrolörü olan ABD'nin kısa vadede çöküşünü değil gelişiminin frenlenmesini hedeflemiştir. Çünkü bugün ABD'nin çöküşü bir bütün olarak emperyalist sistemin krize girmesini beraberinde getirecektir. Genel ekonomik-siyasi krizin yanısıra bir ahtapot misali dünya pazarları üzerinde jandarmalık görevi yapan ABD emperyalizminin çöküşü diğer emperyalistler açısından ciddi tehditlerle karşı karşıya kalmasına sebep olacaktır. Hali hazırda güçler dengesindeki eşitsizlikler, ABD emperyalizminin olası çöküşü ile doğacak boşlukları dolduracak ve zamanında-yerinde müdahalelerde bulunacak herhangi bir emperyalist güce imkân tanımamaktadır.

AB ve Asya bloğunun, ABD emperyalizmi karşısındaki gelişimi, dünyanın yeniden şekillendirilmesini zorunluluk haline

getirmişken, bu şekillenişte söz sahibi olabilecek Latin Amerika ve uzak Asya'daki gelişmeler de ayrı bir öneme sahiptir.

Latin Amerika da ki Gelişmeler;

Venezüella öncülüğünde yeniden canlandırılmaya çalışılan Latin Amerika da ki bütünleşme süreci ABD için ciddi bir tehlike arz etmektedir. Buradaki gelişmeler özellikle Çin- Rusya bloğunun elini güçlendirmektedir. Vaktiyle Rus Sosyal Emperyalizmi'nin uşakları Küba ve Nikaragua bugün farklı bir boyutta Rusya-Venezüella kaynaşması biçimini almaktadır. Aradaki en önemli fark Küba'yla Nikaragua'nın yerine Venezüella'nın yer değiştirmiş olmasıdır. Bugünkü yaklaşma ise esas olarak askeri ve ekonomik pazar işbirliğini hedeflemektedir. Venezüella'nın gelişme çabalarının emperyalist sistem dışında değil, içinde olduğunu görmek gerekir. Bu durum, emperyalistler arasındaki çelişkilerin bir sonucu olarak ABD ye karşı girişilen bir ittifak olarak görülmelidir. Bağımlılıktan kurtulamamış bu çabaların uzun vadede halkların yararına olması ise büyük oranda dünyadaki devrimci gelişmelere, özelliklede Maoist hareketlerin buralarda gelişmesine bağlıdır.

Uzak Asya da ki Gelişmeler ve Maoist Hareketler;

Dünya halkları için gerçek kurtuluş hareketlerinin baş gösterdiği Nepal ve Hindistan'daki gelişmeler, örnek almamız gereken esas gelişmelerdir. Bu gelişmelerin Nepal ve Hindistan gibi yarı- feodal, yarı- sömürge ülkelerde meydana gelmesi kesinlikle tesadüf değildir. Bu durum ülkemizde de kısa vadede aynı gelişmelerin yaşanacağı sonucuna götürmese de doğru yolda olduğumuzun en büyük kanıtıdır. Diğer blok faaliyetlerinin aksine bu gelişmeyi değerli kılan en önemli faktör, dünya emperyalist sistemi içinde kısa vadede askeri ve ekonomik olarak ciddi sarsılmalara sebep olmasa da emperyalist/kapitalist sisteme vurulmuş en büyük ideolojik darbe olmasıdır. Bunun yanında Nepal le birlikte Hindistan ve diğer Asya ülkelerinde görebileceğimiz ciddi Maoist ilerleyiş kuşkusuz çok daha büyük ve emperyalist sistem açısından da belirleyici askeri ve ekonomik bir darbe niteliği taşıyacaktır. Dünya çapında Maoist hareketlerle çok daha sıkı ve yapıcı bir işbirliği içine

girilmesi zorunluluğu ortadadır. Asya da ki Maoistlerin oluşturdukları ortak örgütlenme bu sebeple önemle ele alınıp güçlendirilmelidir. Ayrıca sosyo- ekonomik benzerliklerimiz, pazar büyüklüğünün dünya emperyalist sistemi içindeki payı ve coğrafik konumu dikkate alındığında Asya da ki devrimlerin kısa vadede dünya sistemine rengini verecek olan temel belirleyen olacağı gözden kaçırılmamalıdır.

Parti II. Kongremiz, sosyalist ülkelerdeki geriye dönüşlerin ardından Nepal Devrimini, enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halkları için yeni bir tecrübe olarak görmektedir. Bu adımı büyütme, koruma ve geliştirmek için ideolojik mücadeleyi kesinlikle elden bırakmadan yakın ilgi göstermeli ve daha somut desteklemeliyiz. Onu destekten mahrum bırakan yanlış anlayışlara ve çizgilere karşı önemle mücadele etmeliyiz. Nepal halkının Nepal Komünist Partisi(Maoist) önderliğinde yeni demokrasi yolunda yürütmüş olduğu mücadeleyi, II. Kongre irademiz selamlamaktadır.

Parti II. Kongremiz Filistin, Afganistan ile Irak'taki emperyalist işgale, Asya, Afrika, Latin Amerika ve dünyanın diğer bölgelerindeki emperyalist saldırganlığa karşı ezilenlerin ve sömürülenlerin haklı direnişleriyle dayanışma içerisinde olduğunu açıkça beyan eder. Emperyalist saldırganlığın sözde çözüm için diyalog siyasetleriyle ezilenlerin mücadelesini boğmaya çalıştığını göz ardı etmeden, **emperyalistlerden dost olmaz** perspektifiyle ezilenleri, müttefiki oldukları enternasyonal proletaryayla birleşmeye çağırır. IMF ve Dünya Bankası'nın sözde yardımları ve iyilik oyunları halkların nasıl köleleştirildiğine dikkat çeker. Ezilen dünya halklarını, kendi güçlerine güvenerek devrim bayrağını yükseltmeye çağırır.

Ortadoğu ve Türkiye- Kuzey Kürdistan' da ki Gelişmeler;

Ulusal bağlamda Türkiye-Kuzey Kürdistan'daki gelişmeleri, Ortadoğu'daki gelişmelerden bağımsız ele almak neredeyse imkânsız hale gelmiştir. Ortadoğu'nun bugün emperyalist pazarlıkların en

ateşli biçimde vuku bulduğu alan olması, yeniden şekillenen dünyanın işlem üssü niteliği taşıması, Türk devletini de emperyalizmin iyi bir uşağı olarak zorunlu bir biçimde bu girdabın içerisine çekmiştir. Türk hakim sınıflarının bu girdabın içerisinde yer almalarını zorunlu kılan diğer bir etken ise Kürt Ulusal sorunudur. Hem Afganistan'ın hem de Irak'ın işgalinde Türk devleti ciddi bir rol üstlenmiştir. Irak'taki gelişmeler Türk hakim sınıflarını ve kliklerini ciddi ayrılıklara sürüklemiş olsa da ülke içi bu çatışmalı durum burjuva-feodal iktidarın Ortadoğu üzerindeki politikalarında bir ortaklaşmayı engellemiştir.

Türk devleti, Irak'ın üç parçaya ayrılma olasılığından oldukça rahatsızdır. Parçalanmış bir Irak Türk devletinin üniter yapısı için bir tehlike olarak görülmektedir. Bu durum ise Kürt Ulusal Hareketinin bugünkü talepleriyle örtüşmektedir. Öte yandan ABD' nin Filistin "devleti" inşasına karşılık, İsrail, Mısır, Ürdün, Arabistan gibi Arap ülkeleri arasındaki ilişkileri güçlendirme çabaları görülmektedir. Kendi içinde Hamas' a karşı mücadele veren bir Filistin "devleti" , ABD desteğine her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyacaktır.

Böylesine Amerikanlaştırılmaya çalışılan bir Ortadoğu'da Türk devletinin bu haliyle Çin-Rusya bloğu ile ittifak içine girmesi son derece zayıf bir ihtimaldir. Sadece üniter yapısının korunması pahasına bile olsa Türk devleti Amerikanlaştırılmaya çalışılan Ortadoğu'nun parçasıdır ve bu yönde ilerlemeye devam edecektir. Buna karşın daha uzun yıllar boyunca Amerikan karşıtlığının emperyalizme karşı bir cephe örülmesinde dayanılacak temel teorik dayanak noktası olacağı açıktır.

Amerikanlaştırılmaya çalışılan Ortadoğu sürecinde uşak Türk devletinin önemi azalmış değildir. Amerika, Türk devletinin sadece İran ve Suriye ile yakınlaşmaması pahasına da olsa Türk devleti üzerindeki etkisini sürdürmeye çalışacaktır. PKK' nin sivil bir harekete dönüştürülerek bitirilme politikaları ve üniter yapının korunması ABD ve Türk devletinin şu anki ilişkilerinin çerçevesini oluşturmaktadır.

Türkiye-Kuzey Kürdistan' da ki Gelişmeler;

Siyasal ve ekonomik bağımsızlığını yitirmiş bir ülkenin iç meselelerini emperyalist faktörlerden ve müdahalelerden bağımsız bir biçimde ele almak neredeyse imkânsızdır. Türk hakim

sınıflarında son dönemde dikkat çeken iç kamplaşma yukarıda ortaya konulan uluslararası çerçeveden bağımsız değildir.

Özellikle Irak işgalinden sonra tırmanan Amerikan karşıtlığı emperyalizm karşıtlığına dönüştürülemediği. Yönetici klikler emperyalizme hizmet etme yarışı içinde esasta iki kampa bölünmüştür. Emperyalizme karşı 'milli mücadele' söylemini hayata geçirmesi beklenemeyecek yönetici klikler, şeriatçı-laik karşıtlığını kullanarak ABD karşıtlığı temelinde büyük oranda politize olmuş toplumun desteğini iç politika malzemesi yaparak arkalarına almaya çalışmışlardır. Bu vesileyle hem ABD karşıtlığını temel argüman olmaktan çıkararak emperyalizme hizmet etmiş hem de ABD'ye kendilerini tercih etmesi gerektiği mesajını vermişlerdir. Bu zeminde ABD'nin tercihi Müslüman Ortadoğu'yu ehlileştirirken, kendisiyle hareket etmesi son derece manidar olan Amerikancı ılımlı İslam modelini bir alternatif olarak kullanabileceği klickten yana olmuştur. Son seçimlerle birlikte bu durum daha da netleştirilmiştir. Bunun yanında güç bahşettiği kliğin kontrol edilebilmesi için de muhalif kliği tamamen dışalamamıştır. Her halükarda bu iki klik arasındaki karşıtlık ABD karşıtlığını beslemediği sürece emperyalistler açısından olumlu bir durumdur.

Her açıdan milli ve halkçı karaktere sahip olmayan yönetici kliğin dışında hala bu özelliklerini koruduğu düşünülen Türk ve Kürt milli burjuvazilerinin kendi çıkarları için mücadeleleri özellikle Türk milli burjuvazisi açısından güdük kalmıştır. Bu süreçte Türk milli burjuvazisinin sağ ve sol kanatları her zamankinden çok daha fazla birbirine yakınlaşmıştır. Ancak bu yakınlaşma ciddi bir anti-emperyalist bloklaşmaya evrilememiştir. Bunun en önemli sebebi hala Türk ordusunun ciddi bir "milli öze" sahip olduğu yönündeki kanıdır. Aksine Türk ordusu başından beri emperyalizmin stratejik uşaklığı noktasında baş aktör olarak emperyalizme hizmet etme yarışında olan Kemalist yönetici kliğin tarafında saf tutmuştur. Bir diğer önemli sebebi ise anti-emperyalist söyleme Kürt halkını dahil edememeleridir. Tam aksine anti-emperyalizm söylemi bir bakıma Kürt ulusunun dışlanmasına vesile olmuş, bu da Kürt Ulusal Hareketinin, emperyalist 'çözüm' planlarına daha fazla meyletmesine maddi zemin hazırlamıştır. Ve dolayısıyla bu tavır, dolaylı yönden de olsa, esasında emperyalizme hizmet etmiştir. Kürt milli burjuvazisi

kendi sınıfının çıkarları pahasına anti-emperyalist herhangi bir girişimde bulunmamış, aksine ABD'nin Ortadoğu'daki durumunu kendi lehine kullanmaya çalışmıştır.

Dünya Koşullarıyla İlişkisi İçinde Türkiye-Kuzey Kürdistan Gerçekliği;

İçinde bulunduğumuz coğrafya dünya koşullarından bağımsız ele alınamaz. Şimdinin dünyası kendi başına bu coğrafyayı parçacı ele almaya, emperyalist sermayenin saldırganlığı sonucunda daha bir hegemonya kurma bölümü dışında değerlendirmeye imkân tanımamaktadır. Dolayısıyla devrim de dünyadaki koşullardan bağımsız kendi başına dar ulusalcı bir yaklaşımla ele alınamaz. Örneğin, 1980 öncesi 24 Ocak kararları ve bunun uygulanması için acil bir ihtiyaç olan 12 Eylül faşist darbesi Türk hakim sınıflarının keyfi bir tasarrufu değil esas olarak uluslararası sermayenin ihtiyaçlarının bir sonucuydu. Uluslararası sermaye birikim modeli ve dünyanın o günkü koşulları emperyalizmin kontrolünde ve yönlendiriciliğinde Türk hakim sınıflarını böyle bir darbeye yöneltmişti. Dışa dönük ekonomik model şeklinde tanımlanan yapılanmanın temelinde yatan buydu. 1960 ve 1970'lerin yine o günün dünya koşullarına göre biçimlenen kalkınmacı, ithal ikameci politikalarının yani sosyal devlet modelinin tasfiye edilerek yerine yenisinin geçirilmesi ihtiyacına da yol açan, uluslararası sermayenin talepleridir. Emperyalist kapitalizmin 1970 dünya ekonomik krizinden çıkış için her tür pazar korumalarının kaldırılması, tüm kapıların uluslararası sermayeye engelsiz açılmasını emrediyordu. Yarı-feodal, yarı-sömürge ve yarı-feodal, sömürge ülkelerde yürürlüğe konulan ve dışa dönük model olarak tabir edilen şey, emperyalist sermayenin dünya çapındaki bu strateji değişikliğinin ihtiyaçlarına cevap olacak şekilde şekillendirilmesiydi. Bu neo-liberal emperyalist düzenlemelerle eski yapıda birçok değişiklik gerçekleştirilmiştir.

Türkiye-Kuzey Kürdistan'da insanların yaşamlarını idame ettirmelerinde hayati öneme sahip tarımsal üretime baktığımızda, 1960 ve 1970'lerdeki durumu görmek mümkün değildir. Verimli ve geniş topraklar "Tarımsal Dönüşüm Projesi" adı altında emperyalist

sermayeye, komprador bürokratik burjuvaziye ve büyük toprak ağalarına sınırsız bir biçimde sunulmuştur. Bunun yanısıra IMF, Dünya Bankası ve AB emperyalist kuruluşların direktifleri doğrultusunda tarıma ilişkin çeşitli kotaların konulması ve sübvansiyonun kesilmesi sonucunda, küçük ve orta ölçekli tarımsal üretim yapılamayacak duruma getirilmiştir.

Tarım ticaret hadleri muazzam gerilemeler gösteriyor. Kaynaklar açısından büyük zenginliklere sahip coğrafyamız şimdi gıda yoksulu. Tarımda emperyalist çok uluslu şirketlerin kölesi haline gelme durumu gittikçe derinleşmekte; tohum, gübre, ilaç gibi üretim girdilerinin tamamına yakınında çok uluslu şirketlerin egemenliği gün geçtikçe pekişmektedir. Sözde kendi toprağına sahip 'bağımsız' çiftçi, tüm bu gelişmeler sonucunda uluslararası tekeller karşısında savunmasız hale geldi. Sözleşmeli tarımla köylülüğün büyük bir kısmı çökertildi, tekellerin köle proleterleri haline getirildiler. IMF, Dünya Bankası, AB tarım politikaları nedeniyle tarımsal ürünlerde, varlık içinde yokluğu yaşıyoruz.

Türkiye-Kuzey Kürdistan'da genel durum yukarıdaki tablodan bağımsız değildir. Yaşanan gelişmeleri hükümet politikalarıyla sınırlı bir şekilde ele almak meselinin özünü ve başoyuncusunu es geçmektir. Gelişmeler emperyalizm ve onun uşağı burjuva-feodal iktidarın neo-liberal yeniden yapılandırma hamlelerinin ekonomik alandaki yansımalarıdır. I. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin, ekonomik-siyasi-askeri yapılanması esasta, o dönemin hakim emperyalist güçlerinin dönemsel politikalarına uygun olarak şekillendirildi. Osmanlı'da da var olan kapitalizme ve emperyalizme bağımlılık, efendiler değişmekle birlikte bugüne kadar hiç değişmeden devam etti. Osmanlı'nın yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapısı TC'nin kuruluşuyla varlığını devam ettirdi. Hükümetler, ülkemizde nüfuz sahibi tekeller ve yerli uşakları olan komprador bürokrat burjuvaların etkisinde şekillenerek bugüne kadar geldi. Bütün yönlendirmeler, kararlar, ekonomik planlar tamamen bu tekeller ve yerli uşaklarının ihtiyaçları doğrultusunda şekillendirildi. Bugün ise Türkiye-Kuzey Kürdistan, emperyalist sermayenin ihtiyacına göre yeniden şekillendirilmektedir. I. ve II. AKP hükümetiyle getirilmek istenen bütün yasalar, seçim aldatmacalarıyla

halk adına, halka açık bir şekilde ilan edilerek çıkartıldı ve çıkartılmaya da devam edilecek. Türk hakim sınıflarının, ABD emperyalizminin Büyük Ortadoğu Projesi'nde (BOP) somutlanan emperyalist saldırganlık konseptine eksiksiz uyum sağlamak noktasında ortak görüşe sahip olan önemli bir kesimi, daha büyük kazanımlar için aradaki çelişkileri bir kenara bırakıp birleşerek harekete geçti, halkı yönlendirerek emperyalizmin politika ve savaş siyasetinin ihtiyaçlarına cevap verecek tek parti hükümetini oluşturdu. Söz konusu bu güçler, ilk adım olarak hükümet aracılığıyla AB üyeliği müzakereleri sürecinde çıkartılan uyum yasalarıyla emperyalist sermayenin ihtiyaç duyduğu düzenlemeleri gerçekleştirdi. Tarım, ulaşım, iletişim, eğitim, sağlık ve maden sektörü gibi birçok alanda büyük ölçekli özelleştirmeler gerçekleştirildi. Ülkemiz halklarına Avrupa Birliği'ni refah-demokrasi-kurtuluş kapısı olarak gösteren hakim sınıflar, bu emperyalist birliğe "uyum yasaları" adı altında yaptığı düzenlemelerle emperyalist sermayenin ülkemize girişinin önündeki mevcut kimi küçük engelleri dahi kaldırarak, IMF ve Dünya Bankası'nın ekonomik planlarına azami derecede entegre olan yapısal dönüşümleri hayata geçirdi. Bu ekonomik ve sosyal yıkım projeleri de "sıkıntılar AB ile ortadan kalkacak, bu yasalar da AB'ye girmemiz için gerekli" denilerek halkın karşı duruşunun önü alınarak hayata geçirildi.

Türkiye-Kuzey Kürdistan'da hükümet politikaları emperyalist sermayenin ihtiyacı ve egemenliğine göre biçimlenmektedir. TC tarihinde "seçilen" hiçbir hükümet bunun istisnası olmamıştır. Fakat AKP hükümeti ile birlikte emperyalist sermayenin ihtiyaçları ve egemenliği doğrultusunda gerçekleştirilen yapısal dönüşümlerin en üst seviyeye ulaştığını söyleyebiliriz. Özelleştirmeler konusunda AKP hükümeti döneminde kırılan "rekor" buna bir örnektir. Ekonomik politik krizler farklı seviyeler gösterse de bu durum, devletin yapısal karakteristiğidir. ABD'ye stratejik uşaklık ve emperyalist Avrupa Birliği politikaları, Türk hakim sınıflarının kaçınılmaz politikalarıdır. TC'nin her hükümeti emperyalist hegemonyanın özel savaş taburudur. ABD'nin Irak işgali döneminde de icra edilen görev buydu. Egemen sınıf klikleri

arasındaki çatışmaları tahlil ederken bu temel gerçeği hiçbir şekilde görmezden gelemeyiz.

Milliyetçi bir reaksiyonla altı boş bir anti-AB(D)'cilik değil, "bağımsız bir ülkede özgür bir halk olarak yaşamak istiyoruz" temel sloganıyla, emperyalizmin ve yerli uşakları komprador feodal iktidarın gerici ve faşist temel politik konumlanışına cepheden karşı koyan anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist programatik siyasi ve askeri duruşla devrimci alternatifi yükseltmek komünistlerin görevidir.

ABD kontrollü dünyanın ve özellikle Ortadoğu'nun yeniden yapılandırılması stratejisinin bir parçası olarak tahkim edilip "ılımlı İslam" ya da emperyalizmin ihtiyacına denk düşecek uşak bir araç olarak mevzilendirilen AKP tarafından temsil edilen pragmatist siyasal İslam, bunun yürümediği durumlar için laik paket diye el altında bulundurulmuş statükocu, gelenekçi, "sosyal demokrat" etiketli Kemalist rejim bekçisi faşist CHP ve türevleri gibi devletçi "solculuk" da deşifre edilmelidir. Kitlelerin, esasta egemen sınıflar arası çıkar çatışmalarının ürünü olan bu kamplardan birini tercihe zorlandığı günümüz koşullarında, başta ABD emperyalizminin uşaklığını yapan hakim klik olmak üzere tüm kaşı-devrimci güçleri politik konumlanışıyla karşısına alan alternatif bir duruş sergilenmesi zorunludur. Tüm Türk hakim sınıfları proletaryaya ve emekçilere, ezilen Kürt ulusu ve azınlıklara düşmanlıkta stratejik ortaklardır. Ve her birinin hükümet olduklarında nasıl özel savaş mevzisi oldukları tekrar, tekrar görülmüştür. Bugün Genelkurmay-hükümet-MİT-JİTEM koordineli 1993-94'te de bildiğimiz özel savaş konsepti devrededir. İran, Suriye gibi gerici bölge devletleri eksenli başta Kürt ulusu olmak üzere, ezilen ulus ve halklara düşmanlık projeleri planlanarak uygulanmaktadır. Bir yandan faşist askeri saldırı doğrultusunda yığınaklar yapılırken diğer yandan "yeni açılımlar" piyasaya sürülmektedir. "Üniter yapı içinde farklılıklara saygı", "bireysel yaşam ve kültürü bir zenginlik olarak algılama", "düz ovada siyaset" tanımlı Kürt ulusu ve azınlıklar saflarında yanılısamalar yaratma amaçlı yaklaşımlar ne yazık ki yanlış reformist çizgilere bel bağlamış güçler tarafından da iştahlanarak olumlanılmaktadır.

Psikolojik harp taktikleriyle yapılan askeri yığınaklar ve çok yönlü haksız savaş seferberliğiyle devreye sokulmak istenen planların dayandığı emperyalist gerici politikaların deşifre edilmesinin önemine, Kürt ezilenleriyle eylem birliği politikalarının hayata geçirilmesine Parti II. Kongremiz işaret etmiştir. Organize edilen profesyonel özel ordu gibi bordo berelilerle, yüz binleri aşan askeri yığınaklarla Kürt ulusal hareketinin ehlileştirilerek devletle barıştırılması adına tarikatlar aracılığıyla devreye sokulan oyunlarla sonuç alınmaya çalışılmaktadır. "Tek millet, tek devlet, tek bayrak" faşist-şövenist çizgisini kendisine rota edinmiş olan bu imhacı, katliamcı çeteler bloğuna karşı mücadele özel önemdedir. II. Kongre irademiz bunu vurgulayarak Kürt ulusu ve azınlıkların demokratik taleplerinin desteklenmesine dikkat çekti.

Biz diyalektik materyalistleriz. Bu perspektifle evren, toplum ve dünyayı yorumlar materyalist bilgi teorisinin ulaştığı gerçeği hiçbir koşulda kitlelere göstermeyi ihmal etmeyiz. Fakat en tutarlı demokratlar olarak da egemen-gerici güçlerin ezilen inanç gruplarına yönelik saldırısına da karşı dururuz. Coğrafyamızda bugün Alevi ve diğer bazı inanç grupları baskı altındadırlar. Anadolu Aleviliğinin tarihte imparatorluk saraylarına boyun eğmeyen meydan okuyuşunu Pir Sultanların, Baba İshakların önderlik ettiği ilerici sosyal hareketlerin "laiklik", "cumhuriyetçilik" adına düzene yedeklenmesi onlara objektif ihanettir. Alevilerin her alanda kendilerini özgürce ifade etmeleri, kültür ve inançlarını yaşatmaları konusundaki tüm engellemelerin ve baskının kaldırılması biz komünistlerin önemseddiği bir görevdir. Sözde laik olan devletin, zorunlu din dersi uygulaması, Diyanet İşleri Başkanlığı gibi resmi devlet kurumunun varlığı resmi bir dinden öte, resmi bir mezhep olarak Sünniliğin kabul edildiğini göstermektedir. Aleviler, Zerdüşterler, Yezidiler, Hıristiyanlar, Ateistler gibi birçok inanca mensup kesimler de devletin resmi dini ideolojisinin baskısı altındadırlar. Bu baskıya karşı kararlı düşmanlığımızı ifade eden Parti II. Kongremiz gerek ezilen değişik inanç gruplarını, gerek ezilen Kürt ulusu ve Ermeni, Keldani, Arap, Laz, Boşnak, Çerkez, Gürcü ve diğer azınlıkların gerekse sistemin baskı ve sömürü çarkının dişlileri arasında iliğine kadar sömürülen emekçi halklarımızın gerçek kurtuluşlarının

kendilerini özgürce ifade etmelerinin, proletarya bayrağı altında mümkün olacağını vurgulamaktadır.

II. Kongre çizgimiz eşitsizliklerin her türüne karşı olduğunu açıkça ilan ederek halklarımızı, bütün bu eşitsizliklerin kaynağı olan burjuva-feodal sisteme karşı mücadeleye çağırmaktadır.

Maoist Parti ve Farklı Fikirlere Yaklaşım;

Doğa, toplum ve düşünce alanında her şey çelişki halindedir. Çelişkisiz hiçbir varlıktan söz edilemeyeceği gibi hiçbir hareketten de söz edilemez. Şeylerdeki hareket, ilerleme ve gerilemeler tamamen bu çelişkinin bir sonucudur. Kuşkusuz ki partimiz de bu evrensel yasadan, çelişkiden muaf değildir. O da her şey gibi ikiye bölünür ve içerisindeki farklı düşünceler arasındaki çatışmanın ifadesi olan iki çizgi mücadelesini kendi gelişiminin dinamiği olarak görür. Buradan hareketle II. Kongre irademiz, partimiz içerisindeki farklı fikirlerin, Kongremizin resmi kararlarıyla birlikte kamuoyuna sunulması kitleler içerisinde de tartışılmasını Maoist kitle çizgisinin bir gereği olarak görmektedir. Toplumdaki sınıf farklılıklarının bir yansıması ve parçası olarak partimiz içerisinde vücut bulan azınlık durumundaki farklı fikirlerin bir zenginlik olarak görülmesi, teorik-pratik gelişmenin lokomotifini olarak kavranması sebebiyle kitlelere sunulmaktadır.

Doğru ve yanlış fikirler ilk ortaya çıktıklarında, genellikle bir ya da birkaç kişi tarafından savunulurlar. Tarihsel materyalizm bize tüm fikirlerin bu şekilde geliştiğini göstermektedir. Bu gelişme yasasına bağlı olarak partimizin doğru-yanlış mücadelesi temelinde azınlık ve farklı fikirleri kamuoyuna yayılması, ulusal ve uluslararası alandaki gelişmelere bağlı olarak partimize yansıyan doğru ve yanlış fikirler en başından fark edilerek, yanlış fikirlere karşı bütünlüklü mücadele koşullarını ortaya çıkarması ve doğru fikirleri de destekleme olanağının yaratılması açısından önemlidir.

Partimiz içerisindeki azınlık ve farklı fikirlerin kitlelerin bilmesi yoluyla garanti altına alınması, muhalif düşüncelerin yayınlanması ve kitleler içerisinde tartışılması demokrasi anlayışımızın bir parçasıdır. Yeryüzünde yekpare hiçbir şey olmadığı gibi partimiz de yekpare değil, çelişkili bir bütündür, monolitik

değildir, olamaz. Kitlelerde partiyi çelişkisiz bir organizma olarak görme yanlıgısı, partiye ve onun ideolojik-siyasi-askeri-örgütsel vb kararlarına eleştirel yaklaşımama sonucunu gösterir. Parti içerisindeki doğru ve yanlış bütün görüşlerin kamuoyuna açılması, Maoizmin ve onun eseri partimizin maoist olmayan anlayışlarla ayırım noktasıdır. Parti içerisindeki yanlış düşüncelere ve oluşabilecek bürokratik mekanizmaya karşı daha aktif bir şekilde mücadele edilebilmesi, partimizin kitleler tarafından denetlenebilmesi ile olasıdır. Maoist Parti anlayışında Büyük Proleter Kültür Devrimi ruhu vardır ve Kültür Devrimi ile nitel olarak ilerletilen Maoist Kitle Çizgisi, kitleleri üst yapıda da devrimin bizzat yapıcısı olarak görür ve kitlelerin siyasetin aktif unsurları haline gelmesi için çaba harcar. Kitleleri, yönetilmesi gereken yığınlar olarak görmez, aksine Maoist çizgisi gereği onları iktidarın ve yönetimin esas sahibi olarak kabul eder. Devrimin, kitlelerin eseri olduğu bilimsel gerçekliğini kabul eden partimiz, bu anlayışın bir gereği olarak kitleleri adım, adım kendi yönetimlerini kendi ellerine almalarının zeminini oluşturur. Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin muazzam tecrübeleri de öğretmiştir ki; partinin, nihai amaç olan komünizme ulaşmasının yegâne yolu; doğrudan kitlelerin denetiminde olmasından geçmektedir. Partimiz, kitlelerin devrim mücadelesini ve kendilerinin eseri olan devrimi bilinçli bir şekilde sahiplenmelerini amaçlamakta, bu doğrultuda kitlelere Maoist ideoloji rehberliğinde bilinç taşımayı esas görevi olarak bilmektedir. Unutulmamalı ki komünizmi yaşayabilmenin ve özgürleşebilmenin yolu; yönetenler-yönetilenler ilişkisi üzerinden yükselen devletin sönümleşmesi ve buna paralel olarak partinin tarih sahnesinden silinmesi ile mümkündür. Kitleler yönetilmeye ne kadar az ihtiyaç duyarlarsa o kadar özgürleşecek ve devlet de o kadar gereksizleşecek, komünizme de o kadar yakınlaşılacaktır.

II. Kongremizin aldığı ve Büyük Proleter Kültür Devrimi ruhunun bir yansıması olan "parti içerisindeki farklı fikirlerin kitlelere açılması" kararı; kitlelerin, partimizin resmi görüşlerinin yanı sıra parti içerisindeki farklı görüşleri de bilip tartışabilmesidir. Bunun anlamı; demokratik merkezîyetçilik ilkesi temelinde isteyen herkesin bu tartışmalara dahil olarak siyasetin bir parçası olmasıdır. Bu anlayış bu günden başlayarak Kültür Devrimi yönelimiyle

komünizmi yaratma girişimidir. Kitleler üst yapının bir parçası olma bilincini kavramalıdır, yönetenle yönetilen arasındaki çelişki, kitlelerin yüzyıllar alacak bir zaman dilimi içerisinde üstyapı unsuru olmalarıyla çözülecek ve böylece insanlık kendisini yönetebilecek duruma gelecektir. Devrim kitlelerin eseridir ve devrimin sağlamlığı kitlelerin devrimi üst yapı unsuru olarak ne kadar sahiplendiğiyle doğrudan ilgilidir.

Gelişmenin motoru çelişkidir ve farklı fikirler arasındaki doğru yanlış çatışması olmaksızın gelişme olmaz. Bu gerçeklikten hareketle farklı fikirler bütün yönleriyle açığa çıkarılıp tartışıldıkça ideolojik-siyasi bütünlük ve ilerleme sağlanabilir.

I. Kongrenin Değerlendirilmesi;

Bilindiği gibi Parti I. Kongremizin başladığı süreç aynı zamanda hakim sınıfların erken genel seçim sürecine girdiği dönemdi. ABD, Irak işgali ve sömürgeleştirme savaşında kendisine politik ve askeri bakımdan destek sunacak bir "savaş hükümetine" ihtiyaç duyuyordu ve ABD'nin istemiyle, onun kontrolünde erken genel seçim sürecine girildi. Dünyada, özellikle de 90'lı yıllardan sonra estirilen reformist-tasfiyeci dalga Kongremizin öngünlerine kadar ülkemizde de yoğun olarak etkisini sürdürüyordu.

İşte parti tarihimiz açısından 15 Eylül 2002'de gerçekleştirdiğimiz büyük bir öneme sahip olan I. Kongremiz, tasfiyeci rüzgarın şiddetlendiği, emperyalist ekonomik ve siyasi politikaların daha da katlanarak hayata geçirilmesi için devletin stratejik saldırılarını arttırdığı, ABD öncülüğünde emperyalist saldırganlığın boyutlandığı, devrimciliğin yeniden sınındığı zorlu ve çetin bir dönemde Marksist-Leninist-Maoist (MLM) ideoloji ve Kaypakkaya çizgisinde ısrar temelinde var olarak "Maoizm'le Yüklen, Halk Savaşı'yla İlerle" şiarında billurlaşan Türkiye-Kuzey Kürdistan proletaryası ve halklarının gerçek kurtuluş yolunu tarihi tecrübelerden de faydalanarak bilimsel cesaretle açıklamış ve ona uygun bir duruş örgütleyerek yöneliminin pratik ayaklarını önemle vurgulamıştır.

I. Kongre irademiz, parti tarihinin tecrübelerinin muhasebesi sonucu teorik ve pratik alanda Maoist kavrayışın nitel anlamda üst seviyeye ulaşmasını sağlamıştır. Parti tarihi ve dönemsel konjonktür açısından büyük bir adım olan I. Kongremiz savaşıma ve kazanma ısrarında partiyi daha yüksek irade ve eylem birliğine taşımıştır. Emperyalizmin ve yerli uşaklarının ideolojik, politik, ekonomik, askeri, kültürel vs topyekûn saldırılarına karşı Bağımsızlık, Yeni Demokrasi, Sosyalizm ve Komünizm perspektifiyle enternasyonal proletaryanın kızıl bayrağını, Maoizm bayrağını yükseltmiştir. Parti tarihini Maoist bir ideolojik bakış açısıyla muhasebe ederek hatalardan-yanlışlardan doğru dersler çıkartmanın geleceği kazanmanın yolu olduğunu, bunun da Maoist iki çizgi mücadelesiyle başarılabilceğini teorik ve pratik ele alışıyla göstermiştir. İnkarcı, ben merkezci, dogmatik yaklaşımlar mahkum edilerek parti tarihi Maoist ideolojik kavrayışla eleştiriye tabi tutulmuş, parti tarihine ilişkin oportünist yaklaşımlar mahkum edilmiştir. Eskiye körü körüne bağlanmanın dogmatizm, statükoculuk ve sağ oportünizm olduğunu söylerken, yeniyi inşa etmenin yolunun olmazsa olmaz kurucu unsurunun ise Maoizm olduğunu kararlı bir şekilde belirtmiştir.

Öncü partiden önder parti düzeyine ulaşmanın yolunun programa uygun doğru bir örgütsel politikadan, bunun için ise Maoist ideolojinin kumandasında sürekliliği sağlanmış pratik-politik önderliğin kurumsallaşmasından geçtiği tayin edici gerçeğini ortaya koymuştur. "Tek ideoloji, tek program ama bin bir türlü politika ve taktik" anlayışıyla devrimin çelişkilerini çözenin yolunu, bu bilimsel ele alışla doğru bir şekilde özetlemiştir.

Kurucu önderimiz İbrahim Kaypakkaya tarafından teorik temeli atılan genel siyasi çizgimizin doğruluğu I. Kongre'yle birlikte daha derinlikli kavrayışla iradeleştirilmiş, bunun yanı sıra tarihsel olarak eksikliği hissedilen doğru politik önderlik kurumunun oluşturulması ve bunun sürekliliğinin sağlanması gerekliliği ayrıca önemle vurgulanmıştır. Hataların, eksikliklerin ideolojik-sınıfsal-siyasal ve örgütsel arka planının sorgulanmasının gerektiğini teorik ve pratik adımlarıyla ortaya koymuş, parti içi ideolojik mücadelenin önemine vurgu yaparken bunun yol ve yöntemlerinin neler olduğunu,

parti içi disiplin ve demokratik merkezîyetçilik ilkesine uygun olarak nasıl bir fikir mücadelesi verilmesi gerektiğini göstermiştir.

Partimizin ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri olarak ayakları üzerine sağlam bir şekilde oturmasında parti içi iki çizgi mücadelesinin tayin ediciliğini her defasında vurgulamıştır. Parti I. Kongremizin Tarihi Muhasebe ekseninde önüne koyduğu üç temel görev olan; faal ideolojik mücadele yürütmek, partinin program-tüzük ve kararlarına uymak koşuluyla her yoldaşla birlik kurmak ve doğru bir politik önderlik kurumunu oluşturmak için bunun temelini atmak, demokratik merkezîyetçilik ilkesi etrafında bütün güçleri demir disiplinle örgütlemek bugün de bilimselliğini korumaktadır ve yeni dönem faaliyetimizde de önümüzde yapılması gereken temel görevler olma gerçekliğine sahiptir.

Bütünlüklü olarak I. Kongremizin ortaya koyduğu temel teorik tezler Türkiye-Kuzey Kürdistan devriminin temel manifestosu olma niteliğini korumaktadır. Kurucu önderimiz yoldaş Kaypakkaya'nın kaybıyla oluşan stratejik önderlik boşluğu parti tarihimiz boyunca kendisini hep hissettirmiştir. Parti I. Kongremiz, bu stratejik boşluğu sözde doldurma adına parti tarihimizde Kaypakkaya çizgisinden sapmaların bilimsel arka planını açığa çıkartarak bunları mahkûm etmiş, hizipçi, grupçu yaklaşımların ideolojik, sınıfsal, siyasi ve örgütsel nedenlerini bilimsel analize tabi tutarak bunlara karşı mücadele yol ve yöntemlerini Maoist temelde açıklamıştır. Bugünkü ideolojik mücadele yöntemimizde, iki çizgi mücadelesini kavrayışımızda belirleyici rol oynayan etmen I. Kongremizin bu açılımıdır.

Parti I. Kongremiz, rehber ideolojimiz MLM' nin parti tarihimiz açısından kavranışının derinleşmesini ifade eder. Bu kavrayışla parti tarihimiz titiz bir muhasebeye tabi tutulmuş, bilimsel sonuçlara ulaşılmış, hataların kaynağı ideolojik, politik, örgütsel ve askeri boyutlarıyla ortaya konulmuştur. İbrahim yoldaş sonrası uzun süre yakalayamadığımız bilimsel tutum Tarihi Muhasebe ile yeniden partimize kazandırılmıştır. Yine I. Kongremiz, yoldaş Kaypakkaya tarafından ortaya konulan programatik görüşlerin Maoizm'in coğrafyamız şartlarına bilimsel bir şekilde uyarlanması olduğunu, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nden ve dolayısıyla MLM'den kopuk Kaypakkayacılık savunuculuğunun olamayacağını, Kaypakkaya'nın

temel teorik tezlerinden sapmanın hangi kılıfla olursa olsun Maoizm'den ve bilimsel sosyalist teoriden sapma olduğunu açıkça belirtmiştir.

I. Kongremiz partinin kendi içindeki birliğinin yanı sıra siyasal coğrafyamızdaki tüm gerçek Maoistlerin tek bir parti çatısı altında birleşmelerini devrim mücadelesinde taktik bir mesele değil stratejik bir mesele olduğunu vurgulamıştır. Partimiz tarihi içerisindeki ilkesiz oportünist birlik anlayışını mahkum ederek, ideolojik birlik, asgari ve azami devrim programında birlik, devrimin stratejik ve temel taktiklerinde birlik, örgütsel ilkelerde birlik anlayışlarını ilkeli birlik için olmazsa olmaz kriterler olarak belirtmiştir.

II. Kongre irademiz, I. Kongre ve önderliğini tüm belge ve kararlarıyla ele alarak parti tarihimizde atılan nitel adımlardan biri olarak değerlendirmiştir. 1972'den I. Kongremize kadar otuz yıllık mücadele tarihinde hatalarımızın esasta Maoizm'den kırılmadan kaynaklı olduğunu doğru olarak tespit etmiştir.

İdeolojik, siyasi, örgütsel ve askeri yönleriyle I. Kongre ve önderliği ayrıntılı olarak muhasebe edilerek Tarihi Muhasebe belgesine eklenecektir.

Sonuç olarak I. Kongre çizgimiz ve önderliğinin genel siyasal ideolojik hattının MLM olduğunu özellikle vurgulamak isteriz. Dünyada ve Türkiye-Kuzey Kürdistan'da siyasi durum tespiti I. Kongremiz tarafından bilimsel bir şekilde tahlil edilmişti. Ayrıca subjektif durumumuz ve gücümüzle doğrudan ilişkili olarak politik-taktik yönelimimizi **temkinli ilerleme** ve bu ana siyasetimizin ise beş sacayağı üzerinden derinleştirilerek geliştirilmesi kararı yerinde ve doğrudur.

Ancak doğru olarak belirlenen temkinli ilerleme taktiğine uygun bir siyasi, askeri ve örgütsel hat izlenmedi ve bir dizi hatalı pratikler gerçekleştirildi. Karadeniz ve Dersim'deki kayıplar ve en ağır bir şekilde kendini gösteren 17'lerin kaybı partimizin siyasi, örgütsel ve askeri zaafiyetleri olarak gösterilebilir. Ana görev olarak ortaya konulan merkezileşme ve kitleselleşme siyasetinde kitleselleşmede bazı başarılar sağlansa da yakalanan kitleselliğin parti önderliğinde merkezileştirilmesinde ve bunun stratejik yönelime hizmet etmesinin sağlanmasında yetersiz kalınmıştır.

Bütün bu noktalara ilişkin ayrıntılı bir değerlendirme Muhasebe belgesine ekleneceği için şimdilik bu açıklamalar ile sınırlandırıyoruz.

Karadeniz Darbesi ve Geri Çekilme Taktiği Üzerine;

Bu konuyu da ele alan II. Kongremiz şu sonuca vardı:

Karadeniz'de içlerinde MK üyelerimizden Cemal Keser ve İsmail Arslan'ın da yer aldığı 5 yoldaşımızın şehit düştüğü örgütsel kaybımızın nedenleri irdelendiğinde, I. Kongre'nin önüne koyduğu yoğunlaşarak yaygınlaşma ve temkinli ilerleme siyasetine denk düşmeyen pratik hatalarımızdan kaynaklı olduğu görülmektedir.

Önderliğin öneminin bilince çıkarılmaması ve yeterli düzeyde önlem alınamaması sonucunda ortaya çıkan askeri ve örgütsel hataların bu kayıpta önemli rol oynadığı söylenebilir.

Bölge komitesinin teknik bir sorunu çözmek için yönetim kademesinin tümünü güvenliksiz bir şekilde hareket ettirerek bu sonuca neden olması daha sonraki kayıplarımızın da oluşmasına tali düzeyde de olsa sebebiyet vermiştir.

II. Kongremiz tüm bu sonuçlardan hareket ederek, Karadeniz'de aldığımız örgütsel darbelerde planlamamızdaki hataların rolüne işaret etti. Yapılması gereken üs bölgesi olarak seçtiğimiz alandan yakın çevresine doğru adım, adım yayılmak olmalıydı. Karadeniz'deki örgütsel darbeden sonra tesis edilmeye çalışılan Erzincan Bölge Komitesi faaliyeti, aslında I. Kongre'de planlanmalı ve hemen I. Kongre sonrası gündemleştirilmeliydi. Tecrübeyi özetleyen II. Kongremiz, önümüzdeki süreçte merkezden etrafa doğru temkinli, adım, adım ve planlı yürüme siyasetine önemle işaret etti. Bu siyaseti hayata geçirirken üs bölgelerinde, üs çalışmalarının esas alınması gerektiğine dikkat çeken II. Kongremiz, tüm birliklerimizin ortak bir ideolojik, politik, askeri, örgütsel ve kültürel şekillenişinin yaratılması perspektifiyle akademi, okul ve benzeri çalışmaları önemle vurgulamıştır. Karadeniz kaybından çıkarttığımız örgütsel ve askeri derslerin kavranması oldukça önemlidir.

İlerlemek için bazen geri çekilmek, yeni bir atılım için nefeslenmek anlaşılabilir bir şeydir. Gelişmeler ve ilerlemeler

dümdüz bir rota izlemez. Her bir somut durumun somut tahlilini ve bu tahlil sonucu çıkarsadığımız taktik politikaların stratejiye bağlı olarak objektif gerçek temelinde yükselmesi bilimsel metodu tüm çalışmalarımızda yol gösterici olmalıdır. Bazen objektif koşullar son derece elverişli olmasına rağmen subjektif ögenin karşılaştığı yenilgiler, alınan örgütsel kayıplar ya da darbeler sebebiyle geri çekilmek zorunda kalınabilir.

17 ler Değerlendirmesi;

Partimiz II. Kongre hazırlıkları içerisindeyken, içlerinde Genel Sekreterimiz Cafer Cangöz, Sekreter Yardımcısı Aydın Hanbayat yoldaşların da bulunduğu 17 önder kadro, üye ve savaşçısını yaşanan Mercan çatışmasında yitirdi. Parti tarihinde yaşadığımız en önemli kayıplardan birisi olan 17'ler, üzerinde hassasiyetle durulması gereken ve bu yönüyle de önemli dersler çıkartılması gereken tarihsel bir süreçtir. Partimiz, önderlik kurumu başta olmak üzere yaşadığı sorunların aşılması ve önderliğin bilince çıkartılması, 17'ler olayının ideolojik-siyasi-örgütsel-askeri tüm yönleriyle bilimsel şekilde analiz edilmesinden geçtiğini kabul etmektedir. Aksi halde kriminal bir olayı aydınlatmanın ilerisine gidilemeyecek, bu hataların tekrarlanmasına yol açan zemin ortadan kaldırılamayacaktır. Bu durumda kaybeden kitleler ve parti olacaktır.

I. Kongre ile birlikte ideoloji-program-genel siyasi çizgi ve bunların pratik ifadesi olan stratejik yönelim mücadele-örgüt-savaş hattına ilişkin parti tarihinde yakalanan nitel anlamda üst seviyeye rağmen, parti önderliğinin bilimsel bir şekilde muhasebe ederek mahkum ettiği ve ideolojik gıdasını öznelcilikten alan parti tarihimizdeki hatalara tekrar düşülmesi, I. Kongre çizgisinin başta önderlik olmak üzere parti tarafından yeterince kavranmadığını, daha doğrusu pratikle bütünleştirilemediğini göstermektedir.

Çok açıktır ki düşmanın gerçekleştirdiği bu katliam onun başarısından değil, tamamen bizim taktik hatalarımızdan kaynaklanmıştır. Bu hatalardan doğru dersler çıkararak hareket etmediğimiz takdirde aynı sonları yaşamamız kaçınılmazdır.

Yaşanan kayıptan önderliğimiz başta olmak üzere tüm parti sorumludur. Partimizin hiçbir örgütlülüğü sonuçtan hareket ederek kendisini bu sürecin dışında tutamaz.

II. Kongremiz Mercan kaybının ideolojik-siyasi-askeri ve örgütsel nedenlerini kısaca şöyle tespit etmiştir:

Örgütsel Olarak: Düşman tarafından bilinen örgütlenmeler üzerinden hareket edilmesi, gerilla bölgesinde diğer alanlara göre daha zayıf olan bir alanın kongre alanı olarak seçilmesi, baskın yöntemiyle kadroların toplu olarak eş zamanlı faaliyet alanlarını boşaltarak kongre alanına gitmeleri, telefonun kongre faaliyetlerinde önemli derecede kullanılması, toplu vedalaşmalar ve deşifasyonla kongrenin geniş kesimlere deşifre edilmesi, legal alan ve illegal alanın birlikte hareket etmesi, kongre yerinin deşifre olmasına rağmen ısrarla aynı alandaki farklı bir yerin kullanılması konusundaki ısrar bu süreci hazırlayan örgütsel hatalar olarak öne çıkmaktadır.

Askeri Olarak: Sınırlı bir güvenlik gücünün kullanılması, kadroların toplu olarak yine yetersiz olan bu güçle taşınması, uygun olmayan arazide hareket edilmesi ve gerilla güçlerinin uygun biçimde konumlanmaması askeri hatalar olarak öne çıkmaktadır.

Siyasal Olarak: Partinin objektif ve subjektif koşulları değerlendirildiğin de; ulusal ve uluslararası durum, devletin politikaları, hakim sınıf kliklerinin kendi aralarındaki dalaş, partimizin durumu, devrimci güçlerin durumu, devrimci durum konularında kongre belgelerindeki biçimiyle ve sonrasında Siyasi Büro'nun (SB) iç tartışma ve yayın organlarına yansıdığı biçimiyle yapılan siyasal tespitler esasta doğru olsa da, buna uygun davranılmadığı pratik hareket tarzından görülmektedir. Buda doğru olarak yapılan siyasal tespitlerin pratiğe yansıtılmadığı ve teoride kaldığını göstermektedir. Pratikte ise yapılan siyasal tespitlerin tersine kendi gücünü abartan düşmanın gücünü küçümseyen siyasal yönelimler açık olarak görülmektedir.

İdeolojik Olarak: Siyasal, askeri ve örgütsel alanlarda yapılan hataları bir bütün olarak incelediğimizde bütün bu hatalara partiyi sürükleyen nedenlerin ideolojik arka planında subjektivizmin yattığını görmekteyiz. Objektif olanla subjektif olanı birleştiremememe, somut gerçekliği doğru tespit edememe, düşmanı küçümseme, kendi

gücümüzü abartma gibi somut durumun hatalı tahlili; kısaca öznellik hatlarımızın ideolojik kaynağını oluşturmaktadır.

Nesnel gerçekliğin ilerisinde ya da gerisinde tespitler yapmak öznelliklidir. Hayatının hiçbir döneminde ya da aşamasında öznelliliğe düşmeden mükemmeliyetçi bir hatla, hata yapmadan düz bir şekilde yaşayan hiçbir birey, hiçbir grup ya da parti yoktur. Fakat somut tespitlerden çok öznelci tespitlerin herhangi bir somut örgütlenmeye baştan sona kadar yada belirli aşamalarda hakim olması başarısızlığın nedeni olmaktadır. 17'ler kaybıyla gerçekleştirilemeyen kongre örgütlenmesinde nesnel gerçekliğin ilerisinde bir hat izlenerek öznelliliğe düşülmüştür.

Tamamen partimizin içine düşüğü subjektivizmden dolayı aldığımız darbe bir kader ya da mutlak alınacaktı biçiminde bir kayıp değildir. Parti düşman saldırılarını görerek önlem alabilseydi, düşmanı küçümsemeseydi kendi gücüne göre planlama ve hareket tarzı uygulaysaydı alacağı önlemlerle bütün bu saldırıları az bir kayıpla atlatabilirdi.

II. Kongremiz, Kongre Örgütlenme Komitesi'nin (KÖK) 17'ler olayına ilişkin yaptığı açıklamayı; partinin belli alan-örgüt ve kişilerine bağlayarak açıklamasını hatalı bularak mahkûm etmiştir. Yaşanan hatalarda bazı yoldaşların ya da örgütlülüklerin payı diğerlerinden fazla olsa da bundan esas olarak tüm parti sorumludur. Yine II. Kongremiz, KÖK tarafından 17'ler olayına ilişkin hazırlanan söz konusu belgeyi inceleyerek, yukarıdaki nokta dışındaki bölümlerini esasta doğru bularak onaylamıştır.

Kongre irademiz 17'ler olayının bugüne kadar yapılan araştırmasının devam ettirilmesi ve ulaşılan sonuçların, tamamlanınca gerekli boyutlarıyla kitlelere açıklanmasını kararlaştırdı.

II. Kongremiz, partimizin Mercan'da aldığı kayıpla girdiği sürecin örgütsel yenilgiye neden olacak sebepler içermediği tespitine vararak, 17'lerin kaybını ağır darbe olarak tespit etti.

Örgütsel yenilgi, bir örgütün herhangi bir sebeple aldığı bir darbeye fiili olarak işlerliğini yitirmesi, bölgesel dönem ya da dağılma sürecine girerek dağılıp örgüt olmaktan çıkmasıdır. Parti irademiz Mercan'da alınan darbeye ortaya çıkan boşluğa anında

KÖK örgütlenmesiyle müdahale etmiş, parti güçlerinin dağılmasını engelleyerek I. Kongre görevlerini yaparak II. Kongre örgütlenme sürecini işletmiştir. Örgütsel yenilgi olarak tanımlanan dönemlerde örgüt ya tümünden dağılarak yok olmuştur ya da en azından bir veya birkaç yıl bölgesel dönem yaşamıştır. Bu tür durumlarda tek bir görev vardır; o da bölgeleri toparlamak, merkezi bir örgütlenme oluşturmaktır. Kısaca örgüt yok olmuştur, görev örgütü kurmaktır. Dolayısıyla yaşadığımız Mercan kaybının ardından oluşturulan KÖK ve onun müdahalesi, parti güçlerini merkezi bir önderlik etrafında toplamış olduğundan bu süreç örgütsel yenilgi olarak tanımlanamaz. Örgütümüz oldukça zayıflasa da bir bütün olarak örgüt olmaktan çıkmamış var olan bileşenleriyle fiili olarak örgütsel işleyişini sürdürmüş, KÖK'ün müdahalesi ile de işleyiş merkezi denetim altına alınmıştır. Muhasebe belgemizde de buna işaret edilmiştir. Ağır darbe durumlarında yenilgiden farklı olarak yapılması gereken alınan darbeden bir daha tekrarlamamak için dersler çıkarmak, var olan gücümüzü tespit etmek ve ona uygun önümüzdeki sürecin görevlerini belirleyerek ilerlemektir.

Kongremizde 17'lerin kaybı ile birlikte başta Merkez Komitesi'nin çoğunluğu olmak üzere partinin tüm yönetici organlarının ve merkezi iradesinin yitirilmiş olması sebebiyle muhasebe belgesinde de belirtildiği üzere örgütsel yenilgi olarak tanımlanması gerektiği de söz konusudur.

KÖK Değerlendirmesi;

Partimiz II. Kongre hazırlığı içerisindeyken mercanda aldığı ağır darbeye içerisinde sekreter ve yardımcısının da yer aldığı 4 Merkez Komite üyesini yitirmesiyle merkezi irade çoğunluğunu yitirerek önderliksiz kalmıştır. Geriye kalan MK üyeleri üzerinden iradeye danışılarak her bölgeden bölge iradelerinin seçimiyle merkezi önderlik oluşturuldu. Partinin yarım kalan işi olan II. Kongreyi tamamlamak için görevlendirilen bu merkezi önderliğe irademizce Kongre Örgütlenme Komitesi (KÖK) ismi verildi.

Parti tarihimizde alınmış en büyük kayıplardan biri olarak Mercan sonrası düşman dağılacağımızı düşünmekteydi. Fakat geçmiş tecrübelerin bilinciyle hareket eden irademiz, bu sürece müdahale

ederek mevcut olumsuzluğu, oluşturduğu merkezi örgütlenmesiyle aşmayı başardı. Bu noktada irademiz tarafından KÖK'ün oluşturulması atılan doğru bir adımdı ve KÖK'ün sürece bütünlüklü müdahalesi oldukça önemliydi.

Parti irademizin mercan kaybı sonrası oluşturduğu önderliğini Kongre Örgütlenme Komitesi ismiyle belirleyip görevlerini sınırlamaya çalışması yanlıştı. Kongre Örgütlenme Komitesi (KÖK) isimlendirmesi yerine Merkez Komitesi isimlendirmesi yapılması doğru olardı.

KÖK geçici ve Kongreyi örgütlemekle görevli olduğundan böyle isimlendirilmeli anlayışı yanlıştır. Normal olarak her merkezi önderlik geçicidir. Her merkezi önderliğin görevi partiyi tüzük gereği kongreye götürmektir. Her merkezi önderlik son kongre ya da konferansın kararlarına uymak ve uygulamak zorundadır. KÖK' te bunların hepsini yapmak zorundadır. Bunun dışında hareket edemez ettiği takdirde kongre ya da konferans kararlarını çiğnemiş olacaktır. KÖK' ün diğer merkez komitelerinden tek farkı olağanüstü koşullarda oluşmasıdır.

Parti irademizin oluşturduğu Kongre Örgütlenme Komitesi, isimlendirmesi sebebiyle de zaman, zaman çıkan "görevlerinin kısıtlanması" anlayışına rağmen tüm iradeden almış olduğu merkezi yetkilerini kullanarak, görev ve sorumluluklarını imkanları dahilinde yerine getirmeye çalışmıştır.

II. Kongremiz, Kongre Örgütlenme Komitesi'ni; örgütsel işleyiş, pratik önderlik boyutuyla ciddi olumsuzluklar içerse de, II. Kongre'yi örgütlenme hususunda üzerine düşen görevleri esasta yerine getirmesinden ve Kongre'nin başarılı şekilde tamamlanmasına sunduğu katkıdan dolayı esasta olumlu değerlendirmiştir.

O süreçte partinin içerisinde bulunduğu durumu göz önüne aldığımızda Kongre Örgütlenme Komitemiz mevcut faaliyetlerin bir kısmını daha iyi yürütme koşulları olmasına rağmen değişik sebeplerle bunu yapamaması bir eksikliklerdir.

KÖK sürecinin bazı hataları ve çıkarılması gereken dersler;

KÖK'ün, kurulduktan çok kısa bir süre sonra üyesi Murat Güzel yoldaşı yitirmesi ve buna ilişkin açıklama yapmaması önemli eksikliklerinden birisidir.

KÖK'ün üstlendiği acil ve merkezi görevlerinin yoğun olması bu duruma etki eden bir faktörken, iç işleyişinde tam anlamıyla oturtmadığı kolektif çalışma ise diğer bir etkidir. Bu durum partinin genel yönlendirmesini, merkezi örgütsel müdahale ve denetimini zayıf kılmıştır. Aynı zamanda Kongre Örgütlenme Komitesi, örgütsel önderlik görevi gereği ülkemizde ve dünyada yaşanan güncel gelişmeler ve partinin merkezi çalışmalarına ilişkin gerekli yeterlilikte siyasal belirlemelerde bulunmamış ve gelişen süreçlere ilişkin yazılı açıklamalar ile müdahalede de oldukça zayıf kalmıştır.

Örgütlülükte yaşanan yoğun deşifrazyona rağmen bu soruna karşı pratik düzeyde yeterli önlem alınamaması, Mercan kaybı sonrasında özel önem verilen örgütsel tedbirler zamanla, düşmanın yeterince dikkate alınmaması sonucu kendiliğindenci bir hatta evirilmiştir. Bu süreçte örgütsel işleyiş kuralları bütünüyle esasta KÖK düzleminde yeterince hayata geçirilseydi ve illegal çalışma, örgütsel ilkeler ile ilgili bir genelge yayınlansaydı, kolektif çalışma tarzı ve kültürü yukarıdan aşağıya partinin tüm kademelerinde oturtulabilirdi.

Yaşanan böylesi olağanüstü durumlarda merkezileşme sağlanana kadar tüm parti organları kendi konumlarını ve sınırlarını aşmayan, çalışma alanlarına zarar vermeyen uygun yazılı açıklamalar yaparak kendi faaliyet alanlarına müdahale etmeli, olası duygusal girişimleri, deşifrazyonu, örgütsel dağılmaları, düşman oyunlarını, spekülasyonları engellemelidir. Ne var ki Mercan kaybı sonrası parti komiteleri, bu sürece pratik müdahalede yetersiz kalmıştır.

Bu süreçten çıkartılan en önemli ders şudur ki; parti derhal merkezi önderlik etrafında örgütlenmeli, yukarıdan aşağıya merkezi müdahale ve denetimlerle demokratik merkezîyetçilik işleyişi kapsamında örgütsel faaliyetler sürdürülmelidir. Böylece parti birliği en üst düzeyde korunmuş, her alanda dağılma engellenmiş, irade ve eylem birliği sağlanmış olur. Ayrıca, partinin tüm kurumlarında olduğu gibi, oluşturulacak merkezi önderliğin kolektif çalışma

koşularının yaratılması bu tür süreçlerin atlatılmasında hayati rol oynamaktadır.

Kongremizde KÖK sürecinin bazı olumlu yanları olsa da örgüte önderlik etmede ve süreci omuzlamada esasta olumsuz bir hat izlendiği görüşü de söz konusudur.

II. Kongremizin, I. Kongremizin önemli bazı belge ve kararlarına ilişkin değerlendirmeleri aşağıdaki gibidir.

Muhasebe Belgesi;

II. Kongre irademiz, I. Kongremizin Muhasebe belgesini ele alarak inceledi. Muhasebe belgemiz, parti tarihimizin 30 yıllık sürecini sadece kronolojik olarak sıralayan bir belge değildir. II. Kongremiz, Partimizin tarihsel gelişimini tüm dönemleriyle objektif ve bilimsel bir şekilde ele alarak her yönlü inceleyen, ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri yönden analiz edip dersler çıkartan Tarihi Muhasebemizi tarihimiz açısından oldukça önemli bir belge sayarak esasta onaylamıştır. Tarihi Muhasebe belgemiz, partimizin tarihinde yaşanan ideolojik-siyasi-örgütsel ve askeri sapmaları görüp bunların objektif ve subjektif nedenlerini ortaya koyarak aşılmasının yolunu gösteren, yine parti içi iki çizgi mücadelesinin üst boyutta kavranmasını sağlayan Maoist kavrayışımızın tarihimiz açısından en üst düzeye vardığının tarihsel bir belgesidir. Muhasebe belgemiz, yaşanan tarihsel bir sürecin bilimsel analizinin yapılması ve ondan doğru dersler çıkartılarak geleceğe ilişkin adım atılmasında partimize oldukça önemli bilimsel bir metot kazandırmıştır. Partimizin bugün ulaştığı aşamada en büyük katkılardan birinin Tarihi Muhasebe belgemiz olduğu açıktır. Parti kitemizde uyandırdığı tarih bilinci olumsuzlukları aşma, olumlulukları kazanmanın silahı olmuştur.

Muhasebe Belgemiz, parti tarihimizi eklektik, dönemci, grupçu yöntemle değil, olumlu ve olumsuz bütün yönlerini birinci dereceden sahiplenerek hata ve yanlışlarımızı başkalarına havale etmeden tüm sorumluluğuyla ele almıştır. Parti tarihimizde içine düşülen hatalı yaklaşımlara karşı özeleştirel bir tutum sergilemiş ve bunlardan köklü bir kopuş sağlayarak tarihimizdeki bütün

olumlulukları en ileri düzeyde sahiplenip partimizi yeniden kitlelere güven veren bir düzeye ulaştırmıştır.

Parti Tarihi Muhasebemiz; geçmişte partimizde de var olan, halen Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketi ve uluslararası komünist hareketin de en büyük hastalıklarından olan sorunların nedenlerini dışta arama yöntemini mahkûm ederek, partimize ve kitlelere büyük bir silah kazandırmıştır. Ve bu güçlü yanından kaynaklı olarak II. Kongremiz, Tarihi Muhasebemizi, derinlikli bir şekilde kavranması gereken, tarihimiz açısından büyük bir öneme sahip tarihsel bir belge olarak gördüğünü ve bu belgeden ısrarla öğrenilmesi gerekliliğini vurgulamaktadır.

II. Kongremiz, Muhasebe belgemizi yine onun öğrettiklerinden yola çıkarak ele almıştır. Hiçbir tarihi kesite ve belgemize dogmatik yaklaşmama anlayışıyla hareket eden II. Kongremiz, Muhasebe belgemizi esasta onaylarken, bazı tali hatalarına da işaret ederek düzeltmiştir.

II. Kongre irademiz aşağıdaki hataları şu şekilde tespit etti:

1) Muhasebe belgemizde Gerilla Savaşı'nın parti önderliğinde 1987'de başladığına ilişkin görüş yanlıştır. 1987'de devrimci savaşın nicel olarak daha yüksek bir seviyeye ulaştığı doğrudur. Ancak sorun nicelik değil niteliktir. Partimiz önderliğinde Halk Savaşı ateşi doğuşundan itibaren tutuşturuldu. Sonraki dönemlerde önemli zayıflıklar ve kırılmalar yaşansa da bu devam ede geldi.

Bu konuya dair Kongremizde Gerilla Savaşı'nın parti önderliğinde 1987'de başladığına ilişkin Muhasebe belgemizde yer alan belirlemenin doğru olduğu görüşü de söz konusudur.

2) Partimizdeki 1994 ayrılığının sadece Askeri Komisyon kliği ile (...) kliği arasındaki çekişmeye bağlanması yanlıştır. Yaşanan ayrılıktan esasta partinin önderliği başta olmak üzere tüm partiyi sorumlu tutmak yerine sadece iki isime ve etrafındaki kliklere bağlamak yanlıştır, bu yönüyle Muhasebe belgesinin bilimsel yöntemiyle de örtüşmemektedir. Bazılarının birinci derecede rolü olsa da, ayrılıktan MLM kadroların da dahil olduğu önderlik başta olmak üzere tüm parti sorumludur.

3) Muhasebe belgemizde; partimizin kuruluşunun ve sonrası bazı dönemlerin, bu dönemlere tanıklık etmiş eski kadroların anı-

roman kitaplarından yararlanılarak açıklanması yanlıştır. Muhasebe'deki alıntılar doğru olsa da, romana dayalı açıklama bundan sonra yöntem olarak kullanılmayacaktır. Yapılması gereken yöntem doğru anlatılmama olasılığı da olan romanlara değil, gerçek kaynaklara ya da kişilerin somut anlatımına dayalı açıklama olmalıdır.

4) Partimiz, Muhasebe belgemizde kimi sorunları, içlerinde halen mücadele içerisinde olan bazı kişilerin de bulunduğu isimler vererek açıklamıştır. Bu durum söz konusu kişilerin uzun süre mağdur olmalarına neden olmuştur. İsimleri verildiği için partimiz söz konusu kişilerden özür diler.

5) Kongre irademiz Muhasebe belgemizin, 1994'ten 2002'ye kadarki sürecin bazı yönlerini eksik olarak ele aldığı düşüncesindedir. Bahsi geçen süreç ayrıntılı ele alınarak muhasebe edilecektir.

Bu konuya dair kongremizde 1994 ve sonrası sürecin değerlendirilmesinin, var olan karar ve resmi belgelere dayanılarak yapıldığı, bazı noktaları eksik olsa da bunları eklemek yerine tümünden Muhasebe etmenin yanlış olduğu görüşü de söz konusudur.

6) Muhasebemizde yer alan 3. Konferans'ın DABK'a ilişkin değerlendirmesi eksiktir. 1987 DABK ve Konferans ayrılığı değerlendirmesi DABK çıkışının Maoist parti anlayışından kopuş gerçeği doğru olarak ortaya konulmuş olmasına rağmen, DABK'ın partimizin sadece askeri bir gücü olarak değerlendirilmesi yanlıştır. Yanlış çizgiye sahip olsa da DABK, partimizin bölgedeki güçlerinden biriydi. Problemler ideolojik, politik çizgi sorunlarını içeriyordu. Basit bir askeri güç değil, partimizin bir parçasıydı.

Bu konuya dair kongremizde muhasebedeki değerlendirmeyi doğru bulan fikir de söz konusuydu.

7) 1996'da Kardelen Hareketi sürecinde işkenceyle alınan ifadelerin geçersiz sayılması ve yargılananların, partinin elindeki diğer deliller üzerinden nitelendirilmesi önerisi Kongre irademiz tarafından reddedilmiş, I. Kongre'deki biçimiyle kalması onaylanmıştır.

8) Tarihi Muhasebe belgesinin 'aşırı detaylı, eklektik ve hatalı olduğundan dolayı geri çekilip yeni bir muhasebenin yapılması' önerisi irade tarafından onaylanmamıştır.

İdeoloji Belgesi;

I. Kongremizin önemli belgelerinden birisi de ideoloji belgesidir. II. Kongremiz bu belgeyi esasta olumlu bularak onaylamıştır.

II. Kongremiz İdeoloji belgesinin olumlu yönlerine işaret ederken, sadece partimizle ilgili lokal bir belgeyle sınırlı kalınmadan uluslararası alanda ideoloji sorunlarını tüm yönleriyle ele alarak uluslararası bir belge hazırlanması kararı almıştır.

Bu bakış açısıyla hazırlanacak belge genel olarak uluslararası alanda Marksizm-Leninizm-Maoizm'i tarihsel tüm kökleriyle; ekonomi-politik, felsefe ve sosyal sistemler alanında ele alan, buna karşılık MLM'nin ideolojik düşmanları olan anarşizm, Troçkizm, reformizm, sendikalizm, sivil toplumculuk, fokoculuk vb akımlar ve ara akımlarla birlikte Bernstein, Kautsky, Enver Hoca, Deng Siao Ping vb bireyler şahsındaki sapmaları da tarihsel tüm gelişmeleriyle içermesini hedeflemektedir.

Geriye dönüşler, Devlet- Demokrasi- Parti- Önderlik- Kültür Devrimi gibi Sosyalizm'in tüm sorunlarını inceleyen, geçmiş sosyalist tecrübeleri de dikkate alarak uluslararası alanda ideolojik düzlemde sürdürülen tartışmalar sonucu ulaştığımız sentezler de belgemizde yer alacaktır.

Komünist enternasyonaller ve belgeleri incelenerek, bunun sonucu enternasyonal harekete ışık tutacak teorik açılımlar söz konusu belgede yer alacaktır.

Hazırlanacak ideoloji belgesinin, sadece Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci ve komünist hareketinin değil, uluslararası komünist hareketin de faydalanacağı bir belge olması hedeflenmektedir.

II. Kongremiz tüm bu konular üzerinden oluşturulacak olan belgemizin; gerek parti içerisinde, gerekse de uluslararası alanda geniş ve kolektif bir tartışma sürecinden sonra sonuçlandırılmasının en doğru yöntem olduğu düşüncesindedir.

II. Kongremiz ayrıca İdeoloji belgesinde ve teorik yayın organlarında Halk Savaşı'nın denge aşamasına ilişkin savaş biçimini "bu aşamada mücadele biçimimiz (savaş) esas olarak hareketli savaşla desteklenen gerilla savaşı olacaktır" biçiminde yazım hatasından dolayı yanlış formüle etmiştir. Kongremiz bunu şu şekilde düzeltmiştir:

Stratejik savunma aşamasında gerilla savaşı esas, hareketli savaş tamamlayıcıdır.

Stratejik denge aşamasında hareketli savaş esas, gerilla savaşı ve mevzi savaşı tamamlayıcıdır.

Stratejik saldırı aşamasında hareketli savaş esas, mevzi savaşı ve gerilla savaşı tamamlayıcıdır.

Tüzük;

II. Kongremiz parti tüzüğüne ilişkin Kongre delegelerinin önerileri üzerine yaptığı tartışmalar sonucunda tüzüğün örgütsel faaliyette karşılaşacağımız sorunlar karşısında zayıf kalan yanlarının güçlenmesi temelinde aşağıdaki maddelerin eklenmesine karar vermiştir.

Tüzüğe eklenmesi kararlaştırılan maddeler;

1) Partimiz iki çizgi mücadelesinin niyetten bağımsız nesnel bir gerçeklik olduğunu kabul eder. Doğru yanlış mücadelesi bilgi teorisinin gelişme yasasıdır. İki çizgi irademiz dışında yaşamın her alanında vardır. Parti de bunlardan muaf değildir. Partimiz iki çizgi mücadelesini gelişmesinin dinamiği olarak görür. Saflarımızda bulunan herkes parti disiplini temelinde, olanaklar çerçevesinde fikir mücadelesi yürütme hakkına sahiptir. Parti bu mücadelenin doğru araçlarla yürütülmesinin koşullarını yaratmakla yükümlüdür. Kimse fikirlerinden kaynaklı parti saflarımızda baskı altına alınamaz, engellenemez. Parti içerisinde yer alan herkesin fikirlerini

demokratik merkezizyetçilik ilkesi sınırlarında ifade etmesini garanti altına alır. Farklı fikirler, doğru temelde ele alındığında partimizin birliğini bozan değil, tam aksine geliştiren bir güç olarak kavranmalıdır.

2) Altı ay, düşman engellenmesi ya da Merkez Komitesi çoğunluğu tarafından kabul edilen engelleyici ağır hastalık veya uygun gerekçeler dışında gerekçeli ya da gerekçesiz görev yapmayan, görev alanına gitmeden verilen göreve herhangi bir sebeple itirazda bulunarak bekleyen üye veya Merkez Komite üyesi otomatik olarak üyelikten ve Merkez Komite üyeliğinden düşer. Altı ay geçtikten sonra isterse tekrar parti üyelik başvurusunda bulunabilir.

Kongremizde bu maddeye ilişkin kararın parti tüzüğüne aykırı olduğu, peşin hüküm anlayışından dolayı yanlış olduğu, üye suç işliyor ve disipline uymuyorsa önce uyarılması, o da yeterli değilse ağır ihtar yapılması, düzelmezse görevden alınması gerektiği, yargılama yapılmadan görevden almanın yanlış olduğu fikri de söz konusudur.

3) Herhangi bir sebeple parti önderliğinin tümünün ya da bir kısmının yitirilmesi halinde; parti, kalan Merkez Komite üyeleri önderliğinde, Merkez Komite üyesi yoksa kalan organ sorumluları iradeyi derhal işleterek bölgelerin iradesini alarak, eğer bölge iradesi alınamıyorsa geriye kalan parti organlarının iradesi alınarak Merkez Komitesi oluşturulmalıdır. Kurulan bu yeni önderlik ve mevcut parti organlarının görevi ise yapılan son kongre ve konferansların kararlarını eksiksiz yerine getirerek, tüzüğe uygun şekilde partiyi kongreye taşımaktır.

4) Özgünlükleri dikkate alınarak kadınların partiye kazandırılması ve yetiştirilmesi için özel politikalar uygulanmalıdır.

5) Herhangi bir faaliyet alanına ilişkin üyelik sınırlaması getirilmesi tüzük kurallarına aykırıdır. Hak ve görevleri kabul ederek tüzük kurallarına uyan herkes, her alanda eşit şartlarda partiye üyelik başvurusunda bulunabilir. İlgili organlar tüzük kurallarına göre üyeliği kabul ya da ret eder.

Kongremizin tüzüğe ilişkin bir kararı da tüzüğün III. Kongre'ye kadar ÇKP'nin IX. Kongresi'nde onaylanan tüzük ve

benzer belgeler temel alınarak yeniden hazırlanıp iradeye sunulmasıdır.

Program;

II. Kongremiz parti programını esasta doğru bularak onaylarken, yapılan öneriler sonucu parti programında da ifade edildiği gibi sürekli programını güçlendirme ve yenilemenin bilimsel tutum olduğundan hareketle programa ilişkin ayrıntılı bir düzenlemenin III. Kongre'de yapılmasını kararlaştırmıştır.

II. Kongremiz bu kararının yanı sıra üç maddenin aciliyetinden dolayı III. Kongre'yi beklemeden değiştirilmesini gerekli gördü.

1- Programın 61 maddesinde “.....*kentlerde azımsanmayacak derecede bir başıboşlar ordusu yaratılmıştır. Bunların başında hırsızlar, fahişeler, homoseksüeller, lezbiyenler, gangsterler, dilenciler,.....*” biçimindeki belirlemeye rağmen yukarıda sayılan her tabakanın içerisinde bir bölümünün oluşan bu başıboşlar ordusuna dahil olduğu bir gerçeklikten genelleme yapılması doğru değildir. Bu madde buna uygun bir şekilde düzenlenerek programa eklenecektir.

2- Programa, ev içi emeğin bireysel harcanan değil toplumsal üretimin parçası olmasından dolayı, kadın-erkek ayrımı yapılmadan verilen emek karşılığında ücretlendirilmesinin, şimdiden savunulması ve bunun programa bu şekilde eklenmesi kabul edilmiştir. Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm'de de bu emeğin toplumsal emeğin parçası olarak kabul edilmesi gerektiği de ayrıca programa eklenmiştir. Kısaca cevaplamamız gereken soru ev içinde harcanan emek toplumsal emek midir, değil midir? Çocuk bakımı, çocuk eğitimi, ev içi işler vb sayacağımız daha birçok nokta incelendiğinde keyfi harcanan emek değil toplumsal üretimin bir parçası olduğu görülebilir. Buradaki emek olmadan bugünkü koşullarda Sosyalizm de dahil toplumun devamı sağlanmadığı gibi alt yapı ve üst yapı kurumları da işlemez hale gelecektir. Çocuk bakıcısı, çocuk eğiticisi, ev işlerinde çalışan işçiler vb gibi iş kollarında çalışanların harcadıkları emeği nasıl toplumsal emeğin bir parçası olarak görüp ücret almalarını savunuyorsak, tüm bu işleri çok

daha fazlasıyla daha büyük emek harcayarak yapan anne baba ya da diğer emek harcıycıların da emeklerini görmeliyiz.

Ev içi emeğin ücretlendirilmesi bu toplumsal koşullarda Sosyalizm de dahil özellikle kadını eve bağlayan bir rol oynayacağından dolayı kabul edilmemesi gerektiği yönünde bir anlayış da söz konusudur.

3- II. Kongremiz, I. Kongremizin başlıca çelişkilerden biri olarak belirlediği "ezen ulus burjuvazisiyle ezilen ulus burjuvazisi arasındaki çelişkiyi" eksik bularak, "ezen ulus burjuvazisiyle ezilen ulus arasındaki çelişki" biçiminde düzenlenerek programa eklenmesini karara bağlamıştır.

Bu konuya ilişkin II. Kongremizde I. Kongre'nin tespitinin doğru olduğunu savunan görüş de söz konusudur.

Başlıca Çelişkiler;

Bilindiği gibi I. Kongremiz, coğrafyamızdaki başlıca çelişmelerden birisinin de "Ezen ulus (Türk) burjuvazisiyle ezilen ulus (Kürt) burjuvazisi arasında" olduğu tespitini yapmıştı. II. Kongremiz bu tespitin eksik olduğu kanısındadır. Bu tespitin, Türk hakim sınıflarıyla Kürt ulusu arasındaki başlıca çelişki biçiminde değiştirilmesi gerekliliğine II. Kongremiz işaret etmiştir. Zira, Kürt ulusu bir avuç milli hain dışında genel olarak Türk hakim sınıflarının milli baskısına maruz kalmaktadır. Ekonomik özü itibarıyla bir pazar sorunu olmasından hareketle Kürt ulusal sorununu sosyal ve siyasal yönlerini hiçe sayarak ele alamayız. Sadece ekonomik özüyle bakıp bir Türk-Kürt burjuvazisi sorununa indirgeyemeyiz. Türk hakim sınıflarının milli baskısı ezilen tüm Kürt ulusu ve azınlık milliyetlere uygulanan bir baskıdır. Ulusal sorunun ekonomik özü açısından Kürt milli burjuvazisi baskının birinci hedefi durumundadır. Fakat, bu durum Kürt ulusunun genelde bu baskının hedefi olma gerçeğini de görmemeyi gerektirmez. Hatta bu baskı onlar üzerinde daha katmerli bir hal almıştır. Kürt milleti, Türk hakim sınıflarının milli baskısının tümünden hedefidir. Ekonomik özü itibarıyla bir pazar sorunu olan Milli Mesele'nin, sosyal özü itibarıyla bir köylü, siyasal olarak da emperyalizme ve kontrolündeki egemen ulus hakim sınıflarının

siyasal ve askeri ilhakına karşı bir mücadele sorunu olduğu derinden kavranmalıdır.

II. Kongremizde I. Kongre'nin tespitinin doğru olduğunu savunan görüş de söz konusudur.

Ulusal Sorun, Azınlıklar ve PKK Değerlendirmesi;

II. Kongre irademiz, I. Kongremizin PKK'nin ulusal devrimci bir hareket olduğu görüşünün bugün de geçerli olduğunu kabul ederek onaylamıştır. Bu özelliğinden ötürü PKK önemli bir ittifak gücüdür. PKK'nin; TC'nin uyguladığı milli baskı, kısıtlama, asimilasyon, katliam politikalarına karşı yürüttüğü mücadele görmezden gelinemez. Proletaryanın, Kürt Ulusal Hareketi'yle bağımsız proleter bayrağını yere düşürmeden dayanışma ve eylem birliği içerisinde olması şarttır.

Aynı şekilde gerici çıkarlarla şekillenmiş sözde emperyalist "çözüm planları"na ve düzen içi, uzlaşmacı "çözüm"lere karşı çıkılarak mücadele edilmelidir.

İşgal ve ilhaka karşı ezilen uluslar gerçekliğinde Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı, yurt savunması, yurtseverlik tarihsel olarak anlamlı, meşru ve demokratiktir.

Gerek Kuzey Kürdistan, gerekse de Güney Kürdistan'a yönelik Türk hakim sınıflarının stratejik saldırı politikalarına karşı durulmalıdır. Proletarya, ezilen ulus ve halkların birliği, tüm uluslar için tam hak eşitliği, ezilen ulusun kendi kaderini tayin hakkı perspektifiyle kararlı bir şekilde en önde yerini almalıdır.

Komünist- devrimci hareketin bu noktadaki politikasızlığı, dünya üzerinde yükselen en ileri düzeydeki ulusal kurtuluş hareketlerinin dahi daha geri noktalara hızla savrulmasına etkide bulunmaktadır. Bu soruna doğru politikalarla müdahale edilerek süreci tersine çevirmek için devrimci politik duruşta ısrar önemlidir. Üniter devletçi, "tek vatan, tek millet, tek bayrak"çı, Kızıl Elmacı, Türk şovenisti saldırganlığa karşı mücadele, günümüz siyasal gelişmeleri açısından önemli bir görevdir.

Kongremizde, PKK'nin sınıfsal olarak Kürt ulusal burjuvazisinin devrimci kanadını temsil ettiğini, ancak içinden

geçilen süreçte izlediği siyasal çizginin ulusal reformist olduğunu savunan görüş de söz konusudur.

II. Kongremiz PKK ile ilişkileri de ele aldı: Bilindiği gibi gerilla bölgemizde, karşı-devrimci bazı ajanların cezalandırılması nedeniyle PKK ile sorunlar yaşanmıştı. Partimiz tüm çözüm önerilerinin boşa çıkmasından sonra ilişkileri askıya almıştı. Bu noktada düşükleri tutumları itibarıyla PKK ile "ilişkileri kesme" biçimindeki söz konusu döneme ilişkin politikamızı Kongremiz gözden geçirdi. Biz, dost devrimci güçler arasında şiddet ve her türlü saldırganlık politikalarını reddediyoruz. Halk içindeki çelişkileri ele almadaki yöntemimiz birlik-eleştiri-dönüştürme metodudur. Fakat açıktır ki; dost gördüğümüz bazı devrimci güçler olumsuz tutumlara düşebilmektedirler. Bu durumda bile Maoist metot asla terk edilemez. Devrimci örgütler saldırgan, olumsuz tutumlara düşüklerinde bu durumu aşmak için diyalog, diğer devrimci örgütlerle birlikte sorunları çözme perspektifi doğrudur. PKK'ye ilişkin o dönem yapılan eleştirilerimiz doğrudur, yürüttüğümüz diyalog çalışmaları ve dostlarla birlikte sorunu çözme girişimi önemsenerek sürdürülmesine rağmen PKK buna cevap vermemişti. Ancak tüm bu girişim ve çözüm önerileri sonuç vermese de ilişkileri kesmek biçiminde çözüm aramak ve bu biçimde ele almak doğru değildi. Yapılması gereken tüm eleştiri ve çözüm girişimlerini devam ettirmek ve ilişkiyi sürdürmek olmalıydı. Bu dönemsel politikayı II. Kongre irademiz kaldırmıştır.

II. Kongremiz Kürt ulusu ve azınlıklara yönelik görevlerimizdeki zayıflığa da dikkat çekti

I. Kongremiz, Kürt ulusu ve azınlıklar noktasında isim değişikliğinden Kuzey Kürdistan'a, siyasi ve askeri ilhak meselesinden başlıca çelişkiye, ana dilde eğitim kampanyasından ulusal hareketle ilişkilere kadar önemli ve doğru belirlemeler yapmıştı. Ulusal sorun ve azınlıklar meselesinde partimiz tarafından genel doğrular teorik düzlemde savunulsa da pratikte yetersiz kalınmıştır. II. Kongremiz, bu noktadaki yetersizliklerimizi aşarak, çalışmalarımızı daha somut politikalarla güçlendirmemiz gerektiğine dikkat çekmiştir.

II. Kongremiz, ulusal sorun ve azınlık milliyetler konusunda şu karara varmıştır:

"Ezilen ulus ve azınlıkların maruz kaldığı baskılara karşı çıkılarak bu kesimlerin sorunlarına ilişkin özgül politikalar oluşturularak, şoven anlayışlara karşı halkların birliği ve kardeşliği temelinde mücadele bayrağı yükseltilmelidir. Yeni Demokratik Devrim programının her özgülde alacağı biçime ve bu biçimin gerektirdiği özgül politikalara önem verilmelidir."

Bunun anlamı açıktır. Yeni Demokratik Devrim asgari programımız her bir bölgenin koşullarındaki farklılıklar itibarıyla içerikte değil, görevlerdeki özgünlükler açısından değişik biçimler olacaktır.

Her bir yerde genel programın, koşullardaki farklılıkların bir sonucu olarak özel programlarla hayata geçirilmesi bilimsel olandır.

Sınıf mücadelesi dümdüz bir rota izlemez. Objektif koşullara bağlı biçimlenir. İktisadi, siyasi, tarihsel koşullara bağlı olarak her bir yerde aldığı özgün biçimi anlamayanlar, proleter dünya devrimi ortak stratejisinin, komünizm ortak amacının somutta silahı olamazlar, burjuva-milliyetçi yolların yükselişine objektif olarak hizmet ederler. Partimiz ulusal düzlemde örgütlenen ve ulusal bir devlet inşa etmeyi hedefleyen bir parti değildir. Ulusal eşitsizlikler gibi sınıf, cins, ırk, din her tür eşitsizliğin kararlı düşmanı ve programıyla da kitlelere dayanan çözüm bayrağıdır.

MKP, her ulus ve azınlıktan işçilerin birleşik stratejik silahıdır. Dar bir ulusal bayrak, ulusal devlet hareketi değil, devrim ve komünizm silahıdır. Bu, ulusal eşitsizliklere kayıtsızlığı değil, aşmada herkesten önde kararlı bir karşı çıkışı ve çözüm gücü olmayı hedeflemektedir.

Partimizin çözüm programındaki Bölgesel Özerklik yönelimi doğrudur. Bu yönelimde imtiyazlı bir ulusa, ayrıcalıklı bir dile yer yoktur. Merkez-çeper, abi-kardeş, ana-yavru biçiminde ulusal, kültürel dayatmalara, ayrıcalıklara yer yoktur.

Bu perspektifle ulusal her türlü eşitsizlikleri aşma kararlılığını ifade eden Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Komünizm için proletarya ve emekçiler iktidarı kararlılığı vardır. Bölgeler arası değişik koşullardaki farklılıkların görevlerde dayattığı ve kesinlikle atlanmaması gereken özgün biçimler, proletarya ve emekçiler

davasının içerikteki ortaklığını gölgelememelidir. Uluslar ve azınlıklar eşitsizliği devrimimizin çözeceği önemli ve temel bir sorundur. Bölgesel özerklik sadece bu sorunun değil, aynı zamanda diğer açılardan da önemli farklılıklar içeren bölgeler arası dengesizliği çözmeye geniş tabanlı bir özyönetim projesidir.

Birleşik-demokratik yönetimin yolu budur. Arap, Laz, Çerkez, Gürcü v.d. bölgeler bu çerçevede ele alınmalıdır. Resmi dilli, resmi inançlı, tek ulus kimlikli devletleri aşacak proje budur. Bir ulus olma özelliklerine soykırım ve asimilasyonla son verilmiş coğrafyamızın Ermeni gibi kadim halklarının her türlü hakkını garantiye alacak, Türk şovenisti saldırılara, emperyalist oyunlara göğüs gerecek çizgi de budur. Coğrafyamızda, Kuzey Kürdistan da dahil hiçbir yerde Türkmen, Süryani, Keldani v.b. gibi hiçbir topluluğa şu veya bu ulus- dil- kültür dayatması yapılamaz. Bu sadece bir yanlış değil, bir suçtur.

Ulusal sorun ve azınlıklar konusunu, dayanışmacı durumdan çıkarak kendi sorunumuz olarak görüp hareket etmeliyiz. Görev sadece Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nın kayıtsız şartsız savunulması değildir. Bu işin bir yanısıdır. Asıl yanı ise proletaryanın çözüm programıyla sahnede olması, görevi çözmek üzere önderlik rolünü üstlenmesidir. Her ulus ve milliyetten yoldaş, ortak davamızın dışında kendi ulus ve milliyetine ilişkin görevlerini programımıza uygun ele alarak partiye bilinç ve çözüm taşımalıdır.

Başta Kürt ulusu olmak üzere milliyetlerin kimliklerinin tanınması için meşru mücadeleler yükseltilmelidir.

Azınlıkların işlendiği belgeler, belgeseller önemle üzerinde durularak oluşturulmalı, toplum bu belge ve bilgiler üzerinden bilinçlendirilerek inkâra dayalı asimilasyon kırılarak, şovenizm zayıflatılarak, halkların kaynaşması sağlanmalı ve çok kültürlü toplumun gelişme dinamikleri korunmalıdır.

Ana dilde eğitim, ulus ve azınlıklar için bir hak olarak her yönlü savunulmalı, sadece kursların açılması değil meşru bir mücadelede halklar birleştirilerek eğitim sisteminin parçası yapılmalıdır. Bunun yapılmaması halinde birçok dil, devrim olana kadar yok olup gidecektir.

Kuzey Kürdistan'ın T.C. tarafından askeri ve siyasi olarak ilhak, Kürt ulusunun ise inkâr edildiği nesnel bir gerçekliktir. Aynı

inkâr durumu azınlıklar açısından da geçerlidir. Bu nedenle azınlıklar da inkâr edilerek asimile edilmeye çalışılan milliyetlerdir. Bilimsel araştırmalara dayalı bir çalışma yapılarak Türkiye-Kuzey Kürdistan'da var olan azınlıklar net olarak tespit edilmeli, bunlara uygun politikalar uygulanmalıdır.

Ulusal sorun ve azınlıklar meselesinde yerel yönetimlerin önemi özenle görülmelidir. Nüfus yoğunluğu dikkate alınarak özgün programlar yerel yönetimlerde öne çıkartılmalı, şovenizm engellenmelidir. Çelişkilerin derin olduğu alanlara ilişkin özel politika ve programlar uygulanmalıdır. Bu alanlara ilişkin savunulan reformlar desteklenmelidir.

Azınlıkların inanç gruplarıyla karıştırılıp ele alınması sonucu ortaya çıkan bilinç bulanıklığına dikkat edilmeli ve buna karşı mücadele yürütülerek toplum bilinçlendirilmelidir. Bu noktada yapılacak görevlerden biri konferanslar yoluyla bilinç açıklığı, somut örgütlenme ve çözümlerin üretilmesine katkıda bulunmaktır.

Ulus ve azınlıklara ilişkin mücadele yürüten tüm ilerici kurumlar desteklenmelidir. Bu noktada görevlerini yapmayanlar var olan mücadelelerin reformizme kaymasından kendilerini sorumlu hissetmelidirler.

Ulusçu, milliyetçi çizgilere karşı keskin ideolojik mücadele görevi yadsınmadan bu tarihsel sürecin ortaya çıkardığı enternasyonalizm ve yurtseverlik ilişkisini bilimsel ele almak proletaryanın sırtına yüklenen görevlerden birisidir.

Bu konuya bağlı olarak II. Kongremizde Zaza, Arap ve Lazların da ulus oldukları ve tüm bu alanlarda proletaryanın ayrı partiler biçiminde örgütlenerek, eşitlerin birliği ekseninde, birleşik partide merkezleştirilmeleri gerektiği görüşü de söz konusuydu.

Kongre iradesi ise bu toplulukların ulusu oluşturan temel niteliklerin bir kısmını yitirdikleri ve azınlık konumunda oldukları fikrindedir. Bu noktalarda bilimsel araştırmalarla ortaya çıkartılmış, bilimsel verilerle ispatlanmış fikirlere de partimizin açık olduğu bilinmelidir.

İşçi Partisi Değerlendirmesi;

II. Kongremiz, I. Kongre'nin de doğru şekilde tespit ettiği şekliyle, İşçi Partisi'nin (İP) Türk milli burjuvazisinin sol kanadının siyasal temsilcisi olduğunu kabul etmektedir. Fakat İP'in bugün itibariyle izlemiş olduğu temel taktik yönelim, ideolojik dokusunu Türk şovenizminden alan karşı-devrimci bir niteliğe sahiptir. Milli burjuvazinin temsilcisi olan İP'nin bu dönemde izlemiş olduğu söz konusu karşı-devrimci taktik politikalar bu hareketin karşı-devrimci ilan edilmesini gerektirmez. Herhangi bir parti ve hareket için yapılacak değerlendirme onun programının ve eylem çizgisinin bir bütün olarak göz önünde bulundurulmasıyla yapılır. İP'in bugünkü durumu, sınıf karakteri gereği milli burjuvazi açısından sıkça görülen bir durumdur. Ancak bu çizgi, temsil ettiği sınıfın karşı devrimci olduğu anlamına gelmez. İşçi Partisi'nin dönemsel karşı devrimci çizgisi, komünist-devrimci mücadelenin bugünkü zayıflığıyla doğrudan ilişkili bir durumdur. Üç dünya teorisi temelinde yükselen İşçi Partisi'nin, hakim sınıfların temel ideolojik dayanağı Kemalizm'i ve burjuva-feodal iktidarın en önemli baskı aracı ve koruyucusu olan orduyu devrimci ilan etmesi, aynı şekilde Türk şovenisti Kemalist tarih anlayışından kopamaması, aksine onunla kuşanması; onu daha da olumsuz roller icra etmeye yönelmektedir.

Kongremizde İşçi Partisi'nin bugün açısından devrimin güçlerinin zayıflığından dolayı bazı politikaları karşı-devrimci olsa da, temsilcisi olduğu sınıfın çıkarları gereği bütünlüklü politikalarında emperyalizme karşı çıkma yönlerinin daha ağır basmasından ötürü dönemsel taktik yönelimlerinin de esasta devrimci olduğu görüşü de mevcuttur.

Komünistlerin Birliği;

II. Kongremiz, birlik sorununa ilişkin partimizin mevcut karar ve anlayışını ayrıntılı ele alarak değerlendirdi. Her bir dönem somut koşullara bağlı olarak özgül planlamalar gerektirse de parti, sınıf ve halkın birliği gibi stratejik görevler, taktik bir mesele olarak ele alınamaz.

Komünistlerin birliği çerçevesinde I. Kongremizin TKP/ML ve Maoist saflarda değerlendirdiği diğer gruplarla birlik kararı ve bu konuda önüne koyduğu yönelim doğrudur.

Komünist ve devrimcilerin birliğine stratejik yaklaşmama anlayışı, komünist ve devrimci hareketi oldukça parçalı duruma düşürerek hakim sınıflara karşı mücadelede güçsüz kılmaktadır. Komünistlerin ve sosyalizmin güçlerinin her coğrafyada birleştirilmesi stratejik bir sorun olarak ele alınmalıdır. Doğru ideolojik temelde iki çizgi mücadelesi yöntemiyle komünist ve devrimci hareketi her alanda birleştirme mücadelesi tüm komünistlerin birincil görevlerindedir. Komünist ve devrimci hareket birleştirilmeden sınıfın ve halkın birliği başarılamaz.

Bu bilinçten hareketle görevimiz ulusal ve uluslararası alanda komünist ve devrimci hareket içerisinde birlik sorununun stratejik bir mesele olduğunun kavranması için yoğun ideolojik mücadele yürütmektir. Komünist ve devrimci hareketler buldukları coğrafyalarda ilkeli birliklere ulaşmak için, doğru ideolojik temeller üzerinden iki çizgi mücadelesiyle birlik amaçlı faaliyet yürütmelidirler.

II. Kongremiz değişik örgütsel yapılanmaların örgütsel birliğinin de farklılıklar içerdiğini ve doğru uygulanması gerektiğini ifade etti. Birlik oluşturulurken örgütsel yöntem sıradan ele alınamamalıdır. Bireyle, grupta ve partiyle birlik biçimlerinin aynı olmayacağını ifade eden kongremiz şu belirlemeleri yapmıştır:

Partinin Bireyle birliği; disipline tabi olma, parti program-tüzüğündeki hak ve görevleri kabullenme biçiminde olmalıdır. Bu ilkeye bağlı olarak birey partiye ilişkin bütün görüş ve önerilerini kendi organında ve tartışma süreçlerinde yazılı ve sözlü olarak dile getirme hakkı olacağından dolayı ayrı bir uygulamaya ihtiyaç yoktur.

Partinin grup ya da hareketle birliği iki çizgi mücadelesiyle birlik zemininin oluşması sonrasında grubun kendi varlığını ortadan kaldırarak partiye program-tüzük kurallarının kabulü üzerinden katılması biçiminde olmalıdır. Daha farklı bir deyişle; gelen yoldaşların partinin uygun alanlarına program-tüzük kurallarına uygun olarak ve örgütsel faaliyetin ihtiyaçları zemininde entegrasyonudur. Grup ya da hareketle birlik, bireyle birlikten farklı olmalıdır. Grup ya da hareket, birlik kararından sonra parti içerisinde görevlendirilerek "grup" olmaktan çıkarak parti disiplinine tabi olacağından dolayı, bu görevlendirme yapılmadan önce bir hak olarak grubun ya da hareketin fikirleri yazılı bir belgeyle partiye

açılarak bütün parti iradesinin bu fikirleri öğrenmesi sağlanmalıdır. Grubun hakkının, sadece dahil oldukları organda fikir belirtme şeklinde kabul edilmesi; grup veya hareket fiili olarak ortadan kalkacağından dolayı bireyle birlikten farkı kalmayacaktır.

Partinin, partilerle birliği ise uygun şartlarda ayrıntılı ve derinlikli bir tartışma süreciyle, ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri, kültürel yönleriyle tüm politika ve belirlemeler ve MLM ideoloji, asgari ve azami devrim programı, devrim stratejisi ve temel taktikler ve örgütsel ilkelerde gerekli tartışma ve muhasebeleri yapan kongreyle birleşme şeklinde olmalıdır.

Yine II. Kongremiz TKP/ML ile birlik anlayışına parti tarihi muhasebesinin mutlak şart olarak koşulmasını yanlış bularak değiştirdi. TKP/ML'nin muhasebesini yapmaması şu anda birliğimizin önünde engel değildir. Ayrıca TKP/ML'nin yapacağı tarihi muhasebe bizimkinin tam zıttı da olabilir. Bu koşullarda birlik yapmamız yeni ayrılıktan başka bir şey olmaz. TKP/ML'den birlik noktasında istenmesi gereken, yenilgilerden önderliklere değişik dönemlerin değerlendirilmesini sağlayan muhasebe olmamalıdır. TKP/ML'nin; biz doğru bulsak da, bulmasak da bizim muhasebe ettiğimiz tüm süreçlere ilişkin muhasebesi zaten vardır.

İdeolojide esasta birlik,

Asgari ve azami devrim programında esasta birlik,

Devrim stratejisi ve temel taktiklerde esasta birlik,

Örgütsel ilkelerde esasta birlik, olan bir partiden kopmanın yanlışlığını mahkûm etmeleri istenmelidir. Diğer tüm noktalar, muhasebe ve diğer belgeler de dahil birlikten sonrada sürececek olan, partimiz içerisinde şu anda süren ve sürececek olan iki çizgi mücadelesinin sadece konularından biri olacaklardır.

Sorunun temel noktası şudur; bu ayrılıkları partimiz gereksiz ve yanlış ayrılıklar olarak görmektedir. TKP/ML veya başka anlayışlar bu ayrılıkları doğru gördüğü müddetçe ilkesiz ayrılıkları meşrulaştırarak her zaman ayrılacaklardır. Çünkü daha önceki ilkesiz ve yanlış temeller üzerinden gerçekleşen ayrılıklarımıza neden olan sebepler, partilerde biz istesek de istemesek de sürekli gündeme gelecek sorunlardır. Bunlar mahkûm edilmeden muhasebe ya da başka bir belge üzerinden yapılacak birlik olası ayrılığın zeminini daha da güçlendirecektir.

Muhasebenin mutlak şart olarak konulmaması onun önemli olmadığı anlamına gelmemelidir. Birliğin en önemli temellerinden bir tanesi partilerin kendi tarihlerini bilimsel muhasebe etmesidir. Bizim karşı çıktığımız olmazsa olmaz şart olarak sunulmasıdır.

Bunun yanısıra II. Kongremiz, I. Kongremizin kamuoyu önünde TKP/ML ile tartışmama kararını kaldırmıştır. Deşifreyon, yıpratma, karalama gibi anlayışlara düşmeden, yoldaşça bir tutum içerisinde, kamuoyu önünde açık tartışmanın birlik zeminini güçlendireceğine işaret etmiştir. Nitekim I. Kongre'nin bu karara rağmen kamuoyu önünde tartışmalar zorunlu olarak kendisini dayatmış ve yapılmıştır. Çok açıktır ki; birlik, iki çizgi mücadelesi ile yanlışların aşılıp doğru sentezlere ulaşılmasıyla sağlanabilir. İdeolojik mücadelenin kamuoyundan gizlenmesi yanlıştır. Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ürünü olan bir parti açısından, kitlelerin iki çizgi mücadelesinden dışlanması, onlara seyirci rolü biçilmesi kesinlikle doğru değildir. İki çizgi mücadelesi temelinde kitlelerin ve komünizm mücadelesi aktivistlerinin birlik sürecine söz ve kararlarıyla doğrudan katılımları sağlanmalıdır.

TKP/ML ve diğer Maoist gruplarla birlik yanlarımızı anlatırken bu yapılarla hiç ayrılıklarımız olmadığı anlamı çıkarılmamalıdır. Herhangi bir olguda sadece birlik yanının olduğunu savunmak bilimsel bir tutum olamaz.

TKP/ML ile birlik zeminimizin dışında önemli ayrılıklarımız da vardır. I. Kongremiz ve sonrası MK'mızın çeşitli açıklamalarında da ifade ettiği bu ayrılıklarımız:

Tarihi Muhasebe,
Örgüt ve devrim programı,
MLM örgütlerin örgütsel birliği,
Devrimci Enternasyonal Hareket ve Deklarasyonu,
Halk Savaşı ve kır-şehir diyalektiği,
"İlla da Maoizm" ,
İki çizgi mücadelesi anlayışı,
Örgütsel ayrılık ilan edenlere yönelik siyaset,
Halk sınıf ve tabakalarına karşı izlenen siyaset,
Ülkemizdeki başlıca çelişkiler,
Parti, ordu ve gençlik isimleri,
PKK değerlendirmesi,

Olağanüstü konferansların olağan konferanslar olarak belirlenmesi
ve kuruluş kongresi,

Halkın Birleşik Cephesi'nin kuruluş zamanlaması,

Mali politika,

Parti program ve tüzüğünde yer alan diğer bazı farklılıklar,

Yukarıda belirtilenler TKP/ML ile ayrılıklarımızın bir kısmını oluşturmaktadır. Yaşadığımız bu ayrılıklar yoldaşların MLM'yi tek yanlı ele alan öznencilik hatalarından kaynaklıdır.

TKP/ML, bilimimizin Büyük Proleter Kültür Devrimi'yle ulaştığı yeni bir nitel aşama olan ve topyekun bir ilerlemeyi ifade eden Marksizm-Leninizm-Maoizm'le yeterince donanamamasından kaynaklı yoldaş Stalin ve Komintern'in hatalarından kopmamaktadır.

Bu eklektik ve benmerkezci ideolojik hatalar onu eklektik ve ortacı enternasyonal çizgiye itmekte, DEH ve ideolojik, politik, örgütsel bir merkez olarak UKH'nın inşası görevinin yerine bir tür uluslararası eklektik ittifakı geçirmektedir.

24 Nisan 1972'de kurulan TKP-ML ve Kaypakkaya çizgisinin Büyük Proleter Kültür Devriminin ürünü olduğunu göremeyip Maoizmden bağımsız olarak işçi, köylü ve öğrenci gençliğin mücadelelerinden doğduğu şekilde kendiliğindenci hatalardan kopamayan bir yaklaşım da göstermektedir. Ve yine partinin tarihsel gelişiminin bütünlüklü bir şekilde ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri olarak bilimsel muhasebesini yapma ve doğru sonuçlara ulaşmış değildir.

Grupçu anlayışlardan ötürü komünistlerin, sınıfın ve halkın birliği meselelerinde de sekte bir politika izlemektedirler. Parti ve halk içerisinde sorunların ele alınmasında Marksizm-Leninizm-Maoizm'e yabancılaşmaya, yıkıcılığa ve hatta yer, yer şiddete varan kırılmalara düşmektedir.

TKP/ML ile partimiz arasında var olan bu ciddi görüş ayrılıklarını inkârdan veya görmezlikten gelemeyiz. Aramızdaki görüş ayrılıklarını ne olduğundan büyük göstereceğiz, ne de küçümseyeceğiz. Sorunlarımız ciddi. Fakat aşılmayacak düzeyde değil. Tüm bu ayrı yanlarımız TKP/ML ile birlik yapmamızın önünde engel olan temel ilkesel ayrılıklar değildir. TKP/ML ile birlik zeminimiz halen mevcuttur. Bundandır ki TKP/ML ile birlik

sorunumuzun olduğunu dün olduğu gibi bugün de sabırla, ısrarla ve inatla savunmaya devam edeceğiz.

TKP/ML ile ayrılıklarımız yeniden kamuoyu önünde açık ideolojik mücadelenin konusu olacaktır. Komünistlerin birliği bir rekabet, damgalama ve alt etme değil, yanlışları sebepleriyle gösterip dönüştürme ve MLM ideoloji, asgari ve azami devrim programı, devrim stratejisi ve temel taktikler ve örgütsel ilkelerde birleşme amacıyla iki çizgi mücadelesi yoluyla ele alınıp kazanılacaktır. TKP/ML ve Maoist saflarda gördüğümüz parti ve gruplarla birlik çalışmalarının önünde olan engellerin aşılması için ısrarlı bir şekilde teorik ve pratik çalışmalarla birliğe ilişkin görevimizi kararlılıkla sürdüreceğiz.

TKP/ML ve diğer Maoist gruplarla birlik temelinde iki çizgi mücadelesi verirken, tüm doğruların bizim tekelimizde olmadığı, karşılıklı öğrenme temelinde ideolojik mücadelenin yürütüleceği doğru ve bilimsel yöntemdir. Bugün açısından ayrılıklarımız ele alındığında analiz ve sentezlerimiz bizlere doğru geldiği için savunmaktayız. Ama bunların yüzde yüz doğrular olduğunu savunmak bilimsel değildir. Yoldaşlarımızla ulusal ve uluslararası alanda yürütülecek mücadelede karşılıklı birbirimizin hatalarını sürekli açığa çıkartarak bunlardan öğrenip yürüyeceğimiz bilinmelidir.

II. Kongremiz birlik çalışmaları neticesinde, birliğin tesis edilmesi durumunda da parti ve grupların ulaşılmış birlik sentezi ve ayrı görüşlerinin illegalite ve deşifasyon dikkate alınarak gerekli olan tüm boyutlarıyla partiye ve kamuoyuna yayınlanmasını doğru bularak onaylamıştır. Sadece yönetici organlar arasında sürdürülen birlik görüşmelerinin ve iki çizgi mücadelesinin doğru ve ilkeli bir birliğin tesisinde oldukça yetersiz olacağı ve içselleşmeyen, üstten birlikle sonuçlanacağı açık olarak bilinmelidir.

TKP/ML gibi II. Kongremizin birlik çağrısını yinelediği parti ve gruplara kongre değerlendirmelerimiz özel olarak da iletilecektir.

II. Kongremizin partinin, birey-grup ya da bir parti ile birliğinin yine partinin sınıf ve halkla birliği konusundaki görüşlerini içeren Kongre dokümanlarımız kamuoyuna ayrıca sunulacaktır.

II. Kongrenin Önüne Koyduğu Temel Görevler:

Halk savaşı diyalektik bütünlüğü içinde, gerek merkezi halka olan kızıl siyasi iktidarlar için köylü gerilla savaşı ve gerekse de onun bir parçası olarak her bir görev dağınık değil ideolojik ve siyasal çizginin somutla birleştirilmesi çerçevesinde bir planlamayı şart koşar. Plansız yürüyüş kör bir yürüyüştür. Karanlıkta el yordamıyla görevler yerine getirilemez. Parti ve önderliğindeki güçlerin faaliyetlerini merkezileştiremeyen ve merkezi görev dinamizmi etrafında koordine edemeyen dört bir yana yumruk sallayışlar komünist faaliyetin ruhuyla çelişir. Devrimci savaş ve onun her bir somutta ele alınışı da elbette esnekliği yadsımayan, somut gelişmelere bağlı olarak şekillendirmesini bilen, yeni gelişmelerle ilerleten bir plan dahilinde ele alınmalıdır.

II. Kongre çizgimizin her alanda iktidarlaşması için temkinli ilerleme taktiğine uygun partimizin tüm örgütlü alanlarının önüne görev olarak koyduğu bu yedi politik-taktik görevi doğru kavrayıp pratikte uyguladığımızda göreceğiz ki en başta halkımızın, şehitlerimizin ve yoldaşlarımızın bizlerden bekledikleri haklı istemlerini yerine getirmiş olacağız.

I. Kongremizin işaret ettiği beş temel nokta eksenindeki görevlere iki temel görev daha ekleyerek II. Kongre önderliğimiz, her alana ilişkin uygulayacağı yedi ana görevi belirledi;

- 1. Önderliği Kurumsallaştırmak ve Derinleştirmek,**
- 2. Partinin İdeolojik ve Siyasi Seviyesini Yükseltmek,**
- 3. Düşmanın Marjinalleştirme Politikasına Karşı Kitleselleşmek,**
- 4. Parti Örgütlenmesini Oturtmak ve Derinleştirmek,**
- 5. Gerilla Birliklerinin Nicel ve Nitel Olarak Seviyesini Yükseltmek,**
- 6. Araştırılması Gereken Görevleri Sonuçlandırmak,**
- 7. Deşifrasyonun Önüne Geçmek,**

1. Önderliği Kurumsallaştırmak ve Derinleştirmek;

Parti olarak ileri bir teoriyi savunuyoruz. On milyonlara önderlik, ileri bir ideolojinin kılavuzluk ettiği bir parti ile yerine

getirilebilir.

Parti II. Kongre irademiz, stratejik düzlemde tayin edici bir hedef olarak süreklileştirilmiş kolektif bir önderlik kurumunun gerçekleştirilmesi ve derinleştirilmesini vazgeçilmez bir görev olarak belirledi. Ne yazık ki İbrahim' den bu yana istikrarlı ve sürekliliği sağlanmış bir önderler örgütünü yaratamadık. Dolayısıyla doğru bir politik- taktik önderlik çizgisi altında partiye ve kitlelere önderlik yapamadık.

I. Kongremiz önderliğin stratejik önemini bilince çıkartmış olmasına karşın pratikte başaramadığından kolektif önderlik kurumunun yaratılarak süreklileştirilmesi hala önemli bir sorun olarak karşımızda durmaktadır. Bu sorunun özü nasıl bir kadro tipini yaratacağımızla doğrudan ilişkilidir. Bunun için ise özel politikalara ihtiyaç vardır. Eğitim, üyelik, yetenek ve nitelik, inisiyatif, yönetme ve yönlendirme, davaya bağlı ve profesyonel ve daha bir çok noktada donanımlı kadrolar yetiştirmek için pratik politikalar geliştirmeliyiz, Devrime önderlik edecek kadrolardır ve bu işi küçümseyemeyiz. Belirlediğimiz perspektifler ışığında yeni kadrolar yetiştirmeliyiz. Kadın, gençlik, işçi ve köylülük içerisinde binlerce taraftarımız olmasına rağmen büyük bölümü örgütsüz durumdadır. Önderlik bir yanda kitleler diğer yanda durmaktadır ve bu olumsuz nesnel gerçeklik kabul edilemez. Ulaşabildiğimiz ve ulaşabileceğimiz herkesi örgütlemeli ve içerisinde ise yeni kadrolar yetiştirmeliyiz. Bu konuda öncelikle sağlam bir ideoloji ve kararlılıkla önümüze koyduğumuz pratik görevlerde yoğunlaştığımız oranında kurumsallaşabileceğiz. II. Kongre çizgimiz bu süreçte gerçek elemanlarıyla buluşacak ve adım, adım sürekliliği sağlanmış kolektif önderlik kurumunu ete kemiğe büründüreceğiz. Sürekli gelişen ve ilerleyen bu stratejik önderlik kurumunu her geçen gün daha fazla kolektifleştirerek balık ve deniz ilişkisindeki diyalektik bağı gerçekleştireceğiz. İstikrarlı ve sürekliliği sağlanmış stratejik kolektif önderlik kurumunun teorik- pratik temellerini II. Kongre irademizle daha da sağlamlaştırmış bulunuyoruz.

Gerek ülkemiz gerekse dünya konjonktüründe tasfiyeciliğin oldukça yoğun yaşanması karşısında Parti II. Kongremizi gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Bir yandan olumsuzluklar öte yandan ideolojik ve teorik olarak üst düzeyde bir sıçramayı aynı zaman

dilimlerinde yaşıyoruz. II. Kongremizi anlamlı kılan en belirgin gelişmelerden birisini de bu gerçeklik oluşturmaktadır. Önderlik sorununda I. Kongremizle yakaladığımız seviye şimdi daha da yükseltilmiş durumdadır. Hata ve zaafiyetlerimizi karamsarlığın ve yetmezliklerimizin gerekçesi yapamayız ve gizleyemeyiz. Kongre irademiz, önümüzdeki dönemin en önemli görevlerinden biri olarak önderlik sorunundaki açmazlıklarımızı ortadan kaldırmayı belirlemiştir. II. Kongremiz sürekliliği sağlanmış stratejik kolektif önderlik kurumunu gerçekleştirme kararlılığındadır.

2. Partinin İdeolojik ve Siyasi Seviyesini Yükseltmek;

Partimizin ideolojik ve siyasi seviyesinin 17'lerin kaybından sonra gerilediği inkar edilemez bir gerçekliktir. Bu sorun, partinin ideolojik-politik temelde sağlam ve nitel açıdan ilerletilmesiyle aşılacaktır. Böyle bir nitel ilerleme kendi nicel gücünü yaratmada ana meseledir. Ne yaptığımızı bilen bir ilerleme partinin kitleler içinde tesis edilmesinin ana halkasıdır. Bütün çalışmalarımızda politik çalışmayı göz ardı etmemeliyiz. Partimizin bütün organlarında ve alanlarında komünist nitel ilerlemeyi derinleştirme zemininde partinin, aktivistlerinin ve kitlelerin siyasi seviyesini yükseltmek önemli bir görevdir. Bu göreve bağlı olarak okullar, akademiler, sözlü ve yazılı propaganda ve ajitasyon araçları özenle üzerinde durulması gereken meselelerdir. Kongremiz, yukarıdan aşağıya parti aktivistlerini değişik araçlarla eğitime alma görevine işaret etmiştir.

İdeolojik ve politik seviyenin yükseltilmesi görevinin bir ayağını da ideolojik mücadele olarak belirleyen II. Kongremiz reformizme ve revizyonizme karşı mücadelenin özellikle bu süreçte can alıcı olduğunu belirtmiştir. Ulusal ve uluslararası planda bugün de revizyonizm ve reformizmle mücadele ideolojik alanda esas görevdir.

II. Kongremiz bu göreve bağlı olarak yapılması gereken somut bazı görevleri de aşağıdaki gibi belirledi:

— Statükoculuk ve dogmatizme karşı mücadele ivedilikle ele alınacaktır.

— Metafizik idealist düşünce anlayışına, yabancılaşmaya, ekonomizme, pragmatizme, çeteciliğe ve geleneksel gerici ahlaka karşı partiyi eğitmek için bir kampanya başlatılacaktır.

— Gerek partimizde, gerekse de uluslararası komünist hareket içerisinde yapılan ideolojik-siyasi tartışmalar diğer çalışmalarımızı aksatmadan belli bir sistematik içerisinde uygun araç ve yöntemlerle sürdürülecek ve bu görev temelinde parti ilerletilecektir.

— II. Kongremiz, I. Kongremizin seçtiği Merkez Komitesi'nin önderliğinde hazırlanan "Maoizm'i Kavra Kavrat" dokümanının yer aldığı parti içi teorik yayın organında gerekli düzenlemeleri yaparak kamuoyuyla paylaşacaktır.

— Kültür Devrimi ayrıntılı olarak var olan belgeler üzerinden tartışılarak bu noktadaki bilinç yükseltilecek ve Kültür Devrimi'nin günümüz koşullarında uygulanmasına ilişkin tartışmalar gerçekleştirilecektir.

— Gerek Merkezi Konferansımızın, gerekse I. Kongremizin parti saflarındaki çalışma tarzına ilişkin belirlediği sorunları "Düşünce Yöntemimizi ve Çalışma Tarzımızı Düzeltelim ve Halk Savaşı'na Daha Güçlü Hizmet Edelim" kampanyası ile aşma görevini II. Kongremiz de devam ettirme kararı almıştır. Düşünce yönteminde tek yanlılık ve subjektivizm, örgütlenmede sekterizm, siyasette sağ ya da sol oportünizm, parti içinde ve dışında aktif bir seferberlikle göğüslenmelidir. Parti ve kitleler içerisinde bu kampanya II. Kongremizin belirlediği plan çerçevesinde gerçekleştirilecektir.

Tüm faaliyetler "kitlelerden kitlelere" çizgisine uygun olarak sürdürülmelidir. Kitlelerin bilincini geliştirmek, devrim için örgütlemek ve onlardan öğrenmesini bilmek Maoist kitle siyaseti ve örgütlenme tarzı onları iktidara taşıyacak merkezi görev Halk Savaşı'na hizmet edecek şekilde ele alınacaktır.

İdeolojik güzergahımız Marksizm-Leninizm-Maoizm, tarih yapıcı kaynağımız kitleler, siyasi stratejimiz ise Halk Savaşı yoluyla faşist diktatörlüğü parça, parça yıkıp bunun yerine Yeni Demokratik Cumhuriyet'i kurmaktır. Bütün ideolojik, politik, örgütsel, askeri, ekonomik, kültürel vb faaliyetlerimiz bunların ışığında yürümek ve bunlara hizmet etmek zorundadır.

3. Düşmanın Marjinalleştirme Politikasına Karşı Kitleleşmek;

I. Kongremizin de işaret ettiği gibi kitleleşme partimizin önündeki bir başka önemli görevdir. Bu görev; Maoist ideoloji rehberliğinde ve Halk Savaşı stratejisi doğrultusunda tüm alanlara ilişkin yapılan kısa-orta-uzun vadeli merkezi planlama doğrultusunda ve sürekliliği sağlanmış alanların inşa edilmesi ile yerine getirilecektir. İktidar bilinciyle donanmış kadroların yaratılması, nitel ve nicel seviyenin yükseltilmesi perspektifiyle hareket edilmelidir. Güçlü bir MLM donanımıyla kampanyalar düzenleyerek sınıf mücadelesine bilinçli önderlik pratiğiyle kitleler devrimin güçlü öznesi haline getirilebilir. Partinin tüm örgütleri ve aktivistlerinin kırdı, şehirde, yurtdışında nitel ve nicel ilerletilmesi için bilinçli mevzilendirilmeleri gerekmektedir. Tüm alan örgütlenmeleri, kolektif komiteler temelinde merkezileştirilecektir. Partimiz dost müttefik güçlerle dönemsel eylem birliktelikleri temelinde kurulan platformlar gibi devrimci mücadelenin ihtiyacı olan tüm araçlarda birlik siyasetini daha fazla önemseyecektir. Doğru çizgi önderliğinde kitleleşme mücadelesinde radyo, televizyon, basın, internet gibi araçların kullanılması oldukça önemlidir. Kitlelerin sorunlarına ilgisiz, genel amacıyla birleştirmede somut sorunlarına kayıtsız bir mücadele sadece pedagoji olur. Dolayısıyla dar, kendiliğindenci bir yaklaşımla değil kitlelerin somut sorunları temelinde ve bunların ihtiyacı kooperatifler, sendikalar, köylü-öğrenci-aydın-kadın alanlarındaki örgütlülükler aracılığıyla seferber etme konusunda II. Kongre irademiz partimizin önüne önemli görevler koymuştur. Geneli özelle, partiyi kitlelerle birleştirme siyaseti asla akıldan çıkarılmamalıdır. Halk yığınlarına olan sevgimiz, güvenimiz ve bağlılığımız sürekli güçlü kılınmalıdır. Mevcut durum partinin halk kitlelerinden büyük oranda kopuk olduğunu göstermektedir. Doğru bir görev, doğru bir siyaset ve doğru bir çalışma tarzı her zaman için halkımızın, devrimin ve partinin istek ve ihtiyaçlarına uygundur.

Yine üstlendikleri görevler itibarıyla dışımızdaki değişik kitle örgütlerinin devrimci demokratik bir çizgide merkezileşmiş çatı altında birleştirilmesi sorumluluğunu da üstlenmeliyiz. Kuyrukçu,

reformist bir çizgiyle değil, devrimci kitle çizgisiyle ileri kitlelerle bütünleşmek, ortayı ilerletmek ve geri kitleleri ise tarafsızlaştırmak asla ihmal edilemez. Bizler, "bana bir profesyonel devrimciler örgütü verin dünyanın altını üstüne getiririm" diyen Lenin'in öğrencileriyiz ve onun bu öğretisi doğrultusunda, kitleleri yeri göğü sarsma ruhuyla devrim için ayağa kaldıracak bir parti olma yolunda ilerlemekteyiz. Her bir aktivist, savaşçı, kadro, her yerde bu partileşme ruhunu yaşatmalıdır.

Yine örgütsel olarak saflarımızda olmasalar da tarihimizin bir parçası olan partisiz kadrolara, kitlelerin tecrübelerine büyük önem verme, onları genç-dinamik inisiyatifle birleştirme görevini önemsiyoruz. Çeşitli sebeplerle kırdı, şehirde ya da yurtdışında gerilemiş durumda olsalar da devrime karşı sorumlu, partiyle yeniden birleşme dinamizmi içerisindeki güçleri ileriye çekme görevini omuzluyoruz. Her türlü marjinalleşmenin panzehiri, politik başarının anahtarı "kitlelerden kitlelere" çizgisidir.

4. Parti Örgütlenmesini Oturtmak ve Derinleştirmek;

Parti örgütlenmesini oturtmak derken partinin yukarıdan aşağıya MLM donanımıyla örgütlenmesini kastediyoruz. Parti taban kitlemizden önemli oranda kopmuş durumdayız ve bu hiç de kabullenilecek bir durum değildir. Bunların yüzde birinin dahi örgütlenmesi demek partimizin onlarca komiteye kavuşması demektir.

Önemli bir güç elimizde olmasına rağmen çalışma tarzımızdaki önemli zafiyetlerimizden dolayı gerekli verimi alamamaktayız. Bunun bilincinde olan II. Kongremiz, parti içerisindeki mevcut gücümüze doğru bir önderlik yaparak onları Kongre çizgimizle bütünleştirecek ve böylece parti örgütlülüğümüz güçlendirilecektir. Örgütsel yapının nicel ve nitel olarak güçlendirilmesi için tüm partililer her alanda düşman yönelimini de dikkate alarak bir adım daha ileri atılmalıdır. Örgütsel ilkelerimizi gevşeten, düşman karşısında bizi zayıflatan eski çalışma tarzımızdan adım, adım koparak ilerlemeliyiz.

Doğru çizgi onunla birleşmiş bir örgüt gerektirir. Bu anlamda komünist çizgiyle birleşmiş işlevsel bir örgüt ve onun kitlelerle

birleştirilmesi olmazsa olmaz bir meseledir. Doğru çizgi temelinde yoldaşlar ve kitlelerle birleşme bir ilke sorunudur. Her bir yerde merkezin bir parçası olarak komite sistemi oturtulacaktır. Keza partimizin gelişmesinin önünde engel teşkil eden nedenlerden biri olan rapor sistemi yukarıdan aşağıya kesinlikle uygulanmalıdır, uygulanacaktır. Zorunlu haller dışında komite sistemine aykırı hiçbir tutum kabul edilemez. Parti kolektif bir araçtır. Onun ruhu her bir yere yansımak durumundadır. Her alan kendi faaliyetlerinin geçi ele alınmasını aşarak süreklileşmiş bir çalışmayla faaliyetlerini merkezileştirerek kurumsallaştırmalıdır.

Parti örgütlenmesini oturtmak ve derinleştirmek için; parti komitelerinin iyi bir yönetime sahip olması gerekmektedir. Partinin bütün komite üyelerinin kolektif olarak sorunlarını çözmesi, bilgi ve haber akışında bulunulması, anlaşılmayan ve bilinmeyen konularda örgütsel disiplin kuralları çerçevesinde yoldaşlara danışılması süreklileştirilmelidir. Merkezi göreve dört elle sarılırken öteki alanlardaki çalışmaların da geliştirilmesi, sadece nitelik değil bir sorunun nicelik yanını da önemsemesi bir bütünlük içerisinde ele alınmalıdır. Toplantıların önceden bilgilendirilmesi ve toplantılara hazırlıklı gelinmesi, konuşmaların- söylevlerin- yazıların ve kararların kısa özlü ve anlaşılır olması, aynı fikirde olmayan yoldaşlarla birleşmeye ve onlarla birlikte çalışmaya dikkat edilmesi, kibirlikten sakınılması ve devrim ile karşı devrim arasında kesin sınır çizgisinin çekilmesi gerekmektedir.

Parti örgütlenmesini oturtmak ve güçlendirmek için; bütün parti faaliyetlerinin demokratik merkeziyetçilik ilkesini içselleştirerek kolektif faaliyeti hayata geçirmesi, illegalite kurallarına uyulması, eleştiri-özeleştiri mekanizmasının sürekli kılınması, parti hukuku ve disiplinine azami ölçüde riayet edilmesi gerekmektedir.

5. Gerilla Birliklerinin Nicel ve Nitel Olarak Seviyesini Yükseltmek;

Gerilla güçlerinin nitel ve nicel ilerletilmesi, savaş tecrübelerimizin özetlenmesi, ulusal ve uluslararası devrimci savaş tecrübelerinden öğrenilmesi temelinde kolektif bir sorumlulukla

halkın silahlı kuvvetlerinin güçlendirilmesinin özel önemde olduğunu vurgulayan II. Kongre irademiz bu görev doğrultusunda Merkez Komitemizi bazı planlamalarla özel olarak görevlendirdi.

Gerilladaki nicel ve nitel anlamdaki gerileme esasta kendi hatalarımızdan kaynaklıdır. Objektif ve subjektif koşullar bu konuda büyük bir ilerleme sağlamak için oldukça elverişlidir. Otuz beş yıllık bir tarih ve tecrübe karşısında hedefimizi doğru bir çalıma siyasetiyle çok rahat yerine getirebiliriz. Ancak hedeflerimize adım, adım varmanın yolu II. Kongre çizgimizin doğru kavranmasından geçmektedir. Kongre çizgimiz Halk Savaşı'nda ısrarcılığın iradeleşmiş en üst seviyesidir.

Gerilla birliklerinin nitelik seviyesi derken bundan birliklerin politik faaliyetle ve politik kişilikle ne kadar ilişkili olup olmadığını kastediyoruz. Bunun için ordu saflarında ideolojik ve politik çalışmayı hiçbir zaman aksatmamalıyız. Seviyeyi yükseltmenin çeşitli pratik politikaları söz konusudur.

Hata yapa, yapa savaşmasını öğrendik, şimdi ise daha birikimli ve tecrübeliyiz. Bunları doğru bir taktikle harekete geçirdiğimizde bugün yüz, yarın binleri bulacağız. Bundan eminiz ve kazanacağız.

6. Araştırılması Gereken Görevleri Sonuçlandırmak;

Her komünist bilmeli ki; Marksizm-Leninizm-Maoizm'in yaşayan canlı ruhu, somut koşulların somut tahlilidir. "1972'de komünist önderimiz İbrahim Kaypakkaya her şeyi tahlil etti, yeni tahlillere gerek yok" diyemeyiz. Bu tutum komünist önderimizin kendisine kılavuz edindiği materyalist bilimin ve MLM'nin ruhuna aykırıdır. Bilimsellik üzerine kurulan partimizin her alanda araştırma ve incelemelerini derinleştirerek günümüzün ihtiyaçlarına cevap olması ertelenemez bir görevdir. Parti II. Kongremiz, UKH ve onun bir parçası olarak partimizin sorunlarına ilişkin belirlediği araştırma görevlerinin yerine getirilerek, partimiz içerisinde ve kitlelerle tartışılıp sonuçlandırılması görevinin ciddiyetle ele alınmasını öngörmektedir. Bu görevler Türkiye-Kuzey Kürdistan'da sosyo-ekonomik yapı, sosyalizmin sorunları, uluslar ve azınlık milliyetler, inanç sistemleri ve mezhepler, hapishaneler, gelecek için nasıl bir

toplum-nasıl bir devlet ve demokrasi meselesi, dünya ve TC tarihi, nasıl bir Halk Savaşı, kadın ve devrim gibi daha önce de işaret ettiğimiz sorunlardır. Kongremizin ortaya koyduğu irade temelinde tam bir birlik ruhuyla hareket ederken parti ve kitleler içerisindeki tartışmayı da yadsıyamayız. Parti II. Kongremiz, hareketimizin birliğinin temelini belirlemiştir. Fakat yine biz biliyoruz ki, birlik mücadele yoluyla ilerletilir. Yeğpare bölünmez bir birlik, diyalektik değildir. Birlik temeli mücadele ile yeni sorunların üstesinden gelme perspektifiyle sürekli ilerletilebilir. İşte tam da bu ruhla parti ve kitlelerle irade ve eylem birliğimizi zaafa uğratmadan tartışmaya ve daha ileri birlikler yaratmaya devam edeceğiz.

7. Deşifreyonun Önüne Geçmek;

II. Kongremiz Partimizin örgütlenme noktasında en önemli olumsuzluklarından birinin de deşifreyon sorunu olduğunu belirleyerek, aşılması noktasında köklü bir çalışmanın yapılmasını kararlaştırdı. İletişimden örgütlenme biçimlerine, araçlara yaklaşımdan sorunların çözüm yöntemine kadar her alanda deşifreyona karşı çözümün örgütlenmesi sağlanmalıdır.

Bu olumsuzluk, tüm devrimci hareketin ortak sorunudur ve ancak ortak bir çalışmayla köklü başarılar sağlanabilir. Partinin tüm kademeleri başta olmak üzere tüm dostlarımız ve halkımız eski alışkanlıklarımızı bir kenara bırakarak devrimci hareketi düşman karşısında zayıflatan bu zaafi yenmede tam bir bilinçle hareket etmelidir. Merak, deşifreyon, yatay ilişki, gereksiz bilgilendirme, başka görevlere müdahale vb. gibi daha sayabileceğimiz birçok zaaflarımızı kesinlikle yenmeliyiz.

Esas sorunun partimizin bileşenlerinin düşünme ve çalışma tarzından kaynaklandığını bilmekte ve sorunu dışarıda aramamaktayız. Fakat gelinen aşamada tüm bileşenlerle ortak mücadele yürütülmezse sorunu aşamayacağımız da açık görülmektedir.

Sorun bir Kültür Devrimi biçiminde ele alınmalıdır. Tüm kitleler ve partimiz bu noktadaki zaaflarımızı eleştirerek, açığa çıkan tüm zayıflıkları uygun parti kanallarından yayılmasına izin vermeden engellenmesi noktasında kendisini sorumlu hissetmelidir. Hiçbir

anlayış başta önderlik olmak üzere açığa çıkmış ilişkileri gerekçe yaparak rahat davranmamalı ve tüm illegalite kurallarına uymalıdır. Yaşanan dejenerasyon öyle ileri boyutlara varmış durumdadır ki gelinen aşamada sadece eğitim çalışmasıyla sorunu aşmak mümkün görünmemektedir. Deşifrasyonun esasta eğitim yoluyla aşılma şansı olsada gelinen aşamada idari tedbirler uygulamamızı da gerekli kılma aşamasına varılmış durumdadır.

Hiçbir hataya karşı hoşgörülü olma şansımız kalmamıştır. Başta önderlik olmak üzere tüm yoldaşlar bu noktayı bilerek hareket etmelidirler. Aksi halde devrim çok daha gecikecektir. Her bir devrimci komünist ve bütün komiteler sınıf mücadelesinin acımasız kurallarına göre davranmak zorundadırlar. Kitlelerle sıkı bağlar kurarak deşifrasyona yol açan zaaflarımızı da yoldaşlarımızın ve kitlelerin denetimine sunmalıyız. Söz ve davranışlarımıza alabildiğince dikkat etmeli ve her yoldaşımız kendi çalışma alanında bu noktada da birer önder olmalıdır.

Önderlik Sorunu!

Önderlik, sınıflı toplumlar gerçeğinin tarihsel bir olgusu ve ihtiyacı olmakla birlikte sınıf mücadelesinin de zorunlu bir gerçeğidir. Kuyrukçu ve kendiliğinden yaklaşımlarla bu tarihsel zorunluluk yok sayılamaz.

Uluslararası Komünist Hareket (UKH) ve partimizin tarihsel tecrübesi bu konuda stratejik bir önderlik kurumunun hayati önemini anlamamız gerektiğini öğretmektedir. İyi ve doğru bir beyne sahip olmayan bir parti komünizm mücadelesine önderlik edemez ve Halk Savaşı ilerletilemez. Önderlik, partiye, kitlelere ve iki çizgi mücadelesine rağmen ayrıcalıklı bir topluluk olarak kutsanacak bir mevzi değildir ve komünizme kadar mücadelenin araçlarından bir tanesidir. Ülkemizde ve UKH'da önderliği, hata yapmaz, ikiye bölünmez bir şekilde idealize ederek ele alıp kutsayan anlayışlar söz konusudur. Bu karşıtların birliği temel yasanın, parti ve önderliğe uygulanmaması hatasıdır. Kolektif önderlik geleneğine sahip partimizde bu konuda önemli ve yüksek bir görüş birliği vardır. Önderliğin basit bir seçim meselesine indirgenmeden, tarihsel olarak izlenmiş roller, temsil edilmiş çizgi, kapasite, inisiyatif ve donanım

itibariyle gerçekler temelinde bilinçli ve somut olarak ifade edilmesi açısından stratejik düşünülüp program, tüzük, parti ve kongreye tabi olmak şartıyla sürekli bir kurum olarak bilinçlice formüle edilmesini savunan görüş II. Kongremizde ele alınıp tartışıldı ve değerlendirilerek kabul edildi.

Partimizin diğer önemli bir problemi ise güvenlik ve ardılını yetiştirememeye ve bundan dolayı da sürekliliği sağlanmış kolektif önderlik kurumunun yaratılamamasıdır.

Yaşanan gelişmeler ve güvenliği dikkate aldığımızda illegaliteye dikkat etmek, önderliğimizi yeterli güvenliğin olmadığı durum ve alanlarda bir arada tutmayarak toplu imhasını engellemeye çalışmak, güvenlik çizgisini oturtarak kongre, konferans ve merkez komite toplantıları için en güvenilir alanı kaygısız kullanmak, düşman planımızı açığa çıkarsa ya da bilinmeyen gizli ajan örgütlenmesi olsa da önderliği en azından büyük bölümünü saldırı karşısında kaybetmeyecek planlamalar yapmak, olağan üstü koşullarda gerekirse bir araya gelmeden uygun sentezleme yöntemleriyle konferanslar yaparak parti tıkandığında önünü açmak, önderliğin bazı kısa vadeli başarılar için rizikoya atılmasını engellemek ve önderliğe yapılan gerici baskılanmayı ortadan kaldırmak, illegal koşullar ayarlanarak kadroların yerleri noktasında düşmanı şaşırtmak, bu konuda deşifreye ya da zaafa düşenler noktasında kesin önlem almak, önderlerimizi görev alanına alt yapı ayarlamadan göndererek "git kendin yarat" anlayışıyla düşmana açık hale getiren tutumlardan vazgeçmek, illegal ve legal alanları organize birbirine karıştırmamak vb daha birçok yöntem ve önlemlerle saldırıları boşa çıkartarak devrimci ve komünist hareketin bu sorununu aza indirmeye çalışmalıyız. Teknik olarak bir güvenlik ağı yaratmak, önderliği korumak önemli bir çözümdür ve yukarıda ifade edilen ve daha birçok yöntemler ile bütün güvenlik önlemlerini daha da geliştirmek durumundayız.

Fakat baştan belirtmek gerekir ki bütün bu uygulamaları yerine getirsek de düşmanlarımız ellerindeki olanaklarla bizlere bu noktada darbe vurmaya çalışacaklardır. Bizler öyle bir yöntem uygulamalıyız ki komünist ve devrimci partiler en büyük darbeler karşısında bile hiç aksatmadan mevcut işleyişini ve mücadelesini kesintisiz sürdürebilsinler.

Buradan yola çıkarak önderliğin süreklileştirilmesi buna uygun siyasetle mümkün olabilir.

Birinci olarak parti, hatalı anlayışlardan kaynaklı dünya komünist hareketinin başına bela olmuş burjuva hastalıktan kurtularak kendi ardıklarını yetiştirerek sürekli yeni insanı önderliğe taşıma anlayışını oturtmalıdır. Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao gibi ustalar başta olmak üzere, diğer devrim önderlerinin her biri yirmi, otuz yıl iktidarda kalmış ve kendi ardılını yetiştirmemiştir. Birçok devrimci önder ölmeden burjuvalaşırken, büyük bir bölümü de öldüğünde parti ya da devrim hızlı bir şekilde geriye dönerek yenilmiştir. Bunun önemli sebeplerinden birisi yukarıda bahsini ettiğimiz ardılını yetiştirememesi sorunudur. Bugünün devrimci ve komünist hareketi de bu olumsuz mirası sürdürmekte ve insanların dengesiz gelişmesini bahane ederek önderliği bilinçli bir siyaset uygulayarak ortaya çıkartmak yerine pratikte kendiliğinden oluşsun denmektedir. Ben bilirim anlayışıyla partimizin birçok kadroları hemen, hemen hiçbir plan uygulamayarak kendi yerlerini koruma egoizmiyle hareket etmişlerdir. Yetiştirildiğinde partiye çok yararlı olacak insanlar, eğitilmeyip önü açılmadığından bırakıp gitmişlerdir ya da istenilen gelişmeyi gösterememişlerdir. Parti kimseyi engellemiyor diye hep savunma yapıyoruz, görünürde gerçekten de engelleme yok ama uygulanan siyasete bakıldığında büyük bir engelleme söz konusudur. Çünkü önderlik kademeleri uyguladıkları yanlış siyasetten dolayı insanların dar pratikte boğarak eğitmiyor, ileri taşıyor, korumuyor ve yardımcı olmuyor. Bu anlayış partimizin önderlikte yaşadığı en büyük problemdir. Artık partimiz bunu aşarak derhal partili bütün insanları partinin ulaştığı en yüksek seviye derecesinde eğitim akademileri kurarak eğitmeli ve sürekli önderliğinin haleflerini partinin bütünüyle birlikte ortaya çıkartarak sürekliliği sağlanmış önderliğini yaratmalıdır. Bu yöntem uygulandığında hem önderliklerimiz ortaya çıkacak, hem de partiyi o günkü bilinç seviyesiyle bütünlüklü ileri taşıyarak siyasal seviye sürekli ilerletilmiş olacaktır.

İkinci olarak, bizler bütün toplumun gelişerek kendisini yöneteceği, yöneten ve yönetilenin ortadan kalktığı toplumsal sistem olan komünizme ulaşacağını bilmekte ve bu noktada mücadele yürütmekteyiz. Fakat tarih incelendiğinde sosyalist hareketin bunun

tam tersini uyguladığını görmekteyiz. Sosyalist görünümlü bürokratik ülkelerde komünist parti üye sayısının milyon olduğu ancak milyara yakın halkın bulunduğu bir ülkede yönetimi yüz kişi ve bunun da içerisinde beş on kişi yürütmüştür. Bu yönetim biçimi bir avuç olan büyük burjuvazinin yönetiminden de geri bir durumdur. Devrimlerin geri gitmesi de bu bürokrat ve elit önderlerin buldukları konumun doğal sonucu olarak burjuvalaşmasıyla yaşanmıştır. Bütün devrimlerin önderlik kademelerinin yüzde doksanı burjuvalaşmıştır ve bu tesadüf olamaz, buna "art niyetliydimler ondan değiştiler" gibi bilimsel olmayan bir cevapla da geçiştiremeyiz. Kruşçev ve Deng Siao Ping bizim geriye dönüşleri açıklamamız için gerekçe yapılmamalıdır. Çünkü önderliklerin ezici çoğunluğu burjuvalaşmıştır. Bunlara devrim yapamayan ülkelerin komünist partilerinin önderlikleri de dahildir. Tüm sosyalist ülkeler, yüzlerce komünist partisi bu yanlış siyasetten dolayı burjuvalaşarak gericileştirildi. Bireylere dayalı açıklamalarla ancak kendimizi oyalayabiliriz. Gerçekte bu insanlar devrime kendi doğrularıyla inanmaktadırlar ve geriye dönüşlerde esas sorun uygulanan önderlik siyasetindedir. Bir avuç azınlığın yönetimi hangi biçimde olursa olsun, içerisinde ister Mao isterse İbrahim olsun burjuva yanlar kesinlikle mevcuttur ve bu kurum insanları doğası gereği burjuvalaştıracaktır. Tabii ki istisnalar sonucu değiştirmez. İyi incelendiğinde devrimlerin gerçekleştirildiği ülkelerde bir kaç önder haricinde zamanla kimse bu devrimleri savunmamaktadır. Onlar öldüğünde de iş bitmekte ve devrim geri dönmektedir. Komünist partiler ve partimiz bu bilinçle hareket ederek daha bu günden kitle derneklerinde, etkili olduğumuz yerel yönetimlerde, önderlik birimlerinde ve parti kurumlarında mutlaka giderek uygun yöntemlerle kolektif yönetimin uygulanması gereken biçimini ortaya çıkararak sürekli geliştirmelidir. Partimiz yönetici kademeleri başta olmak üzere tüm birim ve kurumlarını sayısal olarak sürekli arttırıp kolektifleştirerek kadın erkek dengesi ve genç, orta yaşlı ilişkisi temelinde ele alarak ilerletmelidir. Hantallaşma ya da güvenlik gerekçe yapılmamalıdır. Bazı dezavantajlar olsa da kolektifin genişliği esasta bir parti için ve gelecek toplum için avantajdır. Bu aynı zamanda parti güvenlik ağının aşılmasıyla önderliğin darbe alması halinde bir kısmının da kalmasından dolayı düşman yönelimini o

anda boşa çıkararak işlevsizleşmesini sağlayabilir. Partimiz uluslararası alanda sürekli var olan dar çekirdekle partileri, devletleri, toplumları, devrimleri ve yönetimleri, yönlendirme anlayışına devrim olmadan şimdiden karşı çıkarak merkez komitelerini ve önderlik kademelerini sürekli belirli sayıda çoğaltarak kolektif mücadeleyi daha da genişleterek ilerlemelidir. Örneğin 10 kişilik MK, bir sonraki kongrede en azından 15 üyeye çıkarma perspektifiyle hareket ederek haleflerini yetiştirmelidir. Saldırı ve kayıplar dikkate alınarak önderlik kurumunun asıl üyeleri sürekli genişletilmeli aynı zamanda yedek üyeler oldukça geniş tutulmalı ve tüm kayıplara rağmen önderlik iradesini yitirmemelidir. Kolektif önderlik anlayışı bu perspektifle süreklileştirildiği oranda ancak önderliğin korunması ve yaşatılması sağlanabilir.

Üçüncü olarak, partili ve partisiz bütün insanların geleceğe ilişkin bütün noktalarda fikir belirlemesini sağlayan kitlelerden kitlelere ilkemizi, önderlik kademeleri başta olmak üzere partinin bütün kurumlarının çalışma ilkesi haline getirmeliyiz. Başta Merkez Komitesi, sürekli olarak içerisinde seçildiği iradeye her sorunda mutlak olmamak kaydıyla olanaklar çerçevesinde hem hesap vermeli hem de danışmalıdır. Ayrıca her noktada illegal ve legal çalışma alanlarının işleyiş ve çalışma prensiplerine uygun olarak işlevselleşmesini sağlayarak toplumun ve parti tabanının yapılacak çalışmalarında karar sahibi olmasını sağlamalıyız. Partinin, legal ve illegal bütün kurumları olanaklar olmasına rağmen küçük birer yönetim seçilerek kolektiften uzak bir şekilde yönetilmektedir. Basitinden bir dernek, bir yönetim seçmekte ve üyeler artık sorunlarla ilgilenmemektedir. Yönetim olanaklar olmasına rağmen bütün üyelerine danışarak etkinlikler ve program yapmak yerine kendisi yapmaktadır. Böylece yönetici ve üyeler birbirinden kopmakta bir dahaki kongreye kadar üyeler kurumun işleyişine ilişkin fikir söylememekte, söyleyememektedir. Bu anlayış esasta partide de olduğundan doğal olarak bütün parti kurumlarına da yansımaktadır. Bu sıkıntının aşılması için Merkez Komitemiz bütün noktalarda Parti Birlikleri, Komünist ya da başka yazılı organ ve araçları kullanarak her kademeye uygun fikir tartışması yürütme ve bu yöntemle karar alma yöntemini uygulamalıdır. Konferanslar, halk toplantıları, yayınlar ve iç tartışmalarla her alan uygun koşullar

yaratılarak kitlelerden kitlelere politikası hayata geçirilmelidir. İrade ve kitleler, bu yöntemler kullanılarak kararların uygulanmasında bu araçlar üzerinden partiyi sürekli denetleme, destekleme ve yapılan işlerde fikir belirlemelidir.

Açık olarak önderliğin partide nitelik olarak değil işleyiş olarak rolünü küçültme yöntemi yani mümkün oldukça kolektif yönetimi uygulayamazsak, bir avuç önderle bu işi başarmak mümkün olmayacak ve partide önderlik sorunu aşılamayacaktır. Korunması da oldukça güç olacaktır.

Bütün bu sonuçlardan hareketle önderliği eğitir, genişletir ve kolektifleştirirsek, düşman bize saldırmaz demiyoruz. Belki de daha fazla saldıracak ve bugün aldığımızdan daha büyük kayıplar verdirecektir. Bizim burada ifade ettiğimiz ne kadar güvenlik önlemi varsa alınmalıdır. Bunun yanında da önderliği kolektifleştirerek sürekli önderliğimizi yaratmaktır. Bu biçim oluşturulursa kayıplar ne kadar yüksek olursa olsun kolektif iradenin kararları hiç aksamadan devam edecek ve bu kararlar bir sonraki kongrede değerlendirilerek önemli sonuçlar çıkartılacaktır. Bugüne kadar birçok kez karşılaştığımız üzere bir grup arkadaş seçiliyor ve bütün kararlar bunlara emanet ediliyor, üç beş yıl sonra hesap sorulmaya çalışılıyor, büyük olasılıkla önceki önderlik içerisinde düşman engellemesi, bırakma ya da ayrılık olduğundan kongre ya da konferansa da gelememiş oluyor. Ve mahkûm edilerek sayfa kapatılıyor ve tekrar başa dönülüyor. Partimiz bu konuyu ayrıntılı tartışarak somut pratik içerisinde çözüp, artık başa dönmemelidir.

Kongre yapmazsak darbe yemeyiz, yanılsından kurtulmalıyız. Kongre yapmazsak esas darbeyi sorunlarımız çözülmediğinden dolayı süreçten yeriz. Bizim aldığımız darbeler kesinlikle kongrelerle alakalı değildir. Düşman için tehlike olduğumuz sürece kongre yapalım ya da yapmayalım düşman bizi gözetleyerek imha etmeye çalışacaktır. Kongreler ve MK toplantıları bu durumu sadece biraz daha riskli kılmaktadır.

Bu anlayışa bağlı olarak kongrede seçilen yürütme komitemiz olan Merkez Komitesi, Siyasi Büro, Askeri Komisyon ve ihtiyaç olursa bir de Örgütlenme Komitesi biçiminde örgütlenmeli ve bunlar her an kolektif olarak sorunlara müdahale edecek biçimde konumlandırılmalıdırlar.

Ayrıca bir partide olması gereken biçimiyle yasama organımız Kongre, yürütme organımız Merkez Komitesi ve bunlara bağlı olarak yargı organımız da Denetleme Kurulu olmalıdır. Tüm bu kurumların işleyişi, tüzükte belirtildiği ve kongrenin belirlediği kararlar biçimiyle faaliyet yürütmelidir.

Partimizin I. Kongre'de tam olarak şekillenen kadro politikasına uygun 6 noktadaki tanıma-konumlandırma-yerleştirme-atama-yardım ve koruma ilkelerimize uygun bir kadro siyaseti, eğitim akademileriyle pratik bir adıma çevrilmeli ve MK'nın birincil görevi olarak kongre çizgisine uygun kadro yetiştirilmelidir. Bu politikayla yine I. Kongre'deki kadro siyasetine paralel olarak hedeflenen 4 noktadaki ilkelerimize uygun MLM bilinciyle donanımlı, davaya bağlı, kitlelerle sıkı bağları olan ve inisiyatifli kadrolar yetiştirilmelidir. Aynı zamanda bu eğitim çalışmalarıyla bugüne kadar partide olan bireye göre şekillenme yıkılarak, partiye göre şekillenme yaratılmalıdır.

Gerek MK'da gerekse de diğer önderlik birimlerinde bilinçli bir önderlik seçimi uygulamalıyız. Hangi çizgi kongrede hakim hale gelmişse o çizgiyi en iyi savunan ve doğal olarak en iyi uygulayabilecek olan yoldaşların seçilmesi dikkate alınmalıdır. Aynı zamanda bilinçli bir adımla küçük ayrılıkları ve kaygıları bir tarafa bırakarak devamıza bir sonraki kongreye kadar en yararlı olduğuna inandığımız insanları yönetici organlara seçmeliyiz. Kadınlara ilişkin, durumları dikkate alınarak hem önderlik kurumunda hem de diğer organlarda yer almalarını sağlayacak özel politikalar uygulanmalıdır.

Daimi Komite adlandırmasıyla da savunulup önerilen bir başka görüş ise Parti II. Kongre irademiz tarafından reddedildi. Bu yanlış anlayışın, kolektif önderliği ve iki çizgi mücadelesini yadsıdığı, "partinin kolektif önderliği savunarak, Daimi Komite ve Başkanlık Sistemi'ni reddetmesi gerektiği" görüşü Kongremiz tarafından yüksek bir iradeyle benimsendi. "Partinin ulusal ve uluslararası alanda kolektif önderliği savunarak Daimi Komite ve Başkanlık Sistemi anlayışlarına karşı kardeş partiler ve devrimci örgütler içerisinde ideolojik mücadele yürütmesi" görevine işaret edildi.

Daimi Komite ve buna bağılı olarak Başkanlık Sistemi; partimiz açısından iki çizgi mücadelesini ortadan kaldıran, azınlığın diktatörlüğünü garantileyen, denetime tabi olmayan, kongre iradesini hiçe sayan, siyaset yapmayı bir grubun tekeline hapseden, yeni önderlerin yetişmesini engelleyen, kitlelerden kitlelere ilkemizi reddeden, kişileri yanılmaz otorite gören ve bilimsel olmayan bir önderlik anlayışı olduğundan kesinlikle reddedilmelidir. Kolektif olan ve sürekli ihtiyaç temelinde genişleyen, parti iradesince sürekli seçim yoluyla denetime tabi olan nderliği savunmalıyız. Parti tüzüğüne ve örgütsel ilkelerimize belirtilen biçimiyle tabi bir önderlik anlayışı bizim önderlik anlayışımızdır. Daimi Komite ve Başkanlık Sistemi Maoizmden kırılmadır. Daimi Komite noktasında ülkemizde ve uluslararası alanda ideolojik mücadele yürüterek kardeş partilerimiz ve devrimci partilerde kırılmaların da önüne geçilmesi sağlanmalıdır. Bir nderliğin korunması daimi ya da kolektif olmasıyla alakalı değildir ve bu Daimi Komite'ye gerekçe yapılmamalıdır.

Stratejik nderlik, kolektif stratejik önderlik kurumu olarak anlaşılmalıdır. Bu noktada partimiz yukarıdan aşağıya bir bütünsellik içerisinde eğitilmelidir. Çünkü parti kitlelerin efendisi, nderlikte partinin efendisi ve şefleri değillerdir. Yönetimde tekelci anlayışı kesinlikle reddeder. Sınıflı toplumların zorunlu bir parçası olan önderlik bir yönetme sevdası ile değil, kitleleri bilinçli olarak devrime seferber etme ihtiyacının gereğidir. Bir ayrıcalık değil, zorunlu bir görev ve işbölümü meselesidir. Kitle kuyrukçusu ve parti önderliğinin nitel inşasını önemsemeyen, çizginin rolünü yadsıyarak bilinçli nderliğin önemini göremeyen kendiliğindenci, artçı, popülist ve Menşevik anlayış kabul edilemez. Böyle bir anlayış Lenin'in Ne Yapmalı'da izah ettiği devrimci komünist kitle çizgisinin tasfiyesidir.

Nasıl bir parti ve önderlik meselesinde açık olmalıyız. "nc yol, üçüncü alan" gibi politik ve toplum dışı bir sivil toplumculuk olan burjuva tasfiyeciliğiyle, parti, proletarya ve emekçiler iktidarının önemini dıştalayarak burjuva topluma secdeyi içeren anlayışı II. Kongremiz reddetti. Üretim toplumsal niteliği ile üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki çelişkiyi, burjuva sivil toplum topyalarıyla kabul etmeyen anlayış sahipleri, devrimi de

gereksiz ilan etmektedirler. Devrime bu tövbe statükocularının özgürlük, hukuk adına önerdikleri gerici düzene boyun eğmedir. Sınıflı toplumlarda sivilcilik adına talep edilenler, devrimden, gerçek kurtuluştan yani sınıfsız ve sömürsüz bir toplum mücadelesinden vazgeçmiştir. I. Kongremiz neo-liberal savruluşlara meydan okuyuştu, II. Kongremiz de bu yolda yürümektedir. MLM'yi her yönüyle kavramak görevimizdir. Tarihsel koşullar açısından doğru olsa bile bunca tecrübeden sonra eskinin tekrarı ile yetinmek yeniden başlamaya cüret etmemektir. Dünün parti, devlet ve önderlik anlayışındaki hatalı yanlara tekrar düşülemez. Parti, devlet ve toplumun karşıtların birliği dışında homojen bir kavrayışı çağrıştıran yanlış anlayışları, yasakları savunamayız. Savunacaksak, düşünme, örgütlenme özgürlüğü beyanlarının ne değeri olabilir? Şimdi düşünce yasaklarına, idamlara karşı çıkanlar yarın uygulayacaklarsa, bu gerici düzenden nasıl kopabilecekler? Şimdi oligarşiye, burjuva diktatörlüğünün her biçimine karşı olanlar yarın yönetimi parti tekeli olarak göreceklerse, nasıl gelenekselden kopmuş olacaklardır? Maoist parti, Leninist partiden, onu savunurken aynı zamanda ilerletme anlamında bir kopuştur. Parti II. Kongremiz bunun ilerletilmesi ve geliştirilmesi kararlılığında.

Önderlik Kurumlarından Biri Olarak Merkezi Denetleme Komisyonu;

Partimiz 1978 I. Konferans'ında böyle bir kuruma olan ihtiyaca dikkat çekmesine, görev olarak belirlemesine rağmen bugüne kadar hayata geçirme noktasında başarılı olamamıştır. II. Kongre irademiz Merkezi Denetleme Kurulu'nun (MDK) oluşturulmasının planlanması, bunun için Maoist çizgi temelinde proleter devrimci adalet anlayışı, hukuk, yargılama sistemi konusunda bir karara vardı. Tüm bunların tartışılarak merkezileştirilmesi, gerekli alt yapının hazırlanarak bu kurumun oluşturulmasının bir sonraki kongrede mutlaka başarılması gerektiğini ifade etti.

Merkezi Denetleme Kurulu ya da bazı yoldaşların Merkezi Disiplin Kurulu şeklindeki adlandırmalarıyla MDK, Merkez Komitesi'ne bağlı olarak değil Kongre'ye karşı sorumlu olarak

bağımsız icra edilmek durumundadır. Bir yürütme ve yasama organı değil Kongre'nin belirlediği çizgi önderliğinde bağımsız işleyişe sahip bir temelde tüzük ve kararların uygulanmasını denetleyen ve uymayanları tüzükçe belirlenen çerçevelerde yargılayan organ olarak düşünülen MDK'nın bugüne kadar yaratılmayışı parti ve halk içi sorunların parti örgütlerine yığılmasına yol açmıştır. Yine böyle bir kurumun ve üzerinde yükseldiği ortak adalet, hukuk anlayışının olmaması her bir yerde sorunların ele alınmasında önemli problemlere vesile olmuştur. Yürütme, yargı ve yasama tek başına parti komitelerinde toplanamaz. Bu görevler arasındaki özgün farklılıklara bağlı olarak ortak davamızın hizmetinde ayrıştırılmış görevlerin araçlarının yaratılması zaruridir. Kısacası Kongre bir yasama, Merkez Komitesi ve onun önderliğindeki parti komiteleri yürütme, Merkezi Denetleme Kurulu ise bir yargı kurumudur. Görevleri parti tüzüğünde belirtildiği temelde ayrıştırılmalıdır.

Halk Savaşının Somut Örgütlenmesi;

Merkezi görev doğrultusunda halkı seferber etmek için halkla birleş, partiyle bütünleş, Halk Savaşı'na hizmet et!

Türkiye-Kuzey Kürdistan'ın ekonomik ve sosyal gerçekliğinin bir sonucu olan Halk Savaşı, sadece gerilla alanında sürdürülen faaliyetten ibaret değildir. Sadece kırdaki bir mevzilenme meselesi olarak da görülmemelidir. Kısacası sadece gerilla savaşı olarak ele alınamaz. Kuşkusuz öncü siperler olarak bunların esas öneme sahip oldukları açıktır. II. Kongremiz, partimizin tüm faaliyet alanlarını görevlerin büyüklüğü ve küçüklüğü anlayışına düşmeden devrimci savaşın faal siperleri olarak kavrama bilincindedir. Tüm alanlar Halk Savaşı'nın geliştirilmesinden sorumludur. Merkezi görev dinamizminin gerektirdiği ortak bir ideolojik, siyasal, örgütsel ve kültürel şekillenme içerisinde olmalıyız. Her bir alandaki görevlerin özgünlüğündeki biçimsel farklılıkları yadsımadan bu merkezi göreve hizmet etmeliyiz. Dolayısıyla kır, şehir, hapisaneler, yurtdışı, enternasyonal alan, yerel yönetimler, sendikalar, kooperatifler, kadın, gençlik v.d. bütün faaliyet alanları komünizm için Halk Savaşı mücadelemizin birer parçasıdır. Merkezi plan, raporlar ve denetimler ile ortak amaçlarda tüm savaş

siperlerini, görevlerindeki özgünlükler dikkate alınarak koordine edilmesi ihtiyacına II. Kongremiz işaret etmiştir.

II. Kongremiz, Halk Savaşı'nın somut örgütlenmesini de tartışmıştır. Bu haklı savaşı, çeşitli zaman dilimlerini kapsayan planlamalar biçiminde özetledi. Güvenlik gerekçesiyle ayrıntılı açıklamaya burada yer verilmeyecektir. Her bir bölgedeki etkinlikler ile özgün görevler daha da somut belirlenecektir. HKO örgütlenmesi, gerilla, milis, kitleler vs hepsi yeni iktidar perspektifi yürüyüşüyle ele alınacaktır. Fokocu, kendiliğindenci çizgilerden kesin olarak populmalıdır.

Türkiye-Kuzey Kürdistan'da Yeni İktidarlar (Kızıl Siyasi İktidarlar-KSİ), Çin'deki gibi değil, tamamen kendine özgü biçimler alacaktır. Kopya devrimlerin olamayacağını ve devrimlerin ithal edilemeyeceğini artık anlamalıyız.

Sovyet modelini kaba tekrar etseydi Çin'de devrim olamazdı. Nitekim tekrarcıların çizgisi yenildi. Objektif ve somut dünyanın gerçeklerine sırtımızı dönemeyiz. Yeni gelişmeler mutlaka tahlil edilmelidir. Devrimci savaşın Türkiye-Kuzey Kürdistan somutuna uyarlanması önemli bir görevdir. Bunun yaygın bir gerilla savaşı şeklinde ele alınması zaruridir.

Halk Savaşı kör bir şiddet ve eylemler muharebesi şeklinde anlaşılmalıdır. Öyle olsaydı yerküredeki şiddet ve askeri eylemlerin hepsine bu adı takmamız gerekirdi. Onun tüfeğini MLM yönlendirir. Halka baskının, Halk Ordusu içinde bilinçli ve gönüllü disiplin yerine kaba uygulamaların, düşmana benzeme siyasetlerinin orda yeri yoktur. Dost ve düşman ayrımı yapmayan, rast gele korkutma amaçlı, sansasyon ve komplo hedefli bir eylem çizgisini Halk Savaşımız reddeder. Halk Savaşı kör bir terör eylemi değil, adresini bilen ve komünizme ulaşma yürüyüşünde önemli bir adımdır. Böyle bir yürüyüş, komünist ideolojinin kumandaya geçirilerek, araçların amaca uygun şekilde ele alınmasıyla, pragmatizm, ekonomizm ve revizyonizmle ayırım çizgileri bulandırılmadan sağlam ilerleyebilir. Tam da bu açıdan Halk Savaşı şekilsel basit bir askeri rota olarak görülmemeli, devrimin görevlerinin KP önderliği aracılığıyla yerine getirilmesi şeklinde anlaşılmalıdır. Bu açıdan en özlü ifadesiyle Halk Savaşı, Maoist

komünist partileri önderliğinde sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde askerileşmiş bütünlüklü politik bir stratejidir.

Kitlelerin seferberliğini önemsemeyen, kitleler adına öncülerin savaşını içeren, kitlelere seyircilik ve destek rolü biçen bir savaş, Halk Savaşı olarak adlandırılmaz. Bizimki gibi coğrafyalarda mücadelenin esas biçiminin silahlı olması objektif olan diğer tüm mücadele ve örgüt biçimlerinin reddini gerektirmez. Hareket kendi objektif seyri içinde değişik örgüt ve mücadele biçimleri ortaya çıkarır. Bunlar merkezi görevi güçlendirme perspektifiyle ele alınmak, bilinçli kılınarak örgütlenilmek durumundadırlar. Stratejide katılık ve taktiklerde esneklik yöneliminde ısrar edilmelidir.

Halk Savaşı'nın ilerletilmesinde üs alanlarının ve gerilla bölgelerinin geliştirilmesinde planlamanın özel bir yeri vardır. Kitlelerin savaşa bizzat katılmaları için gerekli araçların yaratılması ihmal edilemez. Halk Savaşı, baştan itibaren iktidar perspektifine sahip olmalıdır. Ve bu perspektifte, parti önderliğinde kitleler ana güçtür. İktidar geleceğe ertelenen değil baştan itibaren parça, parça örülmesi gereken bir yönelimdir. Parti devrim yapmaz, yapamaz. Devrim kitlelerin eseridir. Parti bu eserin yaratılmasında kitlelere yardımcı ve öncü bir silahtır. Eskinin yıkılması, yeninin yaratılması objektif dünyanın kaçınılmaz sonucudur. Halk Savaşı bunu bilinçli ele almaktır. Devrim için halkı seferber ederek hizmet etmektir. Halk Savaşı kitlelerin savaşındır, onlara dayanır. Aynı şekilde mali politikada da halka dayanma esastır. Yıkılmaz olan kale ve tarihi yaratacak olan kitlelerdir. Halk Savaşı sadece düşmanı yenmek değil aynı zamanda halkın saflarındaki tüm kiri de temizleme eylemidir. Dolayısıyla ideolojik, politik, askeri, örgütsel ve kültürel bir bütünlük içerisinde düşünülmelidir. Halk Savaşı'nın somut örgütlenmesi için her alanda kolektif iş yapma kültürünü ve komiteleşmeleri geliştirmeliyiz.

Halk Savaşı'nın (halk savaşının birinci aşaması olan stratejik savunma içerisinde taktik saldırılar esastır) bugün aldığı biçim kızıl siyasi iktidarlar hedefli köylü gerilla savaşındır. Yürüttüğümüz savaşın esasını Köylü Gerilla Savaşı oluşturmaktadır. Parti II. Kongremizin önümüze koyduğu 7 temel görev ve buna bağlı olarak ortaya konulan onlarca siyaset, mücadele taktiği biçimi gerilla

savaşının daha üst düzeyde verilebilmesinin koşullarını hazırlamak için somut ihtiyaçlardan yola çıkılarak belirlenmiştir. I. Kongremizin doğru gerilla savaşı mantığından öğrendiğimiz gibi gerilla savaşında gerileme yaratan birçok yanlış siyasetinden de yine I. Kongre'nin muhasebe ruhuyla dersler çıkartan parti II. Kongremizin ulaştığı sentezler kılavuzumuzdur. Merkezi halkanın geliştirilip güçlendirilmesi bugün için her zamankinden daha fazla önem taşımaktadır. Gerilla faaliyeti, üst bölge yaratma prensibine uygun olarak temkinli hareket tarzıyla, yedi temel görevin başarıyla yerine getirilmesi pratiğiyle orta vadede daha üst düzeyde savaş verebilecek duruma gelecektir. Bunun için öncelikli olarak parti II. Kongremizin belirlediği ve buna uygun planlamanın yapıldığı politik-taktik yönelimi yaratıcı tarzda uygulayarak yaşamsallaştırmalıyız.

Halk Kurtuluş Ordusu Yönetmeliği ve Savaş Bildirgesi;

Yeni Demokratik Devrim, Sosyalizm ve Komünizm için mücadelede Halk Kurtuluş Ordusu (HKO), Maoist Komünist Partisi önderliğinde halkın silahlı kuvvetlerini ifade eder. Dolayısıyla, HKO'nun faaliyetini parti ilkeleri ve tüzüğü yönlendirir. Bu temelde HKO, belirli yönetmeliklere de sahip olmalıdır. Gerilla alanlarında somut koşullardaki değişikliklere bağlı olarak HKO yönetmeliği, kongre anlayışına bağlı kalarak Bölge Komitesi'nin MK'ya önerisi ya da bizzat MK'nın onayıyla şekillendirilebilir bir esnekliğe sahip olacak şekilde bir HKO yönetmeliği, Kongremiz tarafından yayınlanmak üzere onaylamıştır. Bu yönetmelik parti tüzüğüyle çeliştiği durumlarda, parti tüzüğü geçerlidir. Devrimci savaş bildirgesinin de yeni bir başlatma planı temelinde MK önderliğinde ilan edilmesi kararlaştırıldı. Ordu Genel Komutanlığı, MK Askeri Komisyonu eğer oluşturulmamışsa yine MK önderliğinde Bölge Komiteleri üzerinden ele alınacaktır.

Halk Kurtuluş Ordumuz, Kongremizin onayladığı şu yönelimle hareket eder: "HKO, enternasyonal proletaryanın ortak amacı komünizm mücadelesinin silahlı proleter dünya devriminin bir parçası olarak Yeni Demokratik Devrim, Sosyalizm ve Komünizm mücadelesinin öncüsü MKP önderliğindeki halk ordusudur. HKO

silahlarına komünist partisi siyaseti önderlik eder". HKO, komünizm amacına ters hiçbir araç ve metodu benimsemez. Halkın tek bir çöpüne bile zarar vermez. Halka dayanan, halka hizmet eden, devrim için seferber eden üretici bir güç olarak her tür çeteciliğe, halk üzerinde sopa olma anlayışına, halka yabancılaşmaya karşı durur. Komünist partisi önderliğinde halkın bağrında doğan HKO'nun yönelimi "Halkı sevelim, eğitelim, devrim için seferber edelim" şiarıdır. Halkı sevmek, ona güvenmek, devrim için seferber etmek, elbette komünizm ideolojisi ve bunun rehberlik ettiği devrimci kitle çizgisi ile mümkün olabilir.

Halk Kurtuluş Ordusu saflarında ve onun çalışma siyasetinde dayanın, feodal-burjuva uygulamaların her biçiminin hiçbir şekilde yeri yoktur. Onun bilinçli disiplini, komutan ve savaşçılar arasındaki ilişkiyi düzenleyen emir-komuta anlayışı hiçbir şekilde kitlelere ve savaşçılara bir yabancılaşma noktasına götürülemez. HKO, yoldaşların bilinçli kolektif birliğidir. Sevinç ve hüznün birlikte paylaşıldığı, kitlelerin örgütlenmesi ve sorunlarına yardımcı olma, ordu ve halkın birliğini sürekli ilerletme perspektifindedir. Düşmana karşı devrimci savaş "her yol mubahtır" mantığıyla sürdürülmez. Savaş esirlerine karşı hiçbir baskı, hakaret, korkutmaya saflarımızda yer yoktur. Yine devrimci savaşta işkence gibi insani olmayan hiçbir uygulamaya saflarımızda yer yoktur.

Halk Kurtuluş Ordumuz, uluslararası savaş kurallarına uymak durumundadır. Düşmanı imha etme, proletarya önderliğinde halkı iktidarlaştırma savaşında halka zarar veren, pragmatist, baskıcı, yıldırıcı, korkutucu hiçbir metot devrimci savaş adına benimsenemez. Devrimci eylem kitlelerin çıkarlarına yabancılaşan, amaçsız, hedefsiz, kendiliğinden bir eylem olamaz. O, proletaryanın iktidarının yaratılmasının hizmetindedir. Buna yeterli dikkatin gösterilmediği dünyanın bütün alanlarında da görülmektedir ki kontra eylemleri devrimcilere fatura edilebilmektedir. Keskin ayırım çizgilerimizin netliğine vurgu yapan II. Kongremiz sınıf çizgisi, dost ve düşman ayırımı meselesine özenle dikkat çekerek karşı-devrimcileri bastırırken bile devrimci kitle çizgisinin uygulanmasının önemine işaret etti.

HKO, suç işleyenlere katı intikamcı bir şekilde yaklaşmaz, bu tür duruma düşenlere karşı eğitime ve dönüştürme yöntemiyle hareket eder.

Suçun olduğu yerde ceza elbette vardır. Fakat bu kestirme bir şekilde koşulları dikkate almadan ne götürüp getireceğine bakılmadan, kitleleri ilerletiyor mu geriletiyor mu meselesinden bağımsız şekilde ele alınamaz. Karşı-devrimci suçlara bulaşmaktan vazgeçirme, işkence ve zora dayalı itiraflarla değil, suça bulaşanların bunu aşmalarına yardımcı olma, aşma eğiliminde ve aşma yolunda yürümeyi ifade eden ve pişman olanları devrimci adalet anlayışımız, eğitime, kazanma ve affetme perspektifiyle hareket eder. Biz bir intikam ve öç alma taburu değiliz. Devrim diye bir görevimiz vardır. Bu görevin icrasında zorunlu olan şiddet kör bir şekilde kullanılamaz.

Halka şiddet meselesine gelince; bunun hiçbir gerekçesi olamaz ve bu suçtur. Halk içerisindeki ve dostlarla aramızdaki çelişkilerin ele alınmasında partimizin ayırt edici ve tüm kitleler tarafından bilinen sağlam ve doğru bir çizgisi vardır. Düşülen bazı hatalar bu temelde sahip olduğumuz doğru çizgi gerçeğimizi görmemeyi gerektirmez. Yine de keskin bir şekilde bütün zayıflıklarımızın üzerine yürümeli doğru çizgimizi her alanda etkin bir silah haline getirmeliyiz.

Her HKO savaşçısı, parti tüzüğü ve parti tarafından belirlenen yönetmelik ve genelgelere bağlı olarak gönüllü disiplin temelinde bilinçli bir şekilde faaliyetlerini yürütecektir.

II. Kongre'nin yukarıdaki anlayışa uygun onayladığı savaş bildirgesi ve HKO yönetmeliği, kongre belgeleriyle birlikte yayınlanacaktır.

Ayrıca II. Kongremiz partide ve orduda bir karar biçiminde olmasa da uygulanan ant içmenin doğru olmadığını vurgulayarak kullanılmamasını bir anlayış olarak benimsedi. Bilinç ögesini en küçük bir şekilde dışlamak, insanları eğitmek yerine yemin ettirerek mücadele yürütmelerini sağlamak geri ve anlamsız bir durumdur.

Karşı Devrimin Özel Savaş Yöntemlerine Karşı

Mücadele;

Parti II. Kongre irademiz, emperyalizm ve uşığı faşist Türk hakim sınıfları sisteminin, proletaryaya, emekçilere, ezilen ulus ve azınlıklara, bölge halklarına karşı yürüttüğü özel savaşa karşı mücadelenin özel bir görev olarak ele alınması gerektiğini kararlaştırmıştır. Mafya, kontra özelliği askeri faşist cumhuriyetin münferit değil niteliksel bir karakteristiğidir. Faşist askeri saldırılar; psikolojik harp saldırılarıyla, şövenist kışkırtmalarla, köy yakma, katliam, zoraki sürme gibi özel savaş yöntemleriyle birlikte sürdürülmektedir. Öncü hareket içerisindeki zayıflıkları kullanmak, dedikodularla Parti kadro ve savaşçıları halkın gözünden düşürmek, devrimci savaşın ailelerini spekülasyonlarla etkileyip güvensizlik yaratmak, devrimci savaş cephesini birbirine düşürerek bölmek, halkları birbirine düşürerek çıkarları doğrultusunda kullanmak gibi oyunlar onların bilinen klasik yöntemleridir. Buna bağlı olarak kitlelerin seferberliğiyle düşmanın özel harbine karşı mücadele görevinin Merkez Komitesi'nin önderliğinde ele alınması Kongrenin belirlediği bir görevdir.

Hapishaneler Sorunu ve Ölüm Orucu Direnişimiz;

Hapishaneler devrimimizin önemli alanlarından biridir. Karşı devrimin hapishaneler gerçekliğiyle her zaman yüzleşeceğiz. Hapishanelerin bir savaş siperi olarak devrimimizdeki rolünü gerek 12 Eylül dönemi, gerek 96, gerekse de sonraki büyük ölüm orucu direnişinde gördük.

II. Kongremiz, partimizin hapishanelere yönelik duyarsız yaklaşımının ölüm oruçları sonrası giderek daha da artarak derinleştiği ve geline aşamada neredeyse unutulma aşamasına geldiği görüşündedir. Bu durum derhal aşılmalıdır. Hapishanelerde yoldaşlarımızı ve devrimci tutsakları düşman karşısında yalnız bırakmak devrimci hareket açısından sürekli önemli kayıpları beraberinde getirmiştir.

Bu gerçeklikle hareket ederek hapishanelere ilişkin somut politikalarla müdahale edilmesi bir zorunluluktur. II. Kongremiz

hapishaneler ve dışarıyı koordine edecek bir örgütlenmenin gerekliliğine işaret ederek hapishanelere müdahalede özellikle süreci yaşayan tecrübeli yoldaşların önderliğinde oluşturulacak örgütlenmelerle bilinçli bir yönelim sağlanması gerektiğine vurgu yapmıştır. Hapishaneye düşen devrimcilerin yıllarca işlevsiz beklemektense uygun görevlerle devrimin yararına konumlandırılmalarının devrimi güçlendireceğini belirlemiştir. Bu örgütlenmeler aracılığıyla belli aralıklarla kitlemizin bilinçlendirilmesi için bizzat yoldaşlarımız ve devrimci tutsakların verdiği raporlar ve bilgilendirmeler doğrultusunda oluşturulan açıklamalar yapılmalıdır.

Hapishanelerin, koşullarından kaynaklı önemli oranda dışarıdan desteklenmesi gerekmektedir. Geçmişteki biçimiyle destek belli hapishanelerle sınırlı kalmamalı, hangi hapishanede olursa olsun tüm yoldaşlarımıza sahip çıkarak sorunlarını çözmeliyiz.

II. Kongremiz hapishanelere düşen her yoldaşımızın durumlarının polis, mahkeme, hapishane gibi her etapta ele alınmasını, hapishanelerde yaşam biçiminden düşman karşısındaki duruşa kadar partinin genel çizgisiyle donanmış ortak ruh ve şekillenmenin işlevselleştirilmesini, yoldaşların durumunun ne olduğunun belirsizliğe bırakılmamasını, durumlarına uygun mevzilendirilmelerinin devrimin önemli görevi olduğunu ifade etmektedir.

Tüm demokratik kurumların ortak hukuk büroları ve değişik araçları oluşturarak, hapishanelerin tüm sorunlarına sahip çıkmalarının, toplumun ilerlemesini sağlayan dinamiklerin korunmasında hayati önemde olduğunu vurgulayan Kongremiz, hapishanelerde kaybedilen hakların geri alınması için tüm kurumların adli ve siyasi olarak ayırmadan genel hapishaneler politikasına ilişkin ortak hareket ederek adım, adım tüm hakların tekrar kazanmasını sağlamalarının önemli bir görev olduğunu altını çizdi.

II. Kongremiz, hapishanelerdeki tutsakların ve devrim uğruna yaşamını değişik alanlarda yitiren devrimcilerin ailelerinin örgütlenmesinin halkların kurtuluş davasının önemli bir parçası olduğuna dikkat çekmiştir. Bu tür kurumların ideolojik, politik ve

sosyal bir dayanışma hareketi olarak devrede bulunmaları özel önemdedir.

Hapishanelere ilişkin sürekli değişik boyut ve katılımlarla konferanslar yapılarak çözümler üretilip, mücadeleler yükseltilmelidir.

F tipi hapishanelerle toplumda yaratılmaya çalışılan korku ve bastırma, kitleler ve devrimci kamuoyu bilinçlendirilerek mücadelenin her tür zorluğu yeneceği gerçeği öne çıkarılmalıdır. Devrimci irade hapishanelerde her tür zorluğu yenecektir.

II. Kongremizde Ölüm Oruçları da ele alındı. Ölüm Orucu Direnişine ilişkin I. Kongremizin yapmış olduğu kısa değerlendirme daha önce yayınlanmıştı. Fakat Ölüm Orucunun devrimci bir yapı tarafından devam ettirilmesi nedeniyle partimiz süreci ayrıntılı değerlendirmemiş sadece bizimle ilgili boyutunu ele almıştı. Geline aşamada bu devrimci yapı da eylemi sona erdirdi. Yapılması gereken başta katılımcılar olmak üzere ilgili tüm çevrelerle birlikte inkarcı yaklaşımdan, geleceği kazanmada kavrayışımızı ilerletmek, ileride benzeri eylemlerin yapılması halinde çıkarmamız gereken derslerin özetlenmesi için Ölüm Orucunun geniş bir değerlendirmesinin yapılması gerektiğine karar verilmiştir.

Değişik araç ve katılımlarla ele alınacak hapishaneler konferansında, Ölüm Oruçları ve hapishanelere ilişkin politikalarımızın daha somut olarak belirlenmesi sağlanarak gerekli boyutları kamuoyuyla paylaşılacaktır.

Enternasyonal Alan;

Partimizin önemli faaliyet alanlarından biri de enternasyonal alan faaliyetidir.

Partimiz MKP, Uluslararası Komünist Hareket'in bir parçası ve ortak amacımız olan komünizm için proleter dünya devriminin Türkiye-Kuzey Kürdistan'daki savaş siperidir. Üyesi olduğu ve onur duyduğu Devrimci Enternasyonalist Hareket (DEH), yeni uluslararası bir komünist enternasyonal yürüyüşünde stratejik önemde nitel bir adımdır. Ancak bazı eksiklikler ve zaafiyetlerimiz de söz konusudur. Gerek partimiz içerisinde gerekse UKH içerisindeki ideolojik-siyasi gelişmeleri parti kitlemize taşıyarak

kolektif kavrayışımızı yükseltmek zorundayız. Özellikle DEH içerisindeki tartışmaların partimize aktarılması oldukça önemlidir. UKH içerisindeki birliğin iki çizgi temelinde açık ideolojik mücadele yoluyla nitel olarak ilerletilmesi gerekmektedir. UKH'nın embriyonik merkezi olarak DEH, kendi dışındaki komünist güçleri de basit bir antlaşma platformu değil açık aktif iki çizgi mücadelesi yoluyla birleştirme göreviyle de karşı karşıyadır. DEH'in programı ve ona üyelik alımları ilkelerinde oldukça kazanıcı bir mücadele yürütmeliyiz. DEH'in dışındaki Maoist komünist partilerin harekete katılımı için parti II. Kongre irademiz gerekli hassasiyetin gösterilmesini önemle vurgulamıştır. Partimiz gerek hareket gerekse uluslararası komünist hareketin sorunlarının ortak bir şekilde tartışılıp daha yüksek birlikteliklerin yakalanmasına ilişkin daha fazla ısrarlı olacaktır. Proletarya hiçbir yerde "benim ulusum, benim devrimim" dar perspektifine, "benim iç meselem değil" dar yaklaşımına sahip olamaz ve onun yönelimi proleter dünya devriminde "benim görevim" bakış açısıdır. Her bir ülkede karşı karşıya bulunduğu biçimde farklılıklar gösteren özel görevler bu yönelimi yadsımamalıdır.

Parti II. Kongre irademiz, komünizm mücadelemizdeki görevinin bilinciyle DEH'i ve UKH'nın her bir yerdeki savaş siperlerini selamlar. Dünya proletaryası, ezilen ulusları ve halklarının birliğinin öneminin bilincinde olan II. Kongremiz uluslar arası alanda da anti-empyralist dost güçlerin mücadelelerini de önemsemektedir. Anti-empyralist, anti-faşist, anti-feodal güçlerle çeşitli mücadele araçları içerisinde ideolojik mücadeleyi de aksatmadan yer almalıdır.

Bugüne kadar uluslararası alanda ilişkimiz esasta DEH ile sınırlıdır. Bu anlayış aşarak komşu ülke devrimci ve komünist partileri başta olmak üzere, dünyadaki ilerici ve devrimci çevrelerle iletişim kurulmalı, konferanslar vb etkinlik ve toplantılarla bilgi alışverişi sağlanmalı, bu yolla değişik alanlardaki komünist ve devrimci partilerin oluşmasına katkıda bulunulmalı ve onların tecrübelerinden öğrenilmelidir. Komşu ülke komünist ve devrimci partileri başta olmak üzere tüm dünya devrimci ve komünist partileri birbirlerinin üs, teknik olanaklar ve eğitim kamplarından koşullar çerçevesinde karşılıklı olarak yararlanılmalıdır.

II. Kongremiz, Dünya Halkları Direniş Hareketi, Anti-Emperyalist Ortadoğu ve Balkanlar Koordinasyonu'ndaki görevlerin daha güçlü ele alınmasına, her yerde anti-emperyalist birliğin ilerletilmesi ihtiyacına dikkat çekmektedir.

UKH'nın bütün sorunları tüm komünistlerin sorunudur. Bu sorunların tartışılmasına aktif katılım sağlanması, uluslararası belgelerin çevrilerek partiye mal edilmesi ve parti belgelerinin yine aynı şekilde sunulması, bunun için gerekli örgütsel kurumların oluşturulması gerekmektedir.

Parti II. Kongremiz, Nepal Komünist Partisi (Maoist) önderliğinde iktidara yürüyen Nepal halkının mücadelesi ile proleter enternasyonalist dayanışma ve birliğini açıkça beyan eder. Yoldaşça eleştiriyi dışlamadan bugün her zamankinden daha güçlü Nepal devriminin yanında olmak durumundayız. Halk Savaşı'nın amacı siyasal iktidarı tümünden zapt etmektir. Bunun Nepal'daki anlamı proletarya önderliğinde Yeni Demokratik Cumhuriyet'i tesis etmektir. Ancak durmaksızın Sosyalizm ve sınıfsız topluma kadar da ilerlemek durumundayız.

UKH ve DEH içinde ele alınıp tartışılması gereken konulardan biri de önderlik sorunu kapsamında Daimi Komite ve Başkanlık Sistemi anlayışı ve uygulamasıdır. Daimi Komite ve Başkanlık Sistemi Maoizm'den kırılmadır. Uluslararası alanda ideolojik mücadele yürüterek kardeş partilerimiz ve devrimci partilerdeki bu kırılmaların mahkûm edilerek reddedilmesi sağlanmalıdır.

DEH ve Sosyalizmin sorunları içerisinde yaşanan sorunlara ilişkin tavırsız kalamayız ve özellikle parti kitlemiz eğitilmelidir. Ülkemiz başta olmak üzere, Gonzalo'nun durumu, Nepal'daki gelişmeler, Hindistan'daki birlik, TKP/ML, Filipinler, Sosyalizm'de nasıl bir devlet ve demokrasi, revizyonizm-reformizm-sendikalizm v.d. ideolojik akımlara karşı mücadele, UKH'nın tarihindeki hata ve zaafiyetler ve daha birçok alandaki gelişmeler partimizi yakından ilgilendirmektedir ve kayıtsız kalamayız.

UKH içerisindeki hali hazırda var olan ve ortaya çıkacak yeni tartışmaları parti II. Kongremiz ciddiyetle ele almış ve açık ideolojik mücadelenin süreklileştirilerek yürütülmesi kararına varmıştır.

Yurt Dışı Faaliyeti ve Örgütlenmesi;

Partimizin önemli alanlarından bir değeri de enternasyonal alan ile ilişkili olarak yurt dışı alan faaliyetidir.

Her şeyden önce belirtmek gerekir ki; biz Türkiye-Kuzey Kürdistan'ın bir partisiyiz. Yurt dışının somut gerçekliği dikkate alınarak siyasetimizi belirlemeliyiz. Üzerinde yükseldiğimiz kitle mültecidir, geçici işçi ve göçmenlerden oluşmaktadır. Partimizin ve devrimci hareketin dayandığı kitle de esasta aynıdır. Partimiz, göçmenler meselesini kitlelerle birlikte tartışarak ele almalıdır. Bugün bunların azınlık olup olmadığı da tartışılmaktadır. Bu tartışmada faal olarak yer almalıyız.

Mülteci kesimin diğer katmanlara göre iki önemli özelliği öne çıkmaktadır. Bu özelliklerden biri olumlu iken, diğeri de olumsuzdur. Avantajlı olan yanı partiyi daha önceki faaliyetlerinden dolayı iyi tanımaları ve politik çalışmaya ve örgütsel yaşama alışı olmaları açısından kısa sürede örgütlenmelerini kolaylaştırmaktadır. Olumsuz olan yönü ise değişik mücadele alanlarından önemli kırılmalar yaşayarak mücadeleyi terk edip yurtdışına gelmeleridir. Bu nesnel gerçeklikten yola çıkarak örgütlenme yapılmalıdır. Devrim mücadelemizde oldukça ciddi bir mevzi olan yurtdışı alanında yaşayan kitlemizin önemli sorunları olsa da davamız açısından oldukça önemli bir potansiyel taşımaktadır. Yurt dışı alanında yaşayan, partinin değişik alanlarında farklı dönem ve düzeylerde faaliyet yürütmüş fakat şu anda esasta partinin yanlış politikalarından dolayı kopmuş insanlarımız başta olmak üzere tarihsel olarak bizlerle bağları olan kitlelerle değişik araç ve siyasetler vasıtasıyla birleşerek yoldaşlarımızla kaynaşıp partinin ilerlemesinde pratik ve teorik katkılarını sunmalarını sağlamalıyız.

Partimiz, yurt dışında doğru politikaları hayata uyguladığında ve genel olarak diğer alanlarda da gelişme gösterdiğinde şu anda mücadele yürüten yoldaşların tamamına yakını bu kırılma ve güvensizliklerini çabuk aşarak çok ileri mevzilerde halkın devrim mücadelesine önemli katkılar sunup ileriye taşımada küçümsenmeyecek görevler üstleneceklerdir.

Yurt dışı alanı, Parti II. Kongre irademizin ortaya çıkardığı dersler ışığında merkezi planlamaya bağlı olarak kurumsallaştırılıp örgütlenecektir. Bu alan yukarıdan aşağıya partimizin ihtiyaçları ve Halk Savaşı perspektifine göre örgütlenilecektir. Parti illegal örgütlenmesi yurtdışında da esastır. Ayrıca faaliyetler legal alan, ajitasyon-propaganda, yayın, mali olanaklar, teknik ve ihtisas örgütlenmeleri, eğitim akademileri ve enternasyonal alan üzerine oturtulmalıdır.

Parti II. Kongremiz, yurt dışı alanını her noktada tartışmak ve kitesini tanıyarak burada bulunan sorunların çözümüne ilişkin konferans vb etkinlikler düzenlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Yurt dışındaki faaliyetlerin partimiz açısından daha doğru ve sağlıklı verim alınmasını sağlamak için bu oldukça önemlidir. Buradan çıkan sonuca göre nasıl bir örgütlenme yapılacağına dair parti iradesi karar vermelidir. Uygulama, buradaki sorunlara ilişkin bir tartışma konferansı olarak tüm kitemize açıklanarak yapılmalıdır. Karar çıkaran ve uygulayan bir konferans vb şeklinde algılanmamalı ve değerlendirilmemelidir. Bunu yapmamızın temel nedeni, yurt dışı çalışmasını tam olarak açığa çıkarmaktır. Yaşadığımız tarihsel tecrübeleri de dikkate aldığımızda tümü için olduğu gibi yurt dışı da kongrelerde ele alınırken sadece yönetici organların rapor ve fikirleri ile sınırlı kalınmamalıdır. Alt kademelerin fikir ve raporları da sonuca gitmede dikkate alınmalıdır. Her alan için temel ilkemiz Maoist Kitle Çizgisi olmalıdır.

Herhangi bir faaliyet alanına ilişkin üyelik sınırlaması getirilmesi tüzüğe ters olduğundan yurt dışı açısından da bu yanlış görülerek reddedilmiştir. Parti Merkez Komitelerin zayıf işleyişinden kaynaklanan sorunlar, bir alana fatura edilemez, edilmemelidir. Parti tarihimizde yurt dışındaki üyelerle ilgili önemli sorunlar yaşanmıştır. Bu sorunlar, özgül politikalarla ve bölgeci anlayışlarla değil, ancak tüzüğün uygulanması ve doğru pratik önderlikle aşılabılır.

Yurt dışı, devrimi finanse etmesi gereken bir bankadan ibaret görülemez. Kendi özgünlüklerinin bilincinde Halk Savaşıyla bütünleşmesi gereken bir devrimci savaş cephesidir. Cephe gerisi gibi anlayışlarla bu işlevsellik, küçümsenmemeli ve bulandırılmamalıdır. Yurt dışı örgütümüz parti önderliğinde II. Kongre irademizin belirlediği görev çerçevesinde tüm

örgütlülüklerini harekete geçirerek yurt dışı politikasını daha da ilerletme göreviyle harekete geçirilecektir.

Demokratik Kitle Örgütleri;

Demokratik kitle örgütlerini değişik biçimlerdeki örgütlenmeleri devrimde önemli yer tutmaktadır. Kitlelerin akademik, demokratik, ekonomik talepleri üzerinden şekillenen demokratik kitle örgütleri doğru ele alındıkları takdirde devrimin tüm itici güçlerinin örgütlenmesinin aracı haline gelerek büyük kazanımların yaşanmasını sağlarlar.

Doğru ele alınmaması ise mücadeleyi geliştiren değil, onun önünde tıkaç görevi gören, içten içe kemirerek yozlaştıran ve en nihayetinde de devrimin onulmaz yaralar almasını sağlayan bir süreci işletir. Ve devrimin uzun yıllar ertelenmesine neden olmaktadır.

Her örgütlenmenin disiplin anlayışı aynı değildir. Demokratik kitle örgütlerine proletarya partisi gibi yaklaşamayız.

Bu kurumların farklı yapıların işlerini yapmamaları ve kendi alanlarına ilişkin çalışma yapmaları yıllardır vurgulanmasına rağmen hala da görev ve işlevler karıştırılmakta ve kitlelerden kopuk kitle örgütleri ortaya çıkarılmaktadır. Bu noktada teorik söylem ve pratik duruş farklı olmasından dolayı başarısız sonuçlar alınmıştır.

Demokratik kitle örgütlerinin en büyük sorunlarından biri dar grup çıkarlarına feda edilerek aynı sorunlarla uğraşan kurumların birlikte hareket etmek, ortak politik hedefler noktasında bileşmek yerine dağınık kendiliğindenci bir çizgi izlenerek farkında olunmadan kitlelerin güçleri parçalanmaktadır.

Aynı anlayış ve duruşa sahip yapılanmaların bile Türkiye-Kuzey Kürdistan'da merkezileşerek her yerde ortak hareket etme tecrübelerden ve olanaklardan yararlanma özgünlüklere bağlı olarak ortak ses çıkarma anlayışı oldukça zayıf işlemektedir. Bu derhal aşılmalı tüm kurumlar ortaklıklarına göre uygun disiplin anlayışları çerçevesinde dernek, platform, federasyon, konfederasyon, koordinasyon, inisiyatif, birlik vb gibi biçimlerde bir araya getirilerek kitleler örgütlü güce dönüştürülmelidir.

Demokratik kitle örgütleri demokratik yönlerinin merkeziyetçiliğe göre daha fazla ön planda olmasından dolayı daha geniş katılımlı olmalarının getirdiği yönetim biçimleriyle yönetilmektedirler. Fakat Türkiye-Kuzey Kürdistanlı hareketler bu noktada önemli sıkıntılar yaşamaktadırlar. Devrimci ve komünist hareketlerin atama usulü yönetim biçimi tam olmasa da dönem, dönem bu kurumlara da yansımaktadır. Ayrıca birçok kurum kendi faaliyetlerini muhasebe edecek kongreler yapma ve bu yola kolektif yönetim seçme anlayışını uygulamamaktadır. Komünist ve devrimci örgütlerde bile en az üç kişiden oluşan kolektif komite biçiminin dışındaki örgütlenmeler kabul edilmezken demokratik kitle örgütlenmelerinde atama usulü tek kişilik yönetim kesinlikle kabul edilmemeli, en geniş katılımın sağlandığı kolektif yönetim biçimleri, eşit koşullarda temsil ya da kongrelerle seçim biçiminde belirlenmelidir. Kongrelerini yapmayan, faaliyetlerini muhasebe etmeyen demokratik katılımla sürekli bünyesini genişletmeyen kurumlar dar ve başarısız olmaktan ileri gidemezler.

Demokratik kitle örgütlerine yaklaşım hangi amaçla kurulursa kurulsun toplumun sorunlarına yaklaşımı içerdiği sürece sitemle uyuşmayan biçimlerde olanlarla sürekli diyalog kurma, dayanışmalarda bulunma ve yapılarını bozmadan uygun bir şekilde içerisinde çalışarak uzun süreli birliktelikler yaratma hedefiyle hareket etmeliyiz.

Demokratik kitle örgütleri dar pratik çalışmalara hapsolmuş durumdadır. Yıllara varan periyodik çalışmalar zamanla alışkanlığa dönüşerek kısır bir faaliyet biçimi ortaya çıkarmıştır. Demokratik kitle örgütlerini sadece belli uluslararası günler ve kayıpları anmalarla uğraşan kurumlar olmaktan çıkartmalıyız. Bunlar da yapılabilir fakat esas haline getirilmemelidir. Yapılması gereken, sokak çocuklarından savaşa, engellilerden doğayı korumaya, eğitim hakkının parasız hale getirilmesinden sağlığa, sosyal haklardan işe, tarımdan ekonomik taleplere, kadın haklarından ulus ve azınlık haklarına, din istismarından inanca saygıya, kültürden haber alma hakkına, adalet sisteminden güvenlik güçlerine, hapisanelerden ceza sistemine kadar halkın acil talepleri üzerinden siyasal ve pratik eylem ve etkinlik kampanyaları düzenleyerek mücadele etmelidirler.

Demokratik kitle örgütlerinin en büyük problemlerinden birisi de iletişim araçlarına önem verilmemesidir. Bu da toplumun yaşanan olumlu veya olumsuz gelişmelerden haberdar olmamasına neden olmaktadır. Demokratik kitle örgütleri, televizyon, radyo, internet, panel seminer, konferans, sempozyum, afiş, basın açıklaması, bildiri, sinema, tiyatro, müzik vb gibi tüm araçları yaygın kullanarak tüm siyasal kampanyalarını geniş halk yığınlarına taşıyarak hem onların sorunlarına sahip çıkmalı hem de onlardan öğrenmelidir.

Sendikal Çalışma;

Partimiz sınıf mücadelesi noktasında kuruluşundan bugüne kadar proletaryanın örgütlenmesi için genel hatlarıyla doğruları ifade etse de somut örgütlenmede ekonomistlerin dahi gerisine düşerek işçi sınıfının sarı sendikaların güdümünde yıllarca sistemin yedeği durumuna düşürülmesine seyirci kaldı. Bu durum gelinen aşamada çok daha belirgin bir hal almıştır. Örgütlenmede bir iki insanın görevlendirilmesiyle sorun çözülmeye çalışılmış ve her defasında örgütlenme yarıda kalmıştır. Sınıfın örgütlenmesi sağlanmadan devrim yapmak mümkün değildir. Örgütlenmeyi sağlamak için ise stratejimize uygun bin bir taktik araç ve yöntemi kullanarak ancak başarılı bir sonuç ortaya çıkarılabilir. Kitlelerin ve sınıfın örgütlenmesi için en önemli araç onların somut sorunları üzerinden şekillenen araçlardır.

Kitlelerin somut sorunlarına sahip çıkmayan, onların yaşam düzeyini yükseltmek için çalışmayan hiçbir hareket devrim mücadelesinde başarıya ulaşamaz. Politik iktidarı zapt etme bilincini kaçırmadan işçilerin refah düzeyini yükseltmek, onların ekonomik ve diğer sorunlarını çözmek için örgütlenmelerini sağlamak en önemli görevlerimizden biridir. Bu yolla işçilere siyasal bilinç verilerek devrime seferber edilmelidir.

İşçi sınıfı içerisinde örgütlenmede bu kadar zayıf olmamızı sıradan ele almamalıyız. Her örgütlenme bulunduğu alanda işçi sınıfının örgütlenmesi için tüm olanakları seferber etmelidir.

Sendikaların bu derece sistemle bütünleşmeleri ve işçi sınıfının reformizmin etkisine önemli oranda girmesi, bizlerin bu

araçlara gereken önemi vermememizden kaynaklıdır. İşçi sınıfının örgütlenmesi sağlanarak sendikal çalışma var olan sarı sendikaların değiştirilmesi biçiminde ele alınmalı, koşulu kalmayan yerlerde ise tüm kesimlerin geniş katılımı sağlanarak ortak sendikalar kurulmalıdır.

İşçi sınıfının örgütlenmesi dar grupçu hesaplara feda edilmemelidir. Yıllardır işçi sınıfının parçalanmasının en büyük sebeplerinden birisi de kuşkusuz dar grup hesaplarıdır. Basit grup çıkarlarımıza uymayan anlarda sınıfın burjuvazi karşısında çıkarlarını göz ardı ederek parçalamasını, güçsüz düşmesini sağlayarak bizlerden uzaklaşmalarına sebep olduk. Bu biçimde yaklaşan tüm anlayışlarla önemle mücadele edilerek sınıfın sınıf çıkarları temelinde birleştirilmesi sağlanmalıdır.

Bu parçalı duruş yıllardır Türkiye-Kuzey Kürdistan'da yaşanan Kürt ulusu ve azınlıklara yapılan şövenist ırkçı saldırganlıktan faili meçhullere, hapisane saldırılarından hak gasplarına, doğa katliamlarından emperyalist boyunduruğa, halklara karşı başlatılan savaşlardan ekonomik yıkımlara kadar yaşanan topyekûn saldırılar karşısında işçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullanarak topluma sahip çıkması engellendi. İşçi sınıfının bu zayıf duruşu burjuva-feodal iktidarın birçok noktada istediklerini hiç engelle takılmadan ve çekinmeden yapmasına olanak tanımıştır.

Her devrimci hareket işçi sınıfının bu duruma düşmesinde kendisine düşen payı görerek derhal harekete geçerek ideolojik mücadeleyi yadsımadan sınıfın birliğini ve güçlü örgütlenmesini sağlamak için mücadele etmelidir. Tüm devrimci güçlerle ön koşulsuz ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesiyle tam bir birlik savunulmalıdır.

Sendikal çalışmada işçi temsilcilerinin seçilmesi ve sendika yönetimlerinin oluşturulması için işçilerin ortak katılımı sağlanarak sarı yönetimlere karşı güçlü birlikler oluşturulmalıdır. Sendika seçimlerinde "benim adamım", "senin adamın" tartışması yapılarak işçilerin genel çıkarları feda edilmemelidir. Seçim süreçlerinde ortak aday belirlenmeli, aday seçme işi mümkün olduğunca işçilere bırakılmalıdır.

Sendikal çalışma Türkiye-Kuzey Kürdistan bütünlüklü ele alınarak yapılmalıdır. Bölgesel çerçeveye hapsedilmiş bir çalışma

asla başarılı olamaz, tüm sendikal çalışmalarda ve örgütlenme faaliyetlerinde sendikalı ve sendikasız tüm işçilerin durumu göz önünde bulundurulmalıdır. Yine uluslararası alanda devrimci işçi sendikalarıyla ortaklıklar kurma ve sarı sendikalarla her alanda mücadele yürütme bir görev olarak görülmelidir.

Dünyada atılacak gerçek kurtuluş adımları proletaryanın örgütlenmiş bir güç haline gelerek tüm müttefikleriyle birleşmesiyle ancak başarılabilir. Komünistler bu görevlerini asla göz ardı etmemelidirler.

Kooperatif Örgütlenmesi;

Devrimin temel gücü olarak gördüğümüz köylülerin sorunlarına bugüne kadar partimiz yeteri düzeyde eğilmemiştir. 35 yıllık bir partinin köylük alanları savunmasına rağmen yapılan kooperatif girişimlerinde payının olmaması durumumuzu açıklamaktadır. Bu noktada en kötü durum ise kooperatif girişiminin dışında, bilgi birikiminin dahi olmamasıdır. Tüm kadro ve aktivistlerimiz kooperatifler noktasında oldukça yetersiz bilgiye sahiptirler.

Temel güç köylülük olarak doğru tespit edilmesine rağmen bu alanda atılan adımlar oldukça cılız kalmıştır. Kooperatifler köylülerin yaşam düzeylerini yükseltme, yapılan saldırılara karşı çıkma, tefeci tüccarlara karşı ürünlerini korumada en önemli araçlardan biridir. Bunların oluşturulması kesinlikle küçümsenmemelidir. Köylülerin bu örgütlenmelerinde doğrudan denetimimizi şart koşmak oldukça geri bir yaklaşımdır.

Tüm parti örgütleri, köylülerin örgütlenmesine özel önem vermelidir. Kendi alanında bulunan kooperatifler tespit edilmeli ve çalışmalarına yardımcı olunarak katılım sağlanmalıdır. Kooperatiflerin olmadığı alanlarda uzun süreli bir çalışmayla köylülerin denetiminde kendi sorunlarına sahip çıkmaları için bilgilendirme ve gerekli çalışmalar yapılarak üretim ve tüketim kooperatiflerinin kurulması sağlanmalıdır. Kooperatifler ilk elden köylülüğü bilinçlendirmek için kooperatif çalışmasının avantajları ve dezavantajları başta olmak üzere emperyalist politikaların tarım ve köylük üzerindeki etkileri, bunların yol açacağı zararlar ve buna

karşı mücadelenin demokratik boyutunu işleyen panel, seminer, broşür, televizyon programları, internet vb araçlarla çalışmalar yürütmelidirler. Kooperatif örgütlenmeleri her alanda düz bir hat izleyemez. Bölgeler, ihtiyaçlar, pazarlama vb bütün sorunlar tespit edilerek her alanda özgül çalışmalar yürütülmelidir.

Dar grup çıkarları öne çıkarılmadan tüm yelpaze birleştirilmelidir. Köylülüğe yapılan saldırılar karşısında Türkiye-Kuzey Kürdistan'da var olan kooperatifler arası ilişkilerin oluşturulması sağlanarak ortak çıkarlar temelinde ortak eylemler düzenlenerek köylülerin hakları korunup yaşam düzeyleri yükseltilmeye çalışılmalıdır. Kooperatifler arası yardımlaşmalar sağlanmalıdır. Köylülerin kendi inisiyatiflerinde konferanslar düzenlenerek sorunlar açığa çıkarılmalı ve bunlara müdahale edilmelidir. Zamanla köylü kooperatiflerinin ortak çatı kurumları altında birleştikleri kalıcı uzun süreli kooperatif inisiyatifleri örgütlenmeleri sağlanmalıdır.

Köylü kooperatifleri yasal anlamda meşru bir mücadele yürüterek tüm olanakları zorlayarak köylülerin yaşam koşullarını iyileştirmek için çaba harcamalıdır. Yerel yönetimlerde özellikle belediyeler kullanılarak yasal tüm olanaklar harekete geçirilmelidir. Yerel yönetimlerle yapılacak çalışmalar köylülerin katılımının sağlandığı, sorunlarının tartışıldığı ve ortaya çıkan önerilerin araştırılarak zamanla tüm olanakların harekete geçirilmesi ile sorunların çözümü için projeler üretilmelidir.

Tüm sorunları devrimle çözme anlayışından vazgeçmeliyiz, her sorunu şimdiden çözmek için uğraşmalıyız. Devrimle çözülecek sorunların dışında şimdiden çözülecek sorunlara derhal doğru ve objektif projelerle müdahale edilmelidir. Tabi ki boş vaatlerle de köylüler kandırılmamalıdır. Yapılması gereken köylülerin kendi sorunları doğrultusunda harekete geçirilmesidir.

Aydın, Sanatçı Örgütlenmesi ve Kültür Merkezleri;

Coğrafyamızda ve partimizde aydın ve aydınlanma sorununa ilişkin önemli tartışmalar yaşanmaktadır. Aydınlanma ve aydın tartışmalarını daha da derinleştirerek coğrafyamız açısından tarihsel gelişim ve rolleri noktasında bilinçlenme sağlanmalıdır.

Partimiz tüm kurumları aydın ve sanatçılara ilişkin çalışmalarını daha da güçlendirerek bu kesimden devrimimiz ve halkların çıkarları doğrultusunda yararlanmalıdır. Aydın ve sanatçıların bugün içerisinde buldukları durumu doğru analiz etmeyen hareketler doğru sonuçlar çıkararak bu kesimlerden yararlanamaz. Coğrafyamız aydınlarını da Türkiye-Kuzey Kürdistan'daki gelişmelerden bağımsız ele alamayız.

Türkiye-Kuzey Kürdistan'da aydın ve sanatçıların durumunu esasta devrimci ve komünist hareketin tarihiyle ele alırsak daha doğru sonuçlara ulaşırız. Buradan hareketle sorunlara baktığımızda aydınların bu duruma gelmesinde kendi payımızı da görerek hareket etmeliyiz. Türkiye-Kuzey Kürdistan'da yaşananları da birbirinden kopuk düşünemeyiz. Komünist ve devrimcilerin doğru politika uygulamamalarından kaynaklı gerilemeleri, aydınları ve sanatçıları da sistem karşısında yalnız bırakarak sitem içine kaymalarına neden olmuştur.

Aydınların düştükleri bu duruma bilimsel yaklaşmak gerekir. Türkiye-Kuzey Kürdistan'da, da yapılan bu tartışmalar bu bilinçle ele alınmalıdır. Aydın ve sanatçıların durumunu iki nokta üzerinden ele almak gerekir. Birinci ayağını; kırılma yaşayan insanları tekrar ayağa kaldırmak, kurtarılamayacak kadar sistem yanlısı olanları da açığa çıkararak halkları etkilemelerini engellemek oluştururken, ikinci ayağını da; bundan sonra koşulları gereği aydın olan insanların ya da aydın olmak isteyen insanların ezen-sömüren ve ezilen-sömürülen açısından bir tavır belirlemeleri gerektiği bilincini yaymaktır.

Bizler açısından toplumu bilinçlendirmek için herhangi bir alanda çalışma yürüten yazılı ya da sözlü topluma ilerleme bilgileri taşıyan, emperyalizme, feodalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı çıkan, Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkını kayıtsız şartsız savunan, kadına ilişkin cins ayrımına karşı çıkan, din, dil, ırk ayrımı gözetmeyen, belirli noktalarda kendilerini yetiştirmiş ya da mesleki durumdan kaynaklı yetkinleşmiş insanların, sistemin halkın zararına şekillenen yanlarını bilinçli bir hareketle her ortam, olanak ve aracı

kullanarak toplumu bilinçlendirme doğrultusunda çıkar gözetmeden çaba harcayan insanlar gerçek anlamda aydındır.

Coğrafyamızda dar anlamda ön plana çıkmış tanınan sayılı aydın varken, fakat tanınmayan oldukça fazla aydın mevcuttur. Aydın ve sanatçılarla buluşma esasta tanınmayan bu insanları kapsama biçiminde bir politika şeklinde olmalıdır. Yoksa sadece bir kaç tanınmış aydın ve sanatçıyla sınırlanmış çalışma, aydın ve sanatçıların birleştirilmesinde sınırlı kalacaktır.

Aydın ve sanatçılar da kendi içerisinde farklı nitelikler taşırlar. Her alanda olduğu gibi bu alanda da bedel ödemede çok üst boyutta duruş sergileyenler olabileceği gibi, bedel ödemeyi göze alamayanlar da olabilir. Bunu bilmeliyiz, fakat hedefimiz en geniş kesimi kapsamak olmalıdır.

Bir diğer nokta ise; bir aydın kendisini pekala bir partiye yakın görerek onun disiplini çerçevesinde hareket edebilir, aynı zamanda partilerden bağımsız da çalışma yürütebilir. Biz tüm aydın ve sanatçıların mutlaka bizim partiden olmaları ya da olmamaları anlayışına karşı çıkmalıyız. Bu nesnel bir gerçeklik olarak niyetimiz dışında objektif bir durum olarak sürekli var olacaktır.

Bizim yapmamız gereken birbirinden farklı noktalarda çalışma yürüten, farklı fikirlere ve bakış açılarına sahip uzmanlaşmış, yetkinleşmiş tüm aydın ve sanatçıların ortak sorunlar karşısında ortak tavır belirleyebilecekleri bir birlik kriteri temelinde örgütlenmelerini sağlamaktır. Bu örgütlenmeye en uygun araç aydınların içerisinde bireysel tavır ve duruşlarını etkilemeyecek demokratik kriterlere sahip, ortak aydın platformu ya da inisiyatifidir. Bizim dışımızda ortaya çıkmış ister bireysel çalışmayla olsun, isterse de kurumlar nezdinde ki çalışmalarla ortaya çıksın tüm aydın hareket ve inisiyatifini böyle bir amaçla birleştirerek halkların haklı talepleri için bir güce dönüştürmek görevlerimizden biri olmalıdır. Bu hem aydın ve sanatçıların devlet karşısındaki demokratik haklarını savunmalarını sağlayacak, ihtiyaç olan noktalarda birbirlerine yardım etmelerinin koşullarını oluşturacaktır. Ayrıca toplumda ortaya çıkan sorunlara ortak tavır almaları sağlanarak toplum bilinçlendirilecektir.

Bizim inisiyatifimizde olması biçiminde bir anlayışı kesinlikle kabul etmemeliyiz, bu başından kaybetmek, birkaç aydınla

baş başa kalmak ve kendi çıkarlarımızı toplumun genel çıkarlarının önüne çıkarmak olacaktır.

Bütün bu anlatılanlardan şöyle bir sonuç çıkartılmamalıdır: Toplum sadece bireysel hareket eden aydınlar aydınlatıyor ya da aydınlatacak. Bu anlayış yanlıştır. Normal olarak en büyük reform savunucusu, en büyük aydın hareketi ve aydınlatma aracı, en büyük renk ve farklılıklar bahçesi komünist partilerdir. Komünist hareketler yanlış politikalarından kurutulduklarında toplumu aydınlatan en büyük güce dönüşeceklerdir. Çünkü kiteselleştikçe binlerce, yüz binlerce aydın kendi bünyesinde örgütlenme durumu ortaya çıkacaktır. Bu gerçeklikle komünist partileri incelersek en büyük aydınlanma aracı olmaları normal bir durumdur. Kürt ulusal hareketi on binlerce aydın ve sanatçıyı bünyesinde örgütleyen ve binlerce bedel ödeyerek Kürt gerçekliğini tüm dünyaya kabul ettiren, aynı zamanda Kürtlerde ve diğer azınlıklarda ulusal bilinci geliştiren bu noktadaki en büyük aydınlanma aracıdır. Bizim burada savunduğumuz bize rağmen en güçlü ya da en zayıf olduğumuz anlarda bile bireysel olarak öne çıkan, bize yararı olan aydınlardan da yararlanmamız gerekliliğidir. En büyük aydınlanma gücü olsak da komünist partisinin dışında farklı düşünen örgütlü ya da bireysel hareket eden aydın ve sanatçılar olacaktır, bunları kabul etmeli ve onları insanlığın ilerlemesindeki paylarını görerek birlikte hareket etmeliyiz

Bu örgütlenmeler başarılılabirirse parti olarak bu süreçten başlayarak güçlü bir aydınlanma sürecine girebiliriz. Toplumun aydınlatılmasında da daha güçlü etki yapabiliriz.

Aydın ve sanatçılar ele alınırken sadece Nazım ve Yılmaz Güney'le sınırlı kalan anlayış yanlıştır. Bu da aşılması gereken bir tıkanma noktasıdır. Yılmaz Güney ve Nazım'ın günümüzün sorunlarını ele alan ardıllarını yaratmak zorundayız.

Bu bakış açımıza uygun olarak yapılması gereken en önemli çalışmalardan biri aydın ve sanatçıların kültür kurumları başta olmak üzere tüm kurumlarda kendi fikirlerini koruyarak, baskı altına alınmadan üretmelerini sağlayarak sahip çıkmaktır.

Aydın ve sanatçıların ürünlerini işleyecekleri, sergileyecekleri ve örgütlenecekleri kurumlar olarak kültür merkezleri önemli araçlardır. Kültürel dönüşümler için en önemli kurumlardan birisi olan kültür merkezleri binlerce yıllık burjuva-

feodal kültürü yıkmak ve toplumu yeni insan kültürüyle donatmada önemli rol oynamaktadırlar. Bundan dolayı bu kurumlar farklı kültürel, sanatsal araçların işlendiği bir üretim atölyesi biçiminde ele alınmalıdır.

Kültür merkezleri aslında sanat merkezleridir. Kültür en geniş kavramdır, bu nokta önemle ayrıştırılmalıdır. Bizim kültür merkezlerinde yaptığımız çalışmalar müzik, resim, sinema, tiyatro ve edebiyatın çeşitleridir. Bunların tümü sanatın dallarıdır. Kültürün çok küçük bir parçasını oluşturmaktadır. Kültür ele alındığında geleneklerden mimariye, inançtan kavgaya, yiyecekteki giyime, hukuktan ideolojiye, sanatın tüm dallarından insan ilişkilerine, hapisanelerden savaş biçimlerine kadar her şeyi içerisine alan insanlığın kullandığı en geniş kavramdır. Bundan dolayı bu çalışma alanlarına kültür merkezleri desek de esasta yükleyeceğimiz anlam sanat merkezleri ve üretim atölyeleri biçiminde olmaktadır, olacaktır.

Türkiye-Kuzey Kürdistan'da kurulan değişik motiflerdeki kültür merkezleri sadece müzik çalışma alanından kurtarılmalı; sinema, edebiyat, resim, müzik, tiyatro, yerel kültürler, heykel vb çalışmalarla güçlendirilmelidir. Bu çalışmalar atölyeler biçiminde ele alınmalıdır. Bu kurumlarda bulunan sanat üreticilerinin ortak emeğiyle bir kültür sanat yayını çıkartılarak kitlelere üretilen ürünler ve ortaya çıkan kültürel bilinç taşınmalıdır. Sanat üretimi ve gelişmelere karşı tavrımız netleştirilmelidir. Burjuva-feodal kültüre karşı Yeni Demokratik Kültür hızla büyütülmelidir. Toplum bu kurumlar olmadan burjuva-feodal kültüre karşı uyanık olamaz, bu kurumların değeri önemle bilinmeli, her mücadele alanı bu kurumların oluşturulması ve var olanların yaşatılmasına katkıda bulunmalıdır.

Kültür merkezleri ve aydın sanatçı inisiyatiflerinin çözülmesi gereken en önemli sorunlarından birisi de dönemsel inisiyatifler ya da parçalı boyutlarda kalan kurumlar olarak hareket etmeleridir. Aynı dünya görüşüyle hareket eden kurumların bile birbirleriyle ilişkisi oldukça düşük düzeyde sürmektedir. Bu biçimde bir örgütlenmeyle şekillenen parçalı kurumların toplumu değiştirme güçleri zayıf ve başarısız olacaktır. İletişim ve ulaşımın oldukça geliştiği günümüz koşullarında yapılması gereken Türkiye-Kuzey Kürdistan'da merkezileşmelerini sağlayarak her alanda

dayanımlarını güçlendirmek, tecrübelerin aktarımını süreklileştirmek ve ortak şekillenme yaratmaktır. Sadece aynı dünya görüşünde olanlar değil, tüm dost kurumların değişik koşullarda birlikte hareket etmeleri başarılmalıdır. Her örgütlenmede olduğu gibi bu alanın da en acil ihtiyaç ve çözülmesi gereken görev merkezileşme ve yaygınlaşmadır.

Gençlik Örgütlenmesi;

Devrimin gerçekleşmesinde gençlik en önemli potansiyel olarak rol oynamaktadır. Bizimki gibi coğrafyalarda genç nüfusun oldukça yoğun olması bunu daha da hayati kılmaktadır. Gençliğin kazanılması; onların sorunlarının doğru kavranması ve doğru araçlarla yaklaşılmasıyla mümkün olabilir. Devrimci ve komünist hareketlerin sadece devrimde gerekli olan dinamik rolleri üzerinden baktıkları müddetçe gençliğin kazanılmasında başarılı olamazlar. Gençler geleceğin sahipleri olarak görülerek ele alınmalıdır. Genç nüfus dışında var olan orta ve yaşlı nüfusun yaşadığı sorunlar ileride bugünün gençlerinin sorunları olacaktır. Gençlerin bu bilinçle yetiştirilip kendi sorunlarına sahip çıkmaları ve yarın için hazırlıklı olmaları sağlanmalıdır. Aksi bakış açısı dönemsel olmaktan ve başarısızlıktan ileri gidemez.

Burjuva-feodal hakim sınıfların bu kadar başarılı bir biçimde iktidarlarını sürdürmelerinin en büyük nedeni insanları çocukluğundan başlayarak, değişik araçları kullanarak kendi çıkar ve düşünceleri doğrultusunda eğitmelerinden geçmektedir. Özellikle gençlik yıllarında onların dinamik rolünü kullanmak dışında yarının sisteme uygun insanlarını yetiştirmek için de binlerce aracıyla yönlendirmekte ve eğitmektedirler.

Devrimci hareket sorunları ele almada soruna sürekli tek yanlı yaklaşarak gençliğin yarının taşıyıcıları olma rolünü göremeyen dönemsel yaklaşımlarını öne çıkarmaktadır. Bu bakış açısidir ki, gençliği başından başlayarak sistematik bir yönelimle uzun yıllara varan bir pratik-teorik eğitim sonucunda davaya uygun yetiştirmek ve konumlandırmak yerine dönemsel, kendiliğindenci politikalarla gençlik sitemin inisiyatifine bırakılmaktadır.

Her mücadele örgütü, devrimin ihtiyaçlarını çözecek şekilde yarının teorik-pratik kadrolarının yetiştirilmesi ve bu yolla toplumun her gözeneğinde önderlik eden dava insanların yetiştirilmesi için planlı bir politikayla gençliğe yaklaşmayı, en önemli görevlerden biri olarak görmelidir.

Aynı zamanda dinamik rolün devrimci mücadelede devamının stratejik yönüne göre şekillendirilmesini de maceracı, bilinçsiz, günü birlik, keyfiyetçi biçimlerini doğru bir müdahaleyle ortadan kaldıran ne yaptığını ne için yaptığını neden yaptığını bilen bilinçli bir devrimci dinamik ortaya çıkaran bir politikayı her alanda hakim kılmalıyız.

Gençlik, işçi, köylü, öğrenci gibi her bir yerdeki özgüllükleri bilinçte tutularak Halk Savaşı'nın birleşik eyleminin muazzam bir potansiyeli olarak tecrübenin aktarılması, pratik-teorik bütünlüğün sağlanması, doğru ve bütünlüklü konumlandırma ve yönlendirme açısından her alanda olduğu gibi gençlik alanında da sürekliliği sağlanan merkezileşmenin de önemli bir görev olduğu bilinmelidir.

II. Kongremiz bu perspektifle Merkez Komitesi'nin önderliğinde Gençlik Komisyonu aracılığıyla bu görevin ele alınmasını kararlaştırdı.

Kadın Örgütlenmesi;

II. Kongremizin gündemlerinden birisi de kadın sorunuydu.

Komünist partiler dil, din, cins, ırk ve milliyete dayalı şekillenen yapılar olmamasına rağmen toplumsal sistem ve komünist partilerin uyguladığı yanlış politikalar, partilerin de erkek egemen sistemin etkisiyle genelde erkek anlayışın hakim olduğu partiler haline gelmelerine neden olmuştur.

Tüm partiler gibi partimiz de kadınların kazanılmasının hayati önemde olduğunu ısrarla söylemesine rağmen tarihsel gelişimi içerisinde bunun pratik adımlarını ne yazık ki yeteri düzeyde atamamıştır.

Dünyanın yarısını örgütleyemeyen, kadınların desteğini kazanamayan bir hareketin başarılı olması mümkün değildir.

II. Kongremiz, partimizin bu noktadaki zayıf ve güçlü yanlarını açığa çıkarmak, partide kadının tarihsel gelişimi ve

uyguladığımız politikalarımızı analiz etmek için parti tarihi muhasebemizde ayrıntılı işlenmeyen kadının partimizdeki durumunu muhasebe etme kararı almıştır. Bununla, partimizde kadın sorununa ilişkin güçlü ve zayıf yönler tespit edilerek doğru sentezlere ulaşılması amaçlanmaktadır.

II. Kongremiz, kadının partide aktif hale getirilmesi için gerekli olan tüm pratik ve teorik adımların bütünlük içerisinde bir politikaya çevrilmesini somut hedef olarak önüne koymuştur.

Kongrede, seçilen önderliğin bu karara göre planlamalar ve somut politikalar uygulaması görevi de belirlenmiştir. Tüm örgütlenmelerimiz, kadının her çalışma alanında aktifleştirilmesi için somut adımlar atarak kadının devrimde gerçek yerini almasını sağlamayı en önemli görevlerden biri olarak görmelidir.

Ayrıca partide ve devrimci mücadelede kadının yaşadığı zorluklar, partide kadına biçilen rol, kadının partide olması gereken yere ulaşması için yapılması gerekenler, uygulanacak özgün örgütlenme ve çalışma biçimleri üzerine tüm örgütlü kadın yoldaşların değişik biçimlerde katılımının sağlandığı kadın konferanslarının yapılması ve bu yolla kadına ilişkin somut politikalar üretilmesi hedeflenmelidir.

Kadının meşru tüm mücadele biçimlerini geliştirerek partide ve toplumda kadına uygulanan kısıtlama ve haksızlıkların ortadan kaldırılması için kullanılacak tüm araçları kullanarak kadının ileri çıkması sağlanmalıdır.

Tüm faaliyet alanlarında, her bir yerdeki özgüllükler hesaba katılarak devrimin asıl güçlerinden biri olarak kadın örgütlenmesi önemli görevlerden biri olarak görülmelidir. Bu çalışmada tecrübenin aktarılması, teorik-pratik bütünlüğün sağlanması, doğru ve bütünlüklü konumlandırma ve yönlendirme açısından her alanda olduğu gibi kadın alanında da sürekliliği sağlanan merkezleşmenin de önemli bir görev olduğu bilinmelidir.

II. Kongremiz bu perspektifle Merkez Komitesinin önderliğinde kadın komisyonu aracılığıyla bu görevin ele alınmasını kararlaştırdı.

Kongrede, Gençlik örgütlenmesi gibi Maoist Kadınlar Birliği biçiminde ayrı bir illegal özgül örgütlenmenin olması gerektiği önerisi kongre iradesince reddedilmesine rağmen parti

içerisinde bu konu üzerine tartışmaların yapılması kararlaştırıldı.

Doğa ve İnsan;

Kapitalist-emperyalist sitemin kar hırsı insanı da doğayı da tahrip etmektedir. Buna karşı mücadele devrimci ve komünistlerin görevidir. Partimizin bu güne kadar doğaya ilişkin yapılan tahribatlara yaklaşımı tamamen kendiliğindenci bir süreç izlemiştir. Doğa sorunu adeta devrim sonrasına havale edilmiş, program ve bazı durumlar dışında işlenmeyen bir konu halinde gelmiştir. Partimizin doğa tahribatları noktasında bazı girişimlerde bulunması doğa tahribatına ilgili olduğumuz sonucunu çıkarmaz. Küresel ısınma ve tüm nükleer tahribat başta olmak üzere insanın da parçası olduğu her tür doğa tahribatı artık göz ardı edilmeyecek aşamaya gelmiş durumdadır.

"Dünyanın kirlenmesi hayvanların öldürülmesi bizi ilgilendirmez" diyerek ikincil duruma düşürmek sorunu kavramamaktır. Doğayı koruma derken sadece aklımıza bitkiler gelmemelidir. Doğayı koruma mücadelesi derken bir iki belediyenin köpek avı ya da bilinçsiz insanların hayvanlara yaptığı normal olmayan davranışları ya da üç yılda bir açığa çıkan radyoaktif madde taşıyan gemilerin batmasını bekleyen tamamen medyatik burjuva bakış açısına sahip kurumların tipinde bir mücadele de anlaşılmalıdır. Bu sorunları da küçümsemeden ciddiyetle ele alan, ama esas olarak emperyalist politikalar sonucunda ülkemiz başta olmak üzere bütün dünyada ve evrende doğaya karşı kar ve çıkar amaçlı tahribatları açığa çıkartarak insanlara taşıyan, bilinçlendiren ve aktif karşı çıkan doğayı koruma anlayışı bizim anlayışımız olmalıdır. Burjuva anlayıştan dolayı doğayı korumak bilinçlerde daha çok hayvanları ve çevreyi koruma şeklinde dar bir biçimde ön plana çıkmıştır. Doğa insan da dahil bütün canlı ve cansız varlıkların kendisine özgü yaşam ve varlık alanlarını içerisine alan yaşamın bütünüdür. Doğayı koruma başlı başına insan başta olmak üzere dünyayı ve evreni korumadır.

Tüm kurumlarımız bugüne kadar aksattığımız oldukça önemli olan bu görevimizi sözde değil pratik ve teorik olarak somut

gücümüz çerçevesinde yerine getirerek doğaya sahip çıkmalıdır. II. Kongremiz bu bilinçle gerek uluslararası, gerekse ulusal alanda inisiyatif alma ve var olan mücadele örgütleri içerisinde çalışmayı görev olarak belirledi. Gerekli araçların yaratılmasına ve var olanların içerisine girerek ya da dayanışma temelinde birlikte çalışarak bu noktadaki mücadelenin acilen güçlenmesi gerektiğine dikkat çekti.

Artıklarla çöplüğe çevrilen çevre, kirletilen denizler, köy yakmalarla mahvedilen ormanlar, pazar hırsıyla soyu tüketilmiş canlılar, emperyalist kar merkezli müdahalelerle dengesi bozulmuş eko-sistemler, kara ve denizden nükleer denemelerin sebep olduğu tahribatlar, kapitalizmin insan ve doğa için yarattığı felaketlerin anlaşılması için yeterlidir.

Küresel ısınma tüm sonuçlarıyla insanlığı üst boyutta tehdit eden duruma gelmiştir. Kongremiz ekoloji konusunda devrimci komünist hareketin hem dün, hem bugünkü zayıflık ve hatalarını eleştirerek doğa ve üzerindeki varlıklar bilincinin kapitalizme karşı mücadeledeki yerini vurgulayarak meselenin özenle ele alınması gerektiğinin altını çizdi. Tüm insanlık "evreni istiyorum" bilinciyle hareket etmelidir.

Emperyalist tekeller ve yerli dayanaklarının eliyle kar amaçlı doğayı tahrip eden binlerce ilişkiye karşı çıkılmalı, kendimiz başta olmak üzere insanları bu noktada bilinçlendirmeli, eğitmeli ve her alanda doğru araçlarla aktif tavır alma örgütlenmelidir.

Ayrıca emperyalistlerin doğaya saldırıları sadece kar amaçlı değildir. Doğaya saldırılar değişik boyutlarda ve değişik ihtiyaçlara göre her yönlü hedefi içerisinde barındırmaktadır. Coğrafyamız açısından Bergama, Hasankeyf, Munzur saldırıları kapitalist-emperyalist sistemin doğaya düşmanlığının yanı sıra aynı zamanda egemen sınıfların devrimi boğazlamak için askeri politik amaçlarıyla da ilişkilidir. Dolayısıyla doğaya saldırı çok kapsamlı ele alınmalıdır. Bütün çevre örgütlerini aynı çatı altında toplama girişimiyle kurulacak bir çevre kurumları platformu savunulmalıdır. Doğa sadece bize ait bir sorun değildir. Biz bu yüzden bu tür kurumların işleyiş olarak bize ait olmasını savunmamalıyız. Bu tür kurumlar dostlarla ve diğer demokratik kurumlarla ortak örgütlenmelidir.

Gazete-Radyo-Televizyon-İnternet;

Bir partinin politikalarını kitlelere ulaştırmak, güncel gelişmelere müdahale etmek, kitlelerin yaşadığı sorunlara sahip çıkmak, her alanda ortak şekilleniş yaratarak tüm güçleri birleştirmek için iletişim araçları bir partinin vazgeçilmez araçlarıdır. Komünist partilerin kuruluşundan beri en önemli sorunlarından biri basın sorunudur. Ekim ve Çin devrimi başta olmak üzere tüm devrimlerde basının önemli yeri vardır.

Partimiz bu güne kadar bu alana yeteri kadar önem vermemiştir. Sürekli yetinmeci bir siyaset bu alanın çalışmalarına damgasını vurmuştur. Türkiye-Kuzey Krddistan'da onlarca yıldır kullanılan bu araçları burjuva-feodal sistem en üst boyutta kullanarak kitleleri ynlendirdiğı bu araçlara alternatif araçlar yaratma çalışmaları neredeyse sürdürülmemiştir. Olanaklarımızın kısıtlı olması çok üst boyutta bu olanaklardan yararlanmamızı engellese de bugün içerisinde bulunduğumuz durumdan doğru politikalar uygulansaydı oldukça ileri olabilirdik.

II. Kongremiz bu tür araçların uygun koşullarla yaygın kullanılmasının bugünkü koşullarda bir zorunluluk olduğunu belirlemiştir. Tüm alanların, kitlelerin sorunlarının propagandasının yapılması, örgütlenmesi ve bilinçlenmesi için bu araçlardan önemle yararlanarak kitlelerin sorunlarına sahip çıkmalarının hayati önemde olduğunu vurguladı.

Diğerk birçok sorun gibi bu sorun da partimizin tek başına zezeceğı bir sorun değıldir. Hakim sınıflar kitlelerin mücadelelerini boğmak ve rgtszleştirerek kendi kontrolüne almak için önemli oranda medyası aracılığıyla halkları yanıltmaya çalışarak tüm değerlerine saldırmaktadır. Bu saldırıların püskürtülmesi tüm devrimci demokrat kurumların, başta da sosyalist basın ve iletişim kurumlarının görevi olarak ortada durmaktadır. şimdiye kadar devletin saldırıları karşısında hakları için mücadele içerisinde sayısız bedel demiş sosyalist basını bundan sonra daha ağır görevler beklemektedir. Sosyalist basının sahiplenilmesi önemli bir görev olarak sürekli gündemimizde olacaktır. Sosyalist basın, üzerindeki görevin ağır yükünün farkında olarak hareket etmelidir. Yaşanan güncel

gelişmelere yetişebilmek, kitlelere daha fazla bilgi taşımak ve bu yolla onları örgütlemek her zamankinden daha fazla çalışmayı gerektirmektedir.

Her alanda olduğu gibi bu alanda da merkezileşme ve yaygınlaşma sağlanmalıdır. Her kurum gibi bu alandaki örgütlenmeler kolektif işletilmeli ve tüm çalışmalarını muhasebe ederek gelişmeleri yakalamak için daha güçlü adımlarla ilerlemelidirler.

Tüm faaliyet alanları bu araçların oluşturulması ve yaygın kullanılması için çalışma yürüterek bu alandaki zayıflığın aşılması sağlanmalıdır.

Sosyo-Ekonomik Yapıya İlişkin;

Yıllardır partimizin en önemli görevlerinden biri olarak önümüzde duran sosyo-ekonomik yapı tahlilini II. Kongremiz belli bir plan dahilinde de çözme kararı aldı.

Kongremiz, sosyo-ekonomik yapı tahlilini bilimsel çalışmalara dayanarak, sorunların tespiti ve buna uygun çözüm müdahalesi temelinde ele almaktadır.

Partimizin sosyo-ekonomik yapı konusundaki resmi görüşleri bellidir.

II. Kongremiz dünyada ve Türkiye-Kuzey Kürdistan'da gündeme gelen değişme ve gelişmelere daha iyi vakıf olabilmek, buna uygun politika ve mücadele araçlarını geliştirmek, değişik bölgelerdeki özgün çelişki ve farklılıkları somut tespit edebilmek ve buna bilinçli müdahalede daha yetkinleşmek için bilimsel verilere dayalı bir araştırmanın yapılmasının hayati önemde olduğunu kararlaştırdı.

Araştırma sadece birkaç il ya da konu başlığı baz alınarak değil mümkün olan en geniş biçimiyle ve dayanaksız olmayan belgeler dikkate alınarak yapılacaktır. Partimiz, ortaya çıkarılacak belgenin tüm Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketi açısından da kullanılacak bir belge olması hedefiyle hareket edecektir.

Kitlelerin, devrimci kitle önderlerinin, bilim insanlarının, aydınların ve devrimci örgütlerin bu tartışmaya katılımları sağlanmaya çalışılacak, araştırmadan esas olarak sorumlu olan komisyon aracılığıyla tartışmalardan gelen sonuçlar ve yaptığı araştırmalar sonunda elde ettiği bilgiler birleştirecek ve sonuçta oluşacak sosyo-ekonomik yapı belgesi partiye sunulacak III. Kongrede karara bağlanacaktır.

Ülke ve Dünya Tarihine İlişkin;

Dünya ve onun bir parçası olarak kendi coğrafyalarının tarihinden bihaber devrim olamaz. Tarihi gelişmeyi olayları tarihsel materyalizm ve diyalektik bir yöntemle bilince çıkarmak şarttır. Gericiliğin resmi tarih yazımını, çarpıtmalarını deşifre etmek açısından da bu gereklidir. Tarih soyut bir medeniyetler meselesi değil sınıf mücadeleleri tarihidir.

I. Kongremiz bu meselede önemli adımlar attı. Aynı temelde ilerlememizi sürdürmeliyiz. II. Kongremiz tam da bu ihtiyacın bir ifadesi olarak ülke ve dünya tarihinin diyalektik tarihsel materyalist yorumlanmasını ifade edecek silahlarla Parti ve kitlelerin eğitilmesi için gerekli dokümanların yaratılması kararı aldı.

Marksist tarih anlayışı karşısında "bu dünya böyle gelmiş, böyle gider" diyerek ezilen ve sömürülenleri gerici iktidarlarına itaate çağıran, gerici idealist tarih anlayışının iflas ettiği, sürekli kitlelere kavrattırılmalıdır. Kongremizin işaret ettiği görev bunun hizmetindedir.

Partimizde Türkiye- Kuzey Kürdistan ve Dünya halklarının tarihine ilişkin önemli bilgisizlikler mevcuttur. Bunun eğitim ve araştırmalarla giderilmesi en önemli görevlerimizden biridir. Tarihsel gelişmelerin bilinmesi geleceği kurmamızın tarihsel dayanaklarını oluşturacaktır. Partide verilen eğitimlerin gündemlerinden biride ülke ve dünya tarihine ilişkin ele alınarak daha sonra bu eğitim materyalleri birleştirilerek bir belge haline getirilecektir.

Devlet ve Demokrasi;

II. Kongremiz, I. Kongremizin ortaya koyduğu temele dayanmanın öneminin altını çizdi. UKH içerisinde bu konudaki

tartışmada aktif yer alma, bu tartışmayı kamuoyu içerisinde de ele alma görevini önüne koydu. Konuya ilişkin Kongremizin dokümanları da kamuoyuna yayınlanacaktır.

Komünizm mücadelesinde kat ettiğimiz aşama içerisinde ortaya çıkan tecrübeleri incelediğimizde devlet ve demokrasi anlayışı net olmayan bir hareketin devrim yapsa bile bunu sürdüremeyerek yıkılacağı görülmektedir. Sosyalist devrimlerin geriye dönüşlerinin sebeplerini tam olarak açıklayamayan bir hareket, geçmiş sosyalist ülkelerin yıkıldığını bilen insanları devrime ilişkin ikna edemez.

Şimdiye kadar her noktada olduğu gibi özellikle sosyalist devlet ve demokrasi noktasının tartışılmasındaki tutuculuğun kırılarak tüm geçmiş tecrübelerin analiz edildiği, ayrıntılı incelendiği ve yeni şartlara uyarlanmaya çalışıldığı bir yöntemin uygulanması bizlerin bu noktada sağlıklı sonuç çıkarmamızın ilk adımı olacaktır.

Geriye dönüşleri tartışırken geriye dönüşlerin nedenlerini yüzeysel ele alarak meseleyi çözemeyiz. Şunu kabul etmeliyiz; karşımızda yıkılan son derece güçlü ve heybetli devletler söz konusu. Ya bu toplumların çöküş nedenlerini temelden tartışıp köklü ele alacağız ya da tartışmayı yüzeysel düzeyde yürüterek esasta somut bir bilinç netliği yakalayamayacağız.

Bizim esas olarak çözmemiz gereken sorun komünist partileri ve devrimleri bu sonuca götüren nedenlerin neler olduğunu ayrıntılarıyla çözümlenmek olmalıdır. Yoksa ortaya çıkacak sorunların sonuçlarına ilişkin binlerce çözüm ve uygulama ortaya çıkarabiliriz. Hiçbir şey imkansız değildir. Çok zor olsa da doğüstü bir durum olmayan sınıf mücadelesine ait olan bütün sebepler ortaya çıkarılarak çözülebilir, azaltılabilir, ortadan kaldırılabilir. Doğru yöntem olguları kendi koşulları içerisinde ele almak uygulanabilir çözümler üretmektir. Toplumsal sistemlerin yasalarını ayrıntılı incelersek ortaya çıkan bu sorunların sebeplerine inebilir ve bugün açısından mutlak olmayacak şekilde esasta çözerek ilerleyebilir ve sonuçlarla uğraşmaktan kurtulabiliriz.

Komünizm; parti, devlet ve önderliği aşma nihai amacıdadır. Öyleyse tarihsel zorunlu araçlar bu amaca göre biçimlenmek, tarihsel zorunluluklar itibarıyla izlenmiş siyasetler teorileştirilmemek zorundadır. Biz partici ve devletçi değiliz, komünistiz. Komünizm mücadelesinde bir silah olarak parti ve devlete tarihsel olarak

ihtiyacımız var. Tam da bu noktada nasıl bir parti ve devlet önemli bir meseledir.

Kitlelerin bizzat yönetime katılmasına barikat teşkil eden, onu parti ve uzman bir bürokrasinin işi olarak gören bir devlet ve parti tekeli anlayışı hiçbir suretle kabul edilemez. Bunu yarına ertelemek olmaz, bugünden her açıdan keskin ayırım noktalarımızla göstermeliyiz. Biz bir uzman bürokrasiye itaat eden değil, Maoist önderlikle birleşmiş iktidar icra eden, devrimi komünizme kadar sürdüren kitleler istiyoruz. Biz eski düzenlerin her biçimini köküne kadar yıkmak istiyoruz. Onun değişik biçimlerde yeniden üretilmesine karşı yeni değişik yöntemlerle mücadele etmeliyiz. Önderliğin bir tarihsel zorunluluk olarak rolünü yadsıyan liberalizm değildir savunduğumuz. Kitleleri devrimin merkezine koymayan kıymeti kendinden menkul, hünerli beyinlere karşıyız. Kitleleri söz-karar-yetki sahibi olmaları gereken yerel ve bunların koordinasyonu temelinde yükselmesi gereken komün sisteminden dıştalayarak, yönetmeyi partinin tekeline devreden anlayışlara karşıyız.

Biz komünistler eğer sosyalizmde sınıfların varlığını kabul ediyorsak, sosyalizmdeki sınıf mücadelesinin nasıl sürdürüleceğini geçmiş büyük tecrübelerimizin ortaya çıkarttığı deneyimleri dikkatle ele alarak gelecekte kuracağımız sosyalizmdeki diğer sınıf ve tabakaların nasıl örgütleneceğini ve sosyalizmdeki komünist partisinin rolünü belirlemeliyiz.

Seçimler ve çok partililik halkın iktidara katılımının yerine basit bir seçim rekabeti oyununa dönüştürülmeden Mao'nun yüz çiçek açsın fikriyle ve on büyük ilişkide izah ettiği parti ve kitleler ilişkisi çerçevesinde ele alınmalıdır. Sosyalizmde sınıflar varsa onların çıkarlarını temsil eden örgütler de vardır. Bunlar yasaklarla ortadan kaldırılamaz.

Kongremiz bu anlayışla bir lütuf değil, bir gerçeklik olarak sosyalizmde çok partililiği anlamaya çalıştı. Biliyoruz ki, her demokrasi özünde bir devlet ve diktatörlüktür. Proletarya demokрасisi de bir devlet ve diktatörlüktür. Ama bizim devletimiz eski devlet gibi olmamalıdır. Komünizm için tarihsel olarak son derece gerekli öncülük hizmeti kitleleri iktidardan dıştalayan, seyirci ve seçim görevlisi kılan, yönetmeyi parti tekeline dönüştüren bir duruma getirilmemelidir.

Biz yasama, yürütme ve yargıyı üstlenmiş bir komünal sistem savunucusuyuz. Biz Maoizm'den daha geri gitmeyi değil, ilerletmeyi savunuyoruz. Paris Komünü'nün Marks ve Lenin'in ifade ettiği hatalarını da biliyoruz.

Geriye dönüşleri sadece kültür devriminin yakaladığı seviyeyi tekrarlayarak da aşamayız. Kültür devrimimizin zayıflıklarını da tartışarak kitleleri partide burjuva anlayışların yoğunlaştığı aşamada, arada bir devrime sahip çıkmaya çağıran düzeyden ileriye taşıyarak kitleleri devrimimizin gerçek öznelere haline getirmeliyiz.

"Çok partili sistem savunulmalıdır. Proletaryanın devrim sonrası iktidarda yasama, yürütme ve yargı alanlarında söz sahibi olması gereken noktalarda uygulaması gereken yöntemlerin ulusal ve uluslararası alanda tartışılması sağlanarak ilerletilmelidir. Bu konuda Parti içerisinde sürdürülen tartışma devam ettirilmelidir. Tartışma MK önderliğinde uygun araçlar yaratılarak yönlendirilmelidir."

UKH'nın tecrübesi ve uyguladıklarımız masum değildir. Değerlendirme ve aşma göreviyle Kongremiz Parti Merkez Komitesi'nin dikkatini çekti.

Sosyalizmde Partinin yönetici rolü, toplumsal sistem, devletçi ekonomik politika, sistemde kitlelerin yeri, kültür devriminin zayıflıkları, özel olarak başta kadınlar olmak üzere insana yaklaşımda politika, ekolojik sorunlara yaklaşım ve uygulamalar, ordu ve güvenlik politikaları gibi tüm meselelerin tartışılması Kongremizin iradesidir.

Eskiye mekanik tekrar edemeyiz. İktidarlarımız nasıl düştü biliyoruz. "Her şey yolunda" misali devam edemeyiz. Emperyalist askeri işgallerle mi yıkıldık? Hayır. Beynimizin içinden vurulduk. "Nasıl vurulduk, ne yapmalıyız" sorusunu önemle ele almalıyız. Öğrenemezsek sadece yıkılmaya aday olabiliriz. Oysa kazanmalıyız, kazanabiliriz. Kaybetmenin sebeplerini tartışarak, aşabiliriz. Kazanımlarımızı ısrarla müdafaa edeceğiz ama eski seviyeye, tekrara kilitlenmiş bir yürüyüşün asla esiri olmayacağız. MLM yürüyüşümüzün rehber ideolojisidir.

Kökleri toplumun derinliklerinde olsa da sosyalizmde yeni burjuva tehlike esasta parti ve devlet iktidarı içerisinde gelmektedir. Yaşanan geriye dönüşlerde pratik olarak ispatlanmış olan da budur.

Yani devlet ve partinin kendisini zorunlu olarak kuşansak da başlı başına bir burjuva beladır. Bu kaçınılmaz bela onların doğasında vardır. Doğru kullanılmaları komünizmin silahı haline getirilmeleri ancak komünist bir çizgi yönlendiriciliği, kitlelerin yönetime katılımlarının sağlanması ve devrime seferber edilmeleriyle, devlet ve parti'yi yönetme işlevlerini büyütmek değil, onları var eden koşulların her yönlü değiştirilmesi pratiğiyle yani devrimin aksatılmadan sonuna kadar sürdürülmesi ile mümkündür. Biz sınıf niteliği proleter olsa bile yöneten-yönetilen çelişmesini aşmada devrimi sürdürmeyi asla ihmal etmemeleri gereken keskin bir bilince sahip olmak zorundayız.

Çözüm ne Paris Komünü tecrübesini açık olan zayıflıklarını bile, bile tekrar etmek, ne de Kültür Devrimi seviyesine çakılıp kalmak değildir. Mesele komün ya da Sovyetler gibi bir ad ve biçim meselesi de değildir. Komünizme uygun biçim elbette önemlidir. Komün fikri ve partinin, devletin komünal fikir ekseninde biçimlenmesi önemlidir.

Elbette kitleler kendiliğinden ve kendi kendine komünizme gidemeyecekler. Önderliğin, iktidarın rolünün bilincindeyiz. Sorun tam da nasıl bir önderlik ve iktidar meselesidir. Önderlik ve iktidar adına, parti kitleleri tam da burjuvazinin yaptığı gibi yönetimden dıştalan, elitleri seçme ile mükellef bir oy deposu durumuna mı hapsedecek yoksa toplumun temel tüm yasalarını kitlelerin denetiminde tutarak öncülüğü kitlelere hamallık ruhuyla iktidarı bizzat icraa etmelerinin mevzisi olarak mı ele alacağız. Profesyonel parti, ordu, bürokrasi sistemi mi, tüm bu işlevlerin kitlelere devredilmesi (yürütme, yargı, yasama) temelinde yükselen bir komünal birleşme meselesi mi?

Evet, Kongremiz kitlelerin kaderlerine sahip çıkma, devrimi sürdürme meselesinde iktidarlarının doğrudan öznelere olmaları gerektiği düşüncesindedir. Sınıfsız yekpare bir kitleden bahsetmiyoruz. Tarihsel zorunlulukları atlamadan ve buradan çıkan politik uygulamaları teorize ve idealize etmeden kitleleri dıştalan parti, devlet ve önderlik sevdasına kapılmayan bir yürüyüşün önemine vurgu yapıyoruz.

Kısacası proletarya ve emekçilerin iktidarı, onlar adına bir avuç profesyoneller yönetimi değildir. Emekçiler iktidarı onlara karşı

sorumsuz bir parlamenter organ ve uzman bürokratlar sistemi değildir. Halktan, onun denetiminden kopuk bir profesyonel bürokrasi, polis ve ordu sistemi ile komünizme değil eskiye gidilir. Çözüm ne anarşizm, ne Kautskyst ihanet, ne sosyal demokrasidir. Proletarya ve emekçiler iktidarı devrimi sürdürmek, kitleleri bizzat yönetime katmaya hizmet ederek yöneten yönetilen çelişmesini aşmak, geriletmek için bir ihtiyaçtır.

Seçimler ve çok partililik proletarya diktatörlüğüne gereksinimi dıştalamayan, halkın iktidara katılımının yerine basit bir seçim rekabeti oyununa dönüştürülmeden Mao'nun yüz çiçek açsın fikriyle ve on büyük ilişki de izah ettiği Parti ve kitleler ilişkisi çerçevesinde ele alınmalıdır. Sosyalizmde sınıflar varsa onların çıkarlarını temsil eden örgütler de vardır. Bunlar yasaklarla ortadan kaldırılamaz. Devrimi sürdürme ve bu temelde Marks'ın dört bütünü devirme diye tarif ettiği yani bütün sınıf ayrılıkları, üretim ilişkileri, toplumsal ya da sosyal ilişkiler ve bunlarla bağlantılı bütün fikirleri komünist önderlik altında dönüştürme görevinde devrimi sürdürmeyi rafa kaldırmadan çok partililik ve seçimi sosyalizm hayata geçirebilir.

Eylem Birliği Politikamız;

II. Kongremiz eylem birliği politikamızı ele alarak değerlendirdi. Mücadelenin başarıya ulaşmasının, ortaya çıkan sorunlara doğru araçlarla müdahaleyle mümkün olacağını vurgulayan Kongremiz, partimizin savunduğu sosyalizmde çok partili sistem temelinde var olması öngörülen devrimci parti ve güçlerin bugünün Yeni Demokratik Devrim ve Sosyalizmin güçleri olarak görülmesini ve eylem birliği politikamızın da buna göre şekillendirilmesini karara bağlamıştır.

Programımızda da ifade edildiği gibi partimiz, devrimci sınıfların Yeni Demokratik Devrim ve sosyalizmin müttefikleri-güçleri olarak belirlerken, onların çıkarlarını temsil eden devrimci örgütleri de sosyalizmin güçleri olarak görmektedir. Temsil ettikleri çizgilerinin yanlış olması, onların sosyalizmin güçleri arasında görülmemesi sonucunu doğurmaz, bu sektör ve yanlış bir anlayıştır.

Sosyalizmi isteyen, bu sisteme karşı olan ve bu uğurda mücadele eden güçler devrim ve sosyalizmin güçleridirler.

Bunlarla sadece bugün devrim ve sosyalizm mücadelesinde için birleşmek değil, yarın da proletarya önderliğinde birlikte yürüyeceğimiz gerçeğini unutmamalıyız. Gelecek toplumda (ideolojik mücadele ve devrimin görevlerini aksatmadan, komünizmin bağımsız bayrağını düşürmeden) birbirimizin örgütsel ve siyasi varlığına saygı göstereceğiz.

Partimiz de dahil olmak üzere tüm devrimci hareket eylem birliği noktasında başarısız bir tarihsel geçmişe sahiptir. Bunun nedeni dar grupçu çıkarları ön plana çıkararak kendi çıkar ve istemlerini dayatmadan kaynaklıdır.

Bu durumdan sadece Türkiye-Kuzey Kürdistan'da ki örgütler değil DEH bileşenleri de dahil uluslararası komünist-devrimci hareket de payını almaktadır. Devrimin güçlerinin birleştirilmesinde zayıf davranılarak burjuvazi karşısında halkları önemli bir silahtan mahrum bırakılmaktadırlar.

Komünist hareket ve diğer tüm devrimci örgütlerin savunduğu eylem birliğinin başarısız bir hat izlemesinin arka planında yatan ideolojik hata; sosyalizmin güçlerini reddeden, onları devrimin gelişmesinin güçleri değil de devrimi engelleyen güçler olarak görülmesidir. Tüm hareketler devrim aşamasında diğer güçlerin zayıflayarak biteceğini ve bitmemesi halinde de devrimin düşmanı olacağı hatalı görüşünden dolayı eylem birliğine dar grupçu ve geçici bakmaktadır.

Eylem birliği kendi isteklerimize göre ele alınan bir mesele değildir. Sınıf mücadelesinde değişik boyutlarda ortak çıkarlar temelinde ortaya çıkan bir zorunluluktur. Bu kavranmadan eylem birliği gerçek yerine oturtulamaz.

Eylem birliği ideolojik, politik, örgütsel, askeri, ekonomik, kültürel her hangi bir sorunu çözmek için ortaya çıkan irade sonucu girişilen kolektif bir hareket birliğidir.

İrade birliği ise bir politika, bir eylem, bir fikir, bir planlama, bir toplantı, bir hareket tarzı vb. gibi konulara ilişkin tartışılan fikirlerin merkezileşmesidir.

Belli amaçlar için bir araya gelerek oluşturulan eylem ve irade birliğinin bir örgütteki biçimiyle, farklı örgütler arasındaki biçimi farklı olmak zorundadır.

Sosyalizmin güçleri arasında yapılan eylem birliklerinde ideolojik mücadele yürütmenin, bağımsız yapıların örgütsel ilkelerinde birbirlerinin üzerinde dayatmacı olmamasını sağlayan; Ajitasyon ve propagandada serbestlik eylemde birlik anlayışıdır. Ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesi grup çıkarlarını öne alan biçimde değil, tüm kurumların ortak çıkarı temelinde planlanan eylemin amacının öne çıkarılması biçiminde ele alınmalıdır.

Eylem birlikleri, mağdur duruma düşen bir hareket ya da toplumsal bir kesimle dayanışma ya da birkaç tane önemli gün ve düşman saldırısıyla bir araya gelmeyle sınırlandırılmamalı.

Eylem birliği politikası noktasında partimizin cephe anlayışı ve sosyalizmde çok partili sistem anlayışından dolayı doğru bir yaklaşımı olsa da bunun kavranıp gerekli pratik adımlarının atılmasında diğer hareketlerden çok da farklı bir politika uyguladığı söylenemez.

Sosyalizmin güçleri olarak herhangi bir faaliyetimizi değerlendirirken bile kendi başarı ve başarısızlıklarımızı dostlarımızın başarısızlıklarının üzerinden açıklamak bile ne durumda olduğumuzu açıklamaya yetmektedir. Sosyalizmin güçlerinin kıyaslama yapmaları elbette olmalıdır ama örgütlerin zayıflıklarının sürekli kendi kitlelerimiz içerisinde öne çıkarılması yanlıştır.

Eylem birliklerine ilişkin daha sayabileceğimiz birçok eksiklik mevcuttur. Bütün bu yaklaşımlar partimizde hızla aşılmalı ve sosyalizmin güçlerinin sınıf mücadelesinin ihtiyaçları temelinde değişik övgünlükler biçiminde örgütlenesi sağlanmalıdır.

Bu bilinçle, parti ideolojik mücadeleyi kesinlikle aksatmadan tüm güçleri değişik irade ve eylem birlikleri disiplini temelinde birleştirmeyi komünistlerin en önemli görevlerinden biri olarak görmektedir. Sadece takvimsel günlere ilişkin eylem birlikteliklerini değil, sosyalizmin güçleriyle legal ve illegal alanlardaki çalışmalara ve örgütlenme biçimlerine göre sendika, kooperatif, yerel yönetimler, kadın, gençlik koordinasyonları ve askeri eylemler de dahil her alanda örgütlenmeler kurarak uzun vadeli devrim

yürüyüşünde birlikte yürümeyi devrimin önemli bir aracı olarak görmektedir. Aynı zamanda partimiz, sınıf mücadelesi içerisinde değişik alanlarda ortaya çıkan tecrübelerin paylaşılması, önemli süreçlerin değerlendirilmesi ve fikir alışverişi yapılmasının devrimci güçleri geliştirmenin ve güçlendirmenin önemli araçlarından biri olduğunu savunmaktadır.

II. Kongremiz, ilkelerimize bağlı kalınarak politikada esneklik anlayışımıza uygun belirlenen eylem birliği siyaseti doğrultusunda ulusal ve uluslararası alanda sosyalizmin tüm güçleriyle hem ideolojik mücadele yürütülmesi hem de pratik adımların atılması için çalışmaların önemle ele alınması gerektiğini partinin tüm kurumlarının önüne görev olarak koymaktadır. Tüm faaliyet alanları bu bilinçle hareket etmelidir.

Adalet Anlayışı;

Adalet anlayışımız ne kadar güçlü ve eksiksiz olursa o kadar az hata yapılacaktır. İnsan amaçtır, bundan dolayı yargılanması çok dikkatli yapılmalıdır.

Komünist partiler, devrim mücadelesinde yaptıkları yargılamalarda zamana, duruma ve kişiye göre değişen belirsiz keyfiyetçi tutumları anti-bilimsel görerek reddetmelidir. Her komünist partisi mutlaka kendi hukuk sistemine uygun bir adalet anlayışına sahip olmalıdır. Belli çerçevelerle oluşturulan yargılama maddeleri tüm yargılama ve uygulamalarda keyfiyetçiliği ortadan kaldırarak daha sağlıklı bir adalet anlayışı ortaya çıkaracaktır.

Partimizde gerek kendi tarihinde gerekse de Türkiye-Kuzey Kürdistan ve dünya komünist hareketlerinin tarihinde yaşanan bu konuya ilişkin zayıflıkların olduğu ve devrimcilerin adalet anlayışının tartışılır hale geldiği bilinmektedir, bu aşılmalıdır.

Parti olarak her ne kadar prensipte benimsediğimiz ve doğru bulduğumuz bir adalet anlayışımız olsa da bu anlayışımız geçmiş konferans ve kongremizde belirli maddelerle sistemli hale getirilmediğinden dolayı dönem, dönem, gerek bazı dönemsel önderliklerimiz gerekse de bazı yönetici organlarımızın bu adalet anlayışımızı uygulamada önemli eksiklikler içerisine düşmesi engellenememiştir. Tüm bu yaşananlar da partimizin adalet

anlayışını gelinen aşamada tartışılır hale getirmiştir. II. Kongremizde, esasta geçmişte prensip olarak savunduğumuz bu adalet anlayışımızı sistematize ederek maddeler halinde merkezi bir yargılama ve adalet anlayışı ortaya çıkarılmıştır.

II. Kongremizin kararlaştırdığı adalet anlayışı ana hatlarıyla aşağıda verilmiştir.

a—Yargılamada, mutlaka kolektif işleyiş oturtulmalı, hangi düzeyde bir yargılama olacağına ilgili organın tüm bileşenlerinin bilgisi sağlanarak ve organın karar yeter sayısı üzerinden sonuca gidilmelidir.

b—Yargılamada, suçlananın kendisini serbest ifade etme hakkı kayıtsız şartsız tanınmalıdır, zaman darlığı, koşullar ve güvenlik gerekçe yapılarak yargısız infaz yapılmamalıdır. Bu yöntem sadece ölümle sonuçlanacak yargılamalar için değil tüm yargılamalar için geçerlidir.

c—Suçun işlendiği koşullar göz önünde bulundurulmalıdır. Yargılama yapılan süreçteki koşullar değil sorunun yaşandığı koşullar yargılamada göz önünde bulundurulmalıdır.

d—Hiçbir burjuva-feodal yöntem (işkence, hakaret, tehdit, şantaj, kandırma, şaşırtmaca vb) kullanılmamalı, bu yöntemlerle alınan ifade veya yargılamalar kesinlikle reddedilmeli, ayrıca bunu yapan yoldaşlar bu süreçten dolayı derhal görevden alınarak köklü bir değişim olmaksızın partiye geri alınmamalıdır. İşkence bir insanlık suçudur. Partide bu suçu işleyenler sıradan ele alınamaz. Bu noktada pasif tutum insanların bu uygulamayı yapıp özeleştirme vermeleriyle kurtulmalarını sağlayacaktır.

e—Kişinin kapasitesi ve suça ilişkin kavrayışı göz önüne alınmalıdır. Bilmeden ya da bilse de bunun tam olarak sonuçlarını kestiremeyen insanlar bu çerçevede yargılanarak ölüm cezası gündeme geldiğinde öldürülmemeli geniş teşhir cezası uygulanmalıdır.

f—Şüphe yargılamada delil olarak kullanılamaz. Herkes herkesten şüphelenebilir hatta bu şüphelerin bazıları süreç içerisinde doğru da çıkabilir. Ama bizim adalet anlayışımızda kanıt dışında eğilim, şüphe ve kanaat kullanılamaz.

g—Halka, devrime ve partiye yararı olacağı şekilde cezanın verilmesi sağlanarak işi duygusal intikama vordırmamalıyız. Şüpheliler ya da açığa çıkmış suçlular güçlerimizce sorgulanmak üzere tutuklandığında adil sorgu sürecinde samimi itiraflarda bulunduğunda bu dikkate alınarak ceza verilmelidir. Samimi itirafta bulunup bu işi yapmaktan vaz geçenlere ölüm başta olmak üzere diğer ağır cezaların uygulanmasından kaçınılmalıdır.

h—İntikam değil engelleme, kendimizi rahatlatma değil affetme, düzeltme ve kazanma bizim yöntemimiz olmalıdır.

ı—Sürdüdüğü tüm karşı devrimci faaliyetlerden vaz geçip kendi isteğiyle gelip partiye açık beyanda bulunan kişiler ölümle cezalandırılmamalıdır.

Zaman ilerledikçe kongreler bilimsel eklerle bu adalet anlayışını insanı merkezde tutarak sürekli güçlendirmelidir.

Adalet anlayışımız daha da genişletilerek kongre belgeleriyle kamuoyuna yayınlanacaktır.

Mali Politika;

Temel prensibimiz kitlelere dayanmak ve kendi gücüne güven ilkesidir. Sıkı çalışıp sade yaşama, tutumlu olma anlayışımız çizgimizdir. Her tür pragmatizme karşı çıkarak, çeteci, burjuva, feodal, faydacı, her yol mubah anlayışına karşı amaçları her bir durumda önde tutma, insanı merkeze alma mali politikamızın temellerini oluşturmaktadır. Mali politika devrimci bir kitle çizgisi sorundur. Mesele basit bir para temini, teknik teçhizata sahip olma sorunu değil her tür ihtiyacın komünist amaçlarımız doğrultusunda devrime sarılarak bilinçli bir şekilde yaratılması ve kullanılması meselesidir. Düşmanı her alanda başarısızlığa uğratarak halkı güçlendirme, devrime sarılarak halkı seferber etme, her şeyi bu yolla yaratma devrimci mali politikamızın esasıdır. Bu esas kavranmazsa Halk Savaşı sürdürülemez. Bizim kitlelerden istediğimiz "bize para, yiyecek, giyecek verin, biz sizler adına savaşıyoruz" anlayışı değildir. Öncelikli isteğimiz parti önderliğinde kendi davaları olan devrime bizzat sahip çıkmaları, kendiışleri olan devrimi sürdürmeleri ve kendi devrimci savaşlarının öznesi haline gelmeleridir. Parti

öncülüğünde halk kitlelerinin emek seferberliği harekete geçirilmelidir.

Partimizin mali kaynakları tüzüğünde açıkça ifade edilmiştir. Bunlar, aidatlar, kitlelerin gönüllü desteği, devrimci savaşı ilerletme perspektifiyle düşmandan ele geçirmeler ve amaçlarımıza uygun araçlarla yaratılan diğer gelirlerdir. Bunun gerekleri her bir bölgede yerine getirilmeli, partinin finansman ihtiyacı sadece yurt dışına havale edilmemelidir. Tabi ki yurt dışı merkeze bağlı olarak üzerine düşen tüm görevleri yapacak, partinin mali politikası doğrultusunda en verimli şekilde çalışacaktır. Fakat yurtdışı her şeyi karşılayacak bir finans merkezi değildir. Sadece yurt dışından beslenen bir mücadele sürecin ihtiyaçlarını karşılayamaz, kurumsallaşamaz ve başarılı olamaz. Bu açıdan "kendi gücüne güven" temelinde her bir alan kitleleri seferber ederek her şeyi yaratabilir perspektifiyle hareket etmelidir. Bütün alanlar merkezi maliyeyi güçlendirme konusundaki sorumluluğunu, çabalarını ileriye taşımalıdır. Söylediğimiz şudur ki, her bölge harekete geçmelidir. Emek seferberliği olarak adlandırdığımız bağış kampanyaları sadece yurt dışına özgü bir görev değildir, her yerde özgün biçimleriyle ele alınmalıdır. Parti maliyesi, merkezi her bir faaliyete ayrılmış planlı bütçe ekseninde düzenlenmelidir. Partinin ve örgütsel deşifrazyona mahal vermeden kitlelerin denetimine açık olan bir mali politika sürdürülmelidir. "Nasıl olsa devrim içindir" deyip amaçları yiyen kirli siyasetlere karşı olan partimizin yönelimini II. Kongremiz onaylamıştır.

Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Tarihleri Bir Tarihte Birleştirildi;

Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası bir tarihte birleştirildi. Devrim ve komünizm kayıplarını anmak; onların idealleri olan kitlelerin kurtuluş mücadelesini somut politika ve talepler üzerinden örgütleyerek kitleleri iktidara taşımaktan başka bir şey değildir. Partimiz de dahil Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketi bütün faaliyetlerini esasta anmalara çevirmiş durumdadır. Siyasal kampanyaların esas bu anmalar üzerinden yapılmaktadır. Hareketlerin büyük çoğunluğu güncel gelişmeler ve toplumun

yaşadığı genel sorunları gündeme alarak kitlelere gitmek yerine genelde şehit düşen insanlar ya da yaşanan devrimci katliamların üzerinden kitlelere gitmektedirler. Bu çalışma tarzı devrimcilerin de parçası olduğu kitlelerin sorunlarını çözmek yerine sadece devrimcilerin sorunlarını dile getirerek çözmeye bizleri yönlendirmektedir. Yaratılan her direnişin anılması, bunların unutulmaması, buradaki kayıplarımızın bir bilince çevrilmesi tabi ki önemlidir. Ama bu mücadelenin uzun erimli olması hesaba katıldığında yılın her gününde bir direniş her gününde yüzlerce kayıp olacağı bilinmektedir. Kayıplarımızı mutlaka anmalıyız ama tüm çalışmalarımızı ya da esaslı bölümünü bu tür etkinliklerle sınırlandırmamalıyız. Anma etkinliklerini birleştirerek yılın tek bir döneminde özgül olarak ele almak daha yararlı olacaktır. Kalan zaman diliminde de genel siyasal kampanyalarla kitlelerin sorunlarına ve örgütlenmesine zaman ayırarak daha büyük kazanımlar elde edebiliriz.

II. Kongremiz parti ve devrim şehitlerini anma haftalarını tek tarihte birleştirdi. Bundan sonraki yıllarda Mayısın 3. haftası değişik araç ve biçimlerde yapılacak faaliyetlerle parti ve devrim şehitlerini anma haftası olarak kararlaştırıldı. Bu karar bundan önceki kayıplarımızı kapsadığı gibi bundan sonraki kayıplarımızı da kapsamaktadır.

Kongremizde anma etkinliklerinin eski tarihleriyle kalması yönünde fikirde söz konusuydu.

Kuruluş Kongresi;

II. Kongremiz komünist önder Kaypakkaya ve yoldaşlarının yapılış şeklini bir kongre biçiminde ele almasalar bile 1972 Nisan'ında Büyük Proleter Kültür Devriminin ürünü olarak Marksizm-Leninizm-Maoizm rehberliğinde TKP(ML)'nin ilan edilmesinin "Kuruluş Kongresi" biçiminde değerlendirilmesi gerektiğini ifade ederek partinin kuruluş tarihini Parti Kuruluş Kongresi olarak kararlaştırmıştır.

Partimizi var eden ideolojik temel ve tarihsel dayanakların temelleri bu dönemde atılmıştır. Meseleye biçimsel, teknik ya da sadece örgütsel yaklaşamaz.

Partimiz içerisinde TKP(ML)'nin ilanının kuruluş kongresi olarak gösterilmesinin tartışılması gerektiğini o dönem kurucu önderlerinden bazılarının yaşadıklarını, bu yoldaşlarla meselenin paylaşılması yerine 72 Nisan'ının kuruluş kongresi olarak ilan edilmesinin subjektif olacağı görüşü de söz konusudur.

Genel Sekreterlerimiz;

Partimiz bugüne kadar sürdürmüş olduğu mücadele tarihinde 5 genel sekreterini mücadelenin değişik alanlarında yitirdi. Onların tarihsel rollerini bayraklaştırmaya devam edeceğiz. Fakat partimizin genel sekreterleri devrim için canını severek veren beş genel sekreterden ibaret değildir. Partimizde, Parti Kongre ve Konferanslarımızın seçtiği, Parti irademizin belirlediği Merkez Komitelerimiz içerisindeki görev dağılımında seçilen başka genel sekreterleri de olmuştur, olacaktır. Dolayısıyla, bundan sonraki tanımlamalarda genel değil devrim için canını vermiş beş genel sekreterimiz ibaresi kullanılacaktır.

Şehit Kavramı;

II. Kongremiz şehit kavramını da tartıştı. Bazı yoldaşlarımız iki sebepten dolayı bu kavramın değiştirilmesini önerdiler. Birincisi komünist ve devrimcilerin kendi görevlerini yaparken yaşamını yitirmelerinin bu davaya hizmet etmiş fakat örgütsüz kalmış insanlar başta olmak üzere halktan üstün tutulmamaları gerektiği İkincisi ise bu kavramın dinler ideolojisiyle alakalı olduğuna, dolayısıyla kaldırılmasına, ideolojimize ve amaçlarımıza uygun tanımlamalarla ele alınmasına vurgu yapmıştır. Elbette partimizin bu kavrama yüklediği mananın bilincindeyiz. Kongremiz bu meselenin daha doğru terimle ifade edilmesi için dışımızda olan fikir ve önerilerin partiye aktarılması için tartışma sürdürecektir. O zamana kadar devrim için canlarını veren yoldaşlarımız şehit olarak anılmaya devam edecektir. Yaşam ve ölüm diyalektik bir birliktir. Biri olmadan diğeri olmaz. Bu temelde sorun kavram düzeyinde de açıklığa kavuşturulmalıdır. İdealistçe yaklaşılmamalı, aynı şekilde

devrim için mücadele verenlerin anılması ve mücadelelerinden öğrenilmesi konusunun da taşıdığı anlam bulandırılmamalıdır.

Kongremizde eski yaklaşımın devam ettirilmesinin doğru olduğu görüşü de söz konusudur.

Partide Kadın, Erkek İlişkisi;

Partimizde kadın erkek ilişkisi üzerinde organların karar alma hakkı parti II. Kongremizce geri bulunarak kaldırılmıştır. Hangi düzeyde olursa olsun parti saflarımızda yaşanan kadın-erkek ilişkisi her hangi bir organın kararıyla tescilli hale getirilemez. Parti yönetici organlarının, yoldaşların ilişkisine ilişkin fikir söylemesi belli noktalarda önerilerde bulunarak uyarması doğru iken bağlayıcı karar alması yanlıştır.

Kongremizde kadınla erkek arasındaki ilişkinin nikah şeklinde ele alınması yanlıştır. Ama kadınla erkek arasında yaşanan ilişkinin doğru gelişebilmesi için partinin yönlendiriciliği gereklidir. Çünkü geçmişte bu tür ilişkiler partiye zarar vermiştir parti üyeleri için eski kararın geçerli olmasının daha doğru olacağı fikri de söz konusudur.

Çocuk Yaşığı;

II. Kongremiz, parti I. Kongremizin "Parti üyelerinden tüm aktivistlerine kadar profesyonel faaliyetçiler için çocuk yapmak yasaklanmıştır. Bu karara uymayanlar çeşitli cezalara çarptırılacaktır" şeklinde almış olduğu çocuk yapma yasağının doğru olmadığı anlayışıyla kaldırılması ve bu sorunun eğitim yoluyla aşılması gerektiği kararına varmıştır.

I. Kongremiz, partililer ve Halk Kurtuluş Ordusu savaşçıları için; parti faaliyetinde büyük zorluklar getireceği ve devrimin ihtiyaçlarına göre mevzilenmede objektif olarak getireceği bazı olumsuzluklar yaratacağı ve de en önemlisi bakımlarına-egitimlerine cevap olmada yetersizlikler yaşanacağı sebepleriyle çocuk yapmayı yasaklamıştı. Özgül bir politika olarak yukarıda değindiğimiz sebeplerden ötürü bu anlaşılabilir bir karar değildir. Ancak bu, yasaklama biçimindeki yaklaşımlarla gerçek anlamda çözüme

ulaştırılmaz. Gerekli olan eğitim ve ikna yoluyla işin bilinçli ele alınmasıdır. Bu perspektifle II. Kongremiz söz konusu yasaklama kararını kaldırmıştır. Yasak kararını kaldırırken parti, komünizm mücadelesi savaşçılarının neden çocukları dünyaya getirmemenin gerekli olduğunun bilince çıkarılması gerektiğine de işaret etmektedir. Ki bugünün dünyasında bakımı ve eğitimlerinin kamusal bir sorumluluk bilinciyle ele alınmadığını, egemen sınıflar toplumunun gerici düşüncelerinin yol açtığı bencillikler açısından halk saflarında da çocukların sorumluluğunun kolektif paylaşılmasının zayıf olduğunu bilince çıkarırsak, profesyonel faaliyet içerisindeki yoldaşların omuzladıkları sorumlulukların ağırlıklarını göz önünde bulundurursak çocukların dünyaya getirilmesinin neden tercih edilmemesi gerektiğini kavrayabiliriz. Bu hem yoldaşlarımızın hem de çocukların ihtiyaçları göz önüne alındığında, yasakçı yaklaşımla değil bilinçli kavrayışla bunun bir zorunluluk olduğu anlaşılmalıdır.

Kongremiz de çocuk yaşağının bugünkü mücadele koşullarında gerekli olduğu ve I. Kongre'deki biçimiyle kalması gerektiği görüşü de söz konusudur.

Sokak Çocukları;

Kentleşme, aile içi baskı ve cinsel istismar, yoksulluk ve ailenin dağılması, zorla göç vb sebeplerden ötürü sokak çocuklarının sayısı, faşist Türk devletinin tarihinin en yüksek rakamına vardı. Kuzey Kürdistan da ki baskılar ve zorla göç ettirmeler bu rakamların önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Bugün bir milyon civarında oldukları tahmin ediliyor. Bu korkunç bir rakam ve toplumsal bir yarıdır. Bu yaranın tamamen tedavisi kesinlikle devrimci bir halk iktidarı altında mümkündür. Fakat bu, bugünden yapılabilecek bir şeyler olmadığı anlamına gelmez. Partimiz bütün görevlerine sahip çıkmak zorundadır. Sorun bir tek örgütün yürüteceği çalışmalarla ve onun imkanlarıyla yetinilmeyecek kadar büyüktür. Halkta genel bir duyarlılık ve ortak çabanın açığa çıkarılması şarttır. Sokak çocuklarının yaşayabilecekleri, orda barınma, beslenme, eğitim ve öğretim ihtiyaçlarını giderebileceği koşullara sahip çocuk evlerinin hazırlanması gerekir.

Bu bir kampanya şeklinde, tüm demokratik kurumlar aracılığıyla sokak çocuklarının yoğunlukta bulunduğu şehirler başta olmak üzere sorunun olduğu bütün illerde yürütülmelidir.

Partinin hedefi değişik kurumları harekete geçirerek bütün devrimci örgütlerin ve geniş halk kitlelerinin duyarlılığını arttırarak toplumsal bir çabayı ortaya çıkarmaktır. Büyük bir kampanyayla çocuklar hem sokaktan kurtarılabilir, hem sağlıklı yetiştirilmesi sağlanabilir, hem de aileleri eğitilerek çocukların sokağa düşmesi önlenir. Kampanya bu üç hedefi amaçlamalıdır.

Kampanya kapsamında geniş halk kitlelerinin, devrimci bütün partilerin, bütün demokratik kurum ve kuruluşların, aydınların dikkati bu soruna çekilmeli, çocukların haklarını koruyup geliştirecek düzenleme ve yardımların yapılması sağlanmalıdır. Halkın yardımlarıyla da ciddi şeyler başarılabilir. Çocuk sorunlarını çözen kurumların oluşturulması için halk inisiyatifi ortaya çıkarılarak devletin adım atmaya zorlanması hedeflenmelidir.

Eşcinsellere İlişkin Değerlendirme;

II. Kongremiz gerek parti programında gerekse de parti bileşenleri içerisinde eşcinsellerle ilgili yanlış bakış açılarının mevcut olduğunu bunun aşılması ve partinin bu noktada eğitilerek toplumun bu kesimine ilişkin bilinçlendirilmesi için genel bir bilgilendirme gerekli olduğunu vurgulamıştır. Eşcinsellerin tümünü sitemin politikalarından dolayı büyük şehirlerde oluşan toplumsal üretim ve iş bölümü dışında yaşamlarını geçindiren "başıboşlar ordusu" içerisinde değerlendirilmesi yanlıştır. Bir kısmı bu orduya dahil olsa da önemli bir kısmı da değişik alanlarda toplumun normal yaşantısını sürdürmektedir. İşçisinden patronuna, aydınından memuruna, işsizinden gencine, öğrencisinden yaşlısına kadar birçok insan cinsel tercih olarak eşcinsel durumundadır. Bu gerçekliğe bağlı olarak cinsel tercih ve kimliklere baskının her türüne karşı çıkılmalıdır, kongremizin aldığı bir karar gereği program maddesi buna uygun yeniden düzenlenecektir. Eşcinsellik ve farklı cinsel tercihler, oldukça yaygın geleneksel ahlakçı zihniyetlerin, dinden kopamayan düşüncelerin gösterdiği gibi kesinlikle bir sapkınlık meselesi değildir. Kapitalizmin çürümüş, yoz kültürüyle ifade

edilemez. Böyle yaklaşımlar ideolojik açıdan gericedir, baskıcıdır, dışlayıcıdır. Ve bu aynı zamanda baskı ve saldırının hedefi durumundaki kadın ve erkek eşcinseller üzerindeki zulmü deyim yerindeyse objektif olarak meşrulaştırmaya hizmet eder. Eşcinselliği bir "hastalık", bir "başıboş serserilik" gören anlayış evet bir kez daha söyleyelim ki geleneksel sömürücü burjuva-feodal ahlaktan, sömürücü egemenlerin geleneksel aile anlayışından kopmamayı ifade eder. Eşcinsellik tarihsel olarak baktığımızda insan topluluklarında baştan itibaren var olmuş erkek ya da kadının kendi cinsinden bireye, cinsel, erotik, duygusal yönelimini ifade eden bir olgudur. Bir cinsel tercih meselesidir. Pozitif bilimlerle, örneğin modern psikiyatri ile görülebilecek bu objektif durum ne yazık ki baskının, eşitsizliğin her türüne karşı olmaları gereken bazı devrimci güçler tarafından bile bir saplantı, düşkünlük örneği olarak gösterilmektedir. Eşcinsel ve diğer tüm cinsel tercihlerinden dolayı dışlanan bütün emekçilerin, ezilenlerin sınıf kardeşleriyle birliğini baltalayan bu düşünce sistemine karşı mücadele görevine Kongremiz vurgu yaparken, toplumsal bir hareket olarak cinsel kimliklerine saldırıya karşı mücadele eden Devrimci Eşcinsel Hareket gibi kitle hareketlerinin hakları ve yapılan baskılara karşı mücadelelerinin de desteklemesi gerekliliğine işaret etti. Devrim için birleşme meselesinin önemine dikkat çekeriz. Eşitsizliğin her türüne karşı mücadele devrimci proletaryanın görevidir. "Sorunlu ve yoldan çıkmış" diye adlandırılarak ya da "tedavi edilmesi gereken bir hastalık" gibi gösterilip baskı ve aşağılanmaya maruz bırakılarak dışlananlar devrimin dostları ve güçleridirler.

Halkın Birleşik Cephesine İlişkin Öneri;

II. Kongremiz gelen öneriler üzerine Halkın Birleşik Cephesi (HBC) konusunda partimizin resmi görüşlerini yeniden tartıştı.

Birleşik Cephe, parti ve ordu gibi devrimin üç stratejik silahıdır. Proletarya önderliğinde komünist partisi aracılığıyla böyle bir cephenin tesis edilmesi öncelikli olarak ciddi bir politik güç olmayı gerektirir. Tam da bu nedenden ötürü Kaypakkaya yoldaş cephenin gerçek anlamda tesis edilmesinin Kızıl Siyasi İktidarlarla mümkün olacağını ortaya koymuştu. II. Kongre irademiz bir veya

birkaç bölgede kızıl siyasi iktidar kurulmadan HBC'nin kurulamayacağı resmi tespitlerimizin doğru olduğu görüşünü ifade etti. Bu anlayıştan hareketle HBC'ye ilişkin çalışmamızın olmayacağı anlamı çıkartılmamalıdır. Cephe için çalışmak ayrı, ama cephenin kurulması ise ayrı şeylerdir. Bu konuda partimizin resmi görüşü geçerlidir.

Kongremizde bu konuya ilişkin yoldaş Kaypakkaya'nın yaklaşımının esasıyla hemfikirken, Halkın Birleşik Cephesi'nin kurulmasının Kızıl Siyasi İktidarların kurulmasına mutlak şartla bağlanmasının yanlış olduğunu ifade eden görüş de söz konusudur.

Halk Savaşı Kavramına İlişkin Öneri;

II. Kongre gelen öneriler üzerine Halk Savaşı kavramı konusunda uluslararası tartışmalara bağlı olarak Halk Savaşı kavramını teorik çerçevede tartışarak I. Kongre'nin anlayışını doğru bularak onaylamıştır. I. Kongremizin görüşü şuydu:

"Halk Savaşı en özlü ifadeyle yarı-feodal, yarı-sömürge, sömürge ülkelerde anti-emperyalist, anti-feodal mücadelede ifadesini bulan işçi sınıfının Maoist Komünist Partileri aracılığıyla politik olarak önderlik ettiği özünde uzun süreli köylü savaşının ekonomik, politik iktidarlaşma ve askeri savaş stratejisidir." I. Kongre'nin İdeoloji belgesinde bu açılım MLM rehberlik ve KP önderliği, anti-feodal, anti-emperyalist mücadele, toprak devrimi, Yeni Demokratik Devrim, Kızıl Siyasi İktidarlar, silahlı mücadelenin ve ordunun parti önderliğinde esas mücadele ve örgüt biçimi olduğu, KP önderliğinde Halkın Birleşik Cephesi, feodal üretim ilişkilerinin hakim olması olgularından kaynaklanmaktadır. Halk Savaşı tek başına bir mücadele, örgüt, örgütlenme ve askeri bir savaşa indirgenerek ele alınmamalıdır. Emperyalist-kapitalist ülkelerde toplu ayaklanma, yarı-feodal, yarı-sömürge ve sömürge ülkelerde Halk Savaşı stratejisinin evrenselliği geçerlidir.

Kongremiz her kıra dayalı gerilla savaşının Halk Savaşı olarak adlandırılmayacağını bir kez daha vurgulamıştır. MLM'nin rehberlik etmediği, KP önderliği dışındaki gerilla savaşlarının bugün gerici düzenlerden bazı ödünler kopartmaya, bu düzenleri tamire

odaklanmaları yani silahlı ekonomist çizgileri baştan itibaren Halk Savaşı perspektifine sahip olmamalarıyla ilgilidir. Halk Savaşı'nda hiçbir zaman diplomasinin yeri yoktur ve ateşkes olmaz demiyoruz bu taktik manevralar yapılırken bile, Halk Savaşı'nı, iktidarın tümünden alınmasında zorunlu bir yol olarak görür. Siyasetin teorisi, taktiğin stratejiyi yemesine izin vermez.

Kongremizde uluslararası tartışmalara bağlı olarak halk savaşının teorik açılımına ilişkin şu farklı görüşler de tartışıldı.

Bu tartışmalarda öne çıkan görüşlerden biri şuydu:

"Sadece Mao'nun yarı-feodal, yarı-sömürge ve yarı feodal, sömürge ülkelerde uygulanan devrim stratejisine değil, aynı zamanda Lenin'in kapitalist-emperyalist ülkelerde uygulanan toplu ayaklanma mücadele ve savaş biçimine de Halk Savaşı denmelidir. Tarihsel gelişmelere bakıldığında MLM ideolojinin üç sacayağı olan felsefe, ekonomi politik ve sosyalizm nasıl bir birikimle tarihsel olarak gelişmişse, tüm nitel adımlara rağmen isimleri nasıl aynıysa, savaş ve devrim biçimleri de komünizme yürümenin mücadele biçimleri olmasından dolayı aynı isimlendirme ile adlandırılmalıdır. İsim olarak bu her iki değişik biçimdeki savaşa da Halk Savaşı denmesi en doğru isimlendirmedir."

Ayrıca II. Kongremizde Nepal Halk Savaşı tecrübelerinde de ifade edilen kır merkezli uzun süreli savaş ile toplu ayaklanmanın birleştirilmesi meselesinin tartışılmasının yanında uluslararası alanda halk savaşı kavramına ilişkin sürdürülen tartışmaların gerek UKH saflarında, gerekse de partimizde iki çizgi mücadelesi temelinde yürütülmesine karar verilmiştir.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününe İlişkin Öneri;

II. Kongremizde kadın sorunuyla bağlantılı 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününe ilişkin isim değişikliği önerisi de tartışıldı.

Bu öneriye göre, "8 Mart dünya emekçi kadınlar günü sadece emekçi kadınları kapsamamalıdır. Ulusal sorun gibi ayırım yapılmadan cins temelinde ele alınmalı, erkek egemen anlayıştan

dolayı kadınlar arasında ayırım yapmadan cins olarak ezilen bütün kadınlar savunulmalıdır.

Komünistler ister zengin isterse fakir olsun tüm insanların en kötülere de dahil ulusal haklarını savunduğu gibi tüm kadınları da en kötülere olsa da cins olarak ezilmişliğine karşı çıkmalıdır. Zengin kadın dayak yediğinde, mal olarak görüldüğünde bana ne diyemeyiz. Kadın mal ve zevk aracı olarak esasta burjuva kesimde yani ezen kesimde görülmektedir.

Bu bakış açısıyla 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü 8 Mart dünya kadınlar mücadele ve dayanışma günü olarak değiştirilmelidir.”

Öneri, kongre irademizce kabul edilmediğinden partimizin resmi görüşü olan 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü değişmeyerek devam etmektedir.

Partimizin resmi görüşüne göre 8 Mart'ın emekçi belirlemesi sınıf bakış açısını yansıtmaması ve yaratıcılarının emekçi kadınlar olması nedeniyle daha anlamlı olduğu şeklindedir. Emekçi belirlemesinin olması diğer kadınların savunulmadığı anlamına gelmemekle birlikte, tam tersine sınıf bakış açısıyla tüm kadınların ezilmişliğini savunmayı ifade eder.

Parti İsmi, Parti Marşı ve Parti Bayrağının Değiştirilmesi Önerileri;

II. Kongremiz de Parti isimlendirmesinde en doğru olanın Komünist Partisi olduğunu, her yerde proleter partilerinin kendilerini bu isimle ifade etmeleri gerektiği düşüncesindedirler. Evet, ortak amacımız komünizmdir. Her yerde Parti öncelikle bu ortak amacını ifade etmelidir. Biliyoruz ki, Marksizm-Leninizm-Maoizm söz konusu seviyede durmayarak ilerleyecektir. Ki Marksizm-Leninizm-Maoizm bir ideoloji, siyaset, bilimdir. Kısaca ona ilerlemesi sonsuz bir rehberlik olarak da bakabiliriz. Partimizin I. Kongrede Komünist Partisi ekine yaptığı Maoist belirlemesi bilimimizin bugün ki durumda en ileri seviyesini, nitel yeni üçüncü aşamayı ifade etmesi gerçeğiyle ilişkiliydi. Parti tarihimizde bu konudaki kırılmaların yarattığı savrulmaları daha derinden kavramak ve aşmak ve sadece

Partide de değil uluslararası komünist harekette yine Stalin yoldaşın hatalarını aşmak, bu hataların neden olduğu Komintern 'deki zayıflıklardan kopmak ve bilimimizin top yekun yeni bir ilerleme seviyesini oluşturan Kültür Devriminin dersleriyle donanmak açısından Maoist Komünist Partisi doğru görülmüştü. Kongre irademiz bu görüşün devam ettirilmesi kararındadır.

Kongremiz de Komünist Partilerinin her alanda enternasyonal proletaryanın komünizm ortak mücadelesinin mevzileri olduğu düşüncesiyle Komünist Partileri bayrağının oraklı çekiçli aynı bayrağı ifade etmesi gerektiğini, Enternasyonal Marşın da tüm partilerin ortak marşı olması gerektiğini, ayrı Parti ve Ordu marşlarına gerek olmadığı önerisi yapıldı. Fakat Komünistlerin dünya çapındaki vazgeçilemez komünist birliği karmaşık bir süreç olan dünya devriminin ele alınmasında her bir yerde komünist partisine özel görevler ve inisiyatifler yükler. Bu dünya devriminin karmaşık süreciyle alakalıdır. Bu özgünlüğü vurgulamak, karar alma ve uygulamada özel sorumluluğu, inisiyatifi de anlamak için gereklidir. Aşırı merkezileşme ve her yerdeki komünist partilerin strateji ve taktiğini tespit etmede Komintern 'in pratiği öğrenilmesi gereken önemli tecrübedir. Proletaryanın davası ortaktır, bayrağı tektir. Ama diğeri de proletaryanın her bir yerde, biçimde özgül görevlerle karşı karşıya olduğudur. Bu anlayışla Kongre irademiz Söz konusu tartışmanın yürütülmesini ancak mevcut Parti ve Ordu bayrağının ve marşının devam ettirilmesinin doğru olduğunu kararlaştırdı.

Parti Kongre ve Konferanslarına İlişkin Öneriler;

II. Kongremize, parti konferansları ve kongrelerine ilişkim iki tane öneri sunularak tartışıldı. Bu konulara ilişkin öneri ve kararlar aşağıdaki gibidir.

Birinci öneri; “Delegelerin toplanması, parti siyasetini tayin etmesi ve MK'yı seçmesi Parti Kongresi'nin işidir. Konferans ise partinin bir veya birkaç konuda yaptığı toplu tartışmadır. Bu nedenle bütün konferanslar Parti Kongresi'nin görevini yapmış. Yani aslında parti Kongre'yi toplamış, fakat adına da konferans demiştir.

Mükemmeliyetçi ve geri bir yaklaşımın ürünü olan bu yanlış düzeltilmelidir.” Parti irademiz bu öneriyi reddederek şimdiye kadar ki tanımlamaları doğru olduğunu kabul etmiştir.

İkinci öneri; “Parti kongresi parti meclisi olarak değiştirilmelidir.” önerisi kongre irademizce meclis ve kongrenin birbirinden farklı amaç ve fonksiyonlarının olmasından dolayı yanlış olduğu düşüncesiyle reddedilmiştir.

Ölüm Cezası ve Genel Affa İlişkin Öneriler;

II. Kongremizde, partimizin yargılamalarında ölüm cezasının kaldırılması yönündeki öneri, devrim güçlerinin bulunduğu durumda uygun görülmediğinden reddedildi. Karşı-devrimci unsurların cezalandırılmasında kullanılan ölüm cezası şimdilik kaldırılmamalıdır; fakat şimdiye kadar uyguladığımız daha az ölüm cezası siyasetimiz sürdürülmelidir. Ölüm cezasına başvurulmaması için, şimdiden gerekli önlemler alınmalıdır.

Yine partimizin tarihinde yaşanan hatalı cezalandırmalar ve son olarak da 96 da yapılan işkence olayından dolayı adalet anlayışının tartışılır hale geldiği ve bu durumun bundan önce verilen cezaları da tartışılır hale getirdiği, doğru bir adalet sistemi oluşturularak bir defaya mahsus devletin güvenlik güçleri dışında kalan kesime genel af getirilmesi, suç işlemeye devam edenlerin aileleri ve toplum üzerinden uyarılarak teşhir edilmesi ve kitleler de ikna edilerek tekrar hedefler arasına alınarak yönelmesi bu biçimde yeni bir adalet sürecine girilmesi önerisi kongre irademizce reddedildi. İçinden geçilen süreç ve devrimci hareketin durumundan dolayı genel af yarardan çok zarar getirecektir. Partinin genel af getirmemesi düzelen insanları affetmeyeceği, toplum ve aileleri üzerinden bu insanları vazgeçirmeye çalışmayacağı anlamı çıkarılmamalıdır. Partimiz yayınladığı adalet anlayışı temelinde bundan sonra yargılamalarını yaparken bundan önce suç işlemiş ya da araştırılmaya tabi tutulmuş insanları da değerlendirerek son andaki durumlarına göre yeniden gözden geçirerek sonuçlandıracaktır.

Yasal Parti Önerisi;

II. Kongremizde yasal partiye ilişkin bir tartışma da yürütüldü. Parti ve ordu örgütlenmeleri stratejik olarak göz ardı edilmeden diğer tüm araçların uygun konumlanışlarla bunlara hizmet temelinde ele alınması gerektiği, taktik bir araç olarak da yasal partiye ilke olarak karşı çıkılamayacağı yönünde genel bir görüş mevcuttur.

II. Kongremizde taktik bir örgüt biçimi olarak bunun bir ihtiyaç olduğunu ancak subjektif gücümüzün bu günden bunu oluşturmaya el vermediği kendi öz gücünü esas alarak diğer güçlerle birleşme temelinde yasal partinin hazırlanması gerektiği görüşü olduğu gibi yasal partiye ilkesel olarak karşı çıkmamakla birlikte bugün açısından ihtiyaç olmadığı görüşü de söz konusudur.

Subjektif gücümüz ve devrimci duruma göre, bu tür taktik örgütlenmelerin ihtiyaç olup olmadığı sürece bağlı olarak irademizce belirlenecektir.

Kongremizde yasal partinin günümüz koşullarında taktik değil, stratejik bir araç olduğu görüşü de söz konusudur.

Seçimler Üzerine Değerlendirme;

Asgari programımız Yeni Demokratik Cumhuriyettir. Buna bizi ulaştıracak Halk Savaşıdır. Onun hizmetinde olması ve bizi amaçlarımıza yakınlaştırması potansiyeli taşıması kriteriyle diğer mücadele biçim ve örgütlülüklerini II. Kongremiz önemle ele aldı. Genel ve yerel seçimler meselesini her bir durumda somut ele almamız gerekliliğine işaret etti. Parlamentarizme, parlamentonun gerici mahiyetine dikkat çekerken her bir dönem stratejinin hayata geçirilmesinde taktik esnekliğin de gerekli olduğunu ifade etti. Bu bağlamda; önümüzdeki yerel seçimlerde Yeni Demokratik İktidara hizmet perspektifiyle, kitlelerin devrim için seferber edilmesine hizmet ruhuyla hareket edilmesi yönelimini belirledi. Gerek yeni iktidarlar anlayışımız ve gerekse de onun hizmetinde şimdiki yerel seçimlerde alternatif yerel yönetim anlayışımızın ne olduğu, nasıl ele alınması gerektiğini kapsamlı bir şekilde ele alınarak kamuoyuna sunulacaktır. Ayrıca bu konuya ilişkin nasıl bir yol izleneceği

yönündeki dönemsel taktik politikalarımızı da somut olarak ele alacağız.

II. Kongre İradesiyle Partiyi Kitlelerle Birleştirerek Seferber Olma Kampanyasını Her Alanda Yürütelim!

İki çizgi mücadelesi, birbirlerinin olmazsa olmaz koşulu olarak demokrasi ve merkeziyetçiliğin, demokrasi temelinde yükselen disiplinin ve bunun önderliğinde garantiye alınması gereken demokrasi eksenli demokratik merkeziyetçilik çerçevesinde Parti Kongremizin tüm parti ve profesyonel aktivistlerinin iradesinin kitlelerden de alınan görüşlerle bütünleştirilerek ortaya konulmasını ifade eder. Kongrede alınan kararlar partinin irade ve eylem birliğidir. Parti işleyişi temelinde tartışma özgürlüğünü yadsımadan tüm partinin kenetlenmesi Maoist parti anlayışının bir sonucudur. Kaldı ki, araştırılıp sonuca bağlanması gereken konular ve Kongremizde değişik görüşlerin burada ifade edilmesini içeren açıklamalar ve tüm bu görüşlerin dokümanlarıyla düzenlenerek kamuoyuna sunulması, kitlelerin tartışmaya dahil edilmesi planlaması, fikirler üzerinde baskı kurmak değil, parti ve kitlelerin düşünme, davranma ve konuşmaya cüret etmelerini anlatır. Kültür Devriminin ürünü bir partinin yapması gereken budur.

İrade ve eylem birliği temelinde tam bir kenetlenmeyle hareket ederken parti ve kitleler içerisinde iki çizgi mücadelesini koordine eden Parti planlamasının önemi açıktır. Kongre iradesiyle **Parti ve kitleleri birleştirerek devrim için seferber et, 17'lerin komünist geleceği kazanma azmini her alanda yükselt** parolasıyla planlanmış olan Kongre çizgisi temelinde irade ve eylem birliğimiz kitlelerin denetimine ve tartışmasına sunulan görüşlerimizle birlikte merkezi bir kampanya şeklinde ele alınacaktır. Sözlü ve yazılı uluslararası ve ulusal bu kampanya merkezi önderlik altında tüm partinin seferberliğiyle sürdürülecektir. Uluslararası konferanslar, toplantılar gibi çok yönlü araçlarla sürdürülecek kampanyamızın bayrağını her alanda yükselterek ve bunu kitlelerin emek seferberliğini harekete geçiren bir pratikle birleştirerek, Canımız

Halk Savaşı'na Feda Olsun sentezimizi komünist devrimci bir fedakarlıkla harekete geçirerek temsil etmeliyiz.

Hedeflenen Kongre iradesiyle birleşmiş ve onu uygulamada, kitlelerle birleşmede partili-partisiz kadroları birleşik bir planda mevzilendirmede ustalaşmış bir pratiktir. Birlik-Mücadele-Daha Yüksek Birlik perspektifiyle ileriye atılan, kenetlenen tüm yoldaşları devrim için birleştiren grupçu, basit rekabetçi atmosferleri yenmiş, geleceği kazanma azmiyle bilenmiş bir partinin insanlarıyız.

Düşmanları yenecek Halk Savaşı ateşini nitel ve daha güçlü körükleme ve bunun hizmetinde tüm araçları tesis etme doğru çizgiyle yaratma ısrarındır, "Biz Kazanacağız, Halk Kazanacak, Halk Savaşı Kazanacak" bilimsel stratejik inancını pratikleştirme, güne hükmünü geçirir hale getirme kararlılığıdır.

Lafta değil her alanda bir yoldaşlaşma, yoldaşça dayanışma ve paylaşma kültürüdür. Halkı devrimin öznesi haline getirmeye seferber olma yürüyüşüdür. Mülk dünyasının köleleştiren zincirlerini kırarak devrim için tüm cüretimizi engelsiz harekete geçirme atılımıdır. Büyük ileri atılım ruhuyla, büyük düşünme ve büyük kazanma çizgisidir. Bu kampanya bir resmi tören ve kutlama misali gösteri değildir. Kampanya, Kongre irademiz temelinde görevlerimize sarılarak yoğunlaşp başarmak için harekete geçme çağrısıdır.

Merkezi kampanya araçlarının yanı sıra her bölge, yöre, her bir faaliyet alanı, her bir aktivist bulunduğu her bir yerde iktidar olma bilinciyle seferber olmalıdır. Dünya proletaryasının büyük öğretmeni Başkan Mao doğru özetledi; Yol meşakkatli gelecek parlaktır. Darbeler ve yenilgiler zafer kararlılığımızı bilemelidir. Zafer için devrimci savaşı yükselterek öğrenecek kendimizi de dünyayı da değiştireceğiz. Hiçbir darbe ve yenilgi bizim için dur durak değildir. Kayıplar savaşarak kazan talimatıdır. Devrimi köstekleyen her tür prangayı Büyük Proleter Kültür Devrimi ruhuyla kırmak ve yeniyi yaratmak görevimizdir. MKP II. Kongresi gereksiz boş böbürlenmelerin karşısındadır. Geleceğe yürüyen 17'ler yöneliminin mütevazı bir kazanma azmidir. Kongre bayrağı bu temelde yükseltilecektir.

II. Kongremizin yukarıda açıkladığı tüm bu görevlerimizin hayata uygulanması belli bir zaman dilimi içerisinde yapılan yıllık planlamalarla hayata geçirilecektir. Her yıl yapılan planlamaların hayata uygulanıp uygulanmadığı belli yöntemlerle parti içi ve dışı kitlelere açıklanacaktır.

YAŞASIN 17'LERİN DEVRETTİĞİ GÖREVİ TAMAMLAYAN II. KONGREMİZ!

MAOİZMLE YÜKLEN, HALK SAVAŞI'YLA İLERLE!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM!

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

YAŞASIN PROLETARYA, EZİLEN ULUS VE HALKLARIN BİRLİĞİ!

YAŞASIN ULUSLARIN KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI!

KAHROLSUN SINIFSA, ULUSAL, CİNSLER VE IRKLAR ARASI EŞİTSİZLİĞE YOL AÇAN ÖZEL MÜLK DÜNYASI!

YAŞASIN YENİ DEMOKRATİK DEVRİM, SOSYALİZM VE KOMÜNİZM MÜCADELEMİZ!

YAŞASIN DEVRİMCİ ENTERNASYONAL HAREKET!

DEVRİM İÇİN KADINLARIN ÖFKESİNİ ZİNCİRLERİNDEN BOŞALT!

HER ALANDA SORUNLARI KÜLTÜR DEVRİMİ ÇİZGİSİNE SARILARAK YENMEYE, KOMÜNİZMİ KAZANMAK İÇİN DEVRİMİ İLERLETMEYE CÜRET ET!

YAŞASIN PARTİMİZ MAOİST KOMÜNİST PARTİSİ VE ÖNDERLİĞİNDEKİ HALK KURTULUŞ ORDUMUZ VE

MAOİST GENÇLİK BİRLİĞİMİZ!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

Maoist Komünist Partisi (Türkiye- Kuzey Kürdistan)
Merkez Komitesi
Aralık 2007

***Her Türlü Gerici Saldırıları Göğüsleyerek
Geleceğe Sarılalım!***

***Tarihsel Tecrübelerimizden Dersler Çıkararak
Öğrenelim!***

***İdeolojik Olarak Donanıp, Siyasal Olarak
Yetkinleşip, Somut Taleplerle Örgütlenelim!***

***Kitlelerle Birleşip, Partiyle Bütünleşerek,
Halk Savaşına Hizmet Edelim!***